

Lihona

**O, milost, glej,
str. 10, 12**

Zakaj seminar? str. 20, 46, 48

**Starši, vzemite si čas za
pogovor s svojimi otroki,
str. 34**

**Otroci, govorite s svojimi
starši, str. 58**

Z DOVOLJENJEM MUZEJA UMETNOSTI V MINNEAPOLISU (MINNESOTA, ZDA) IN SKLADA PUTNAM DANA MCMILAN, FOTOKOPIRANJE NI DOVOLJENO.

Gerrit van Honthors: Sveti Peter je tajil

»Ko je videla neka dekla, da [Peter] sedi pri ognju, je [...] rekla:

'Tudi ta je bil z [Jezusom].'

On pa je tajil in dejal: 'Ne poznam ga, žena.'

Kmalu nato ga je videl nekdo drug in pripomnil: "Tudi ti si izmed njih."

Peter pa je rekel: 'Človek, nisem.'

Nekdo drug [je] zatrjeval: 'V resnici je tudi ta bil z njim.' [...]

'Peter pa je rekel: Človek, ne vem, kaj praviš.' In tisti trenutek [...] je petelin zapel. [...]

In šel je ven in se bridko zjokal.« (Lk 22:56-60, 62)

SPOROČILA

4 Sporočilo Prvega predsedstva:
»Vstal je« – prerokovo
pričevanje
predsednik Thomas S. Monson

7 Sporočilo obiskujočega
poučevanja: Imejte rade,
bdite nad in krepite

SLIKE V ČLANKIH

12 Odkupna daritev in
zemeljsko potovanje
starešina David A. Bednar
*Kako nas odkupna daritev
okrepi, da delamo in smo dobri
in služimo preko svojih lastnih
želja in sposobnosti?*

20 Blagoslovi seminarja
Brittany Beattie
*Mladi z vsega sveta pripovedu-
jejo, kako jim seminar pomaga
priti h Kristusu.*

26 Poklic za spreobrnjenko
Helena Hannonen
*V družini smo se morali
veliko žrtvovati, da sem lahko
opravljala poklic pianistke veje,
vendar sem vesela, da smo se.*

30 Oddelčni svet pri delu
LaRene Gaunt
*Kdo je v oddelčnem svetu
in kaj naj bi opravil?*

ODDELKI

8 Zabeležke z aprilske
konference: Iz generalne
konference potegnimo
kar največ
Michael Barber in David Marsh

10 Govorimo o Kristusu:
O, milost, glej
Kristen Nicole Cardon

34 Naš dom, naša družina:
Vzemimo si čas za
pogovor in prislunhimo
Rosemary M. Wixom

38 Glas svetih iz poslednjih dni

74 Novice o Cerkvi

79 Predlogi za družinski večer

80 Dokler se ponovno
ne snidemo: Upanje
v odkupno daritev
škof Richard C. Edgley

NA NASLOVNICI

Spredaj: Minerva Teichert: *Ne dotikaj se
me*; z dovoljenjem Umetnostnega muzeja
Univerze Brigham Younga. Zadaj: Jeff
Ward: *Poglej moje roke*, detajl

42 Vsi poznajo Blecka

Adam C. Olson

Bleckova ljubezen do košarke je bila tako test kot blagoslov.

V tej številki poiščite skrito liahono. Namig: odločite se za pravo stran!

46 Vprašanja in odgovori

Zakaj moram na seminar, če svete spise lahko preučujem sam?

48 Zakaj seminar?

Sedem prerokov govori o blagoslovih seminarja.

50 Seminar v ekvadorskih džunglah

Joshua J. Perkey

Kako je seminar v novi veji z v glavnem nedavnimi spreobrnjenci mlade navdal s pričevanjem, znanjem in vero?

52 Kaj sledi seminarju?

David A. Edwards

Vabimo vas na inštitut.

53 Vrstica za vrstico: 2 Tim 3:16–17**54 Ne strmoglavi**

Adam C. Olson

Nekaj skrbi in priprav lahko prepreči morebitne kasnejše velike težave.

57 Plakat: Poglobi se v svete spise**58 Čas za pogovor**

Hilary Watkins Lemon

Josie je bila žalostna glede tega, kar se je zgodilo v šoli, a pogovor ji je pomagal, da se je počutila bolje.

61 Pretrgal je spone smrti

starešina Patrick Kearon

Odrešenik je umrl in vstal zato, da bi mi lahko ponovno živeli z nebeškim Očetom in s svojo družino.

62 Osnovno prinesite domov: Jezus Kristus me uči, naj se odločim prav**64 Glasba: Poskušam slediti**

Janice Kapp Perry

66 Sestre po imenu in veri

Heather Wrigley

Sestre v Romuniji pripovedujejo, kako si krepijo vero.

68 Posebna priča:

Kaj naj naredim, da bom sledil načrtu, ki ga je Oče pripravil zame?

starešina Richard G. Scott

69 Moja evangelijska merila**70 Za majhne otroke****81 Figurice iz odlomkov iz Mormonove knjige**

APRIL 2012, 13. IZDAJA, 1. ŠT.
LIAHONA 10484 177

Uradna revija Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, natisnjena v slovenskem jeziku.

Prvo predsedstvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanajstih apostolov: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Urednik: Paul B. Pieper

Svetovalci: Keith R. Edwards, Christoffel Golden ml., Per G. Malm

Administrativni vodja: David L. Frischknecht

Odgovorni urednik: Vincent A. Vaughn

Oblikovalec: Allan R. Loyborg

Administrativni vodja: R. Val Johnson

Pomočnika administrativnega vodje:

Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Pomočnica urednika: Susan Barrett, Ryan Carr

Uredniški odbor: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Paul VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Direktor umetnostnega oddelka: J. Scott Knudsen

Vodja umetnostnega oddelka: Scott Van Kampen

Vodja produkcije: Jane Ann Peters

Starejši oblikovalci: C. Kimball Bott, Colleen Hincley,

Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Oblikovalci in produkcija: Collette Nebeker Aune, Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Predtisk: Jeff L. Martin

Vodja tiska: Craig K. Sedgwick

Vodja distribucije: Evan Larsen

Prevod: Mojca Železnikar, Maja Kaplan, Nika Klobčič

Distribucija:

Združba predsedujočega Skofovstva Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Nemčija

Podatki za naročanje:

Glede naročanja oziroma spremembe naslova, prosimo, da se obrnete na pisarno za naročanje

Brezplačni telefon: 00800 2950 2950

Telefon: + 49 (0) 6172 4928 33 34

E-naslov: orderseu@ldschurch.org

Spletna stran: store.lds.org

Rokopise in vprašanja lahko pošljete na spletni strani liahona.lds.org, po e-pošti na naslov liahona@ldschurch.org ali po pošti na naslov *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas« oziroma »usmerjevalec«) izhaja v albansčini, angleščini, armenščini, v jeziku bislama, v bolgarščini, cebuanščini, češčini, danščini, estonščini, fidžijsčini, finščini, francoščini, grščini, hrvaščini, islandščini, indonezijsčini, italijanščini, japonsčini, kiribatsčini, kitajščini, kitajščini (poenostavljena), kmerščini, korejščini, latvijščini, litvanščini, madžarščini, malgaščini, maršalsčini, mongolščini, nemščini, nizozemščini, norveščini, poljščini, portugalsčini, romunščini, ruščini, samoanščini, slovenščini, španščini, švedščini, tagalogščini, tahitijsčini, tajščini, v tonganščini, ukrajinščini, urdujščini in vietnamščini. (Pogostnost je odvisna od jezika.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v Ameriki.

Besedila in vizualno gradivo v *Liahoni* je dovoljeno razmnoževati za naključno, neprofitno uporabo v cerkvi ali doma. Vizualnega gradiva se ne sme razmnoževati, če avtorsko dovoljenje umetnine tega ne dopušča. Vprašanja v zvezi z avtorskimi pravicami pošljite na naslov Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA ali na e-naslov: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

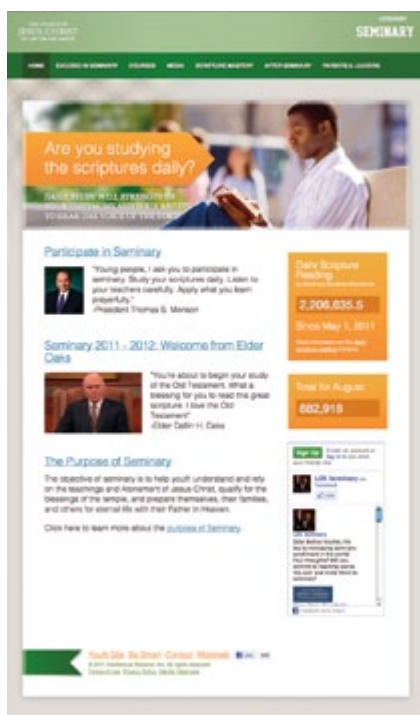
For Readers in the United States and Canada:

April 2012 Vol. 13 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Več na spletu

Liahona.lds.org

ZA ODRASLE

Več člankov te številke uči in pričuje o Odrešeniku. Več o njem na JesusChrist.lds.org.

ZA MLADE

Več člankov te številke govori o blagoslovih seminarja (gl. str. 20-25 in 46-53). Več o tem na seminary.lds.org.

ZA OTROKE

Pesem »Poskušam slediti« (gl. str. 64-65, liahona.lds.org)

TÉME TE IZDAJE

Številke pomenijo prvo stran članka.

cerkveni poklici, 26, 30

družina, 34, 42, 58, 66

generalna konferenca, 8

glasba, 26, 64

inštitut, 52

Jezus Kristus, 4, 10, 12, 61, 64, 70

merila, 69

milost, 10, 12

misijonarsko delo, 42

molitev, 41

Mormonova knjiga, 38

navdih, 39, 40

odkupna daritev, 4, 12, 61, 62, 80

poslušnost, 54

preučevanje svetih spisov, 53, 57, 68

priprava, 54

seminar, 20, 46, 48, 50

sporazumevanje, 34, 58

sveti, 30

upanje, 80

vstajenje, 4, 61, 62, 70

V VAŠEM JEZIKU

Liahona in drugo cerkveno gradivo je v številnih jezikih na voljo na languages.lds.org.

predsednik
Thomas S. Monson

»Vstal je!«

PREROKOVO PRIČEVANJE

»**K**lic trobente krščanstva je,« je izjavil predsednik Thomas S. Monson, »da je Jezus iz Nazareta vstal od mrtvih. Dejanskost vstajenja vsakomur in vsem omogoča mir, ki presega razumevanje.« (gl. Flp 4:7)¹

Predsednik Monson v naslednjih odlomkih pričuje o Odrešenikovem vstajenju in izraža hvaležnost zanj ter izjavlja, da bodo zato, ker je Sin smrt premagal, vsi Očetovi otroci, ki pridejo na zemljo, živeli ponovno.

Življenje po smrti

»Verjamem, da nihče od nas ne more v celoti doumeti, kaj je Kristus naredil za nas v Getsemaniju, toda vsak dan svojega življenja sem hvaležen za njegovo odkupno daritev za naše dobro.

Jezus bi se v zadnjem trenutku lahko obrnil. Vendar se ni. Spustil se je pod vse, da bi lahko vse rešil. S tem nam je dal življenje, ki presega ta zemeljski obstoj. Rešil nas je Adamovega padca.

Hvaležen sem mu prav iz globin svoje duše. Učil nas je, kako živeti. Učil nas je, kako umreti. Poskrbel je za našo odrešitev.«²

Odginal je temo smrti

»V določenih okoliščinah, tako kot v hudem trpljenju in bolezni, smrt pride kot milostni angel. Vendar jo večinoma doživljamo kot sovražnico človekove sreče.

Temo smrti pa vedno prežene luč razodete resnice. 'Jaz sem vstajenje in življenje,' je govoril Učitelj. 'Kdor vame

veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl.'

To zagotovilo – da, in sicer sveta potrditev – življenja preko groba bi prav zlahka nudilo mir, ki ga je obljubil Odrešenik, ko je svojim učencem zatrdil: 'Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši.'«³

Ni ga tukaj

»Naš Odrešenik je oživel. Zgodil se je najbolj veličasten, tolažil in pomirjujoč dogodek v človeški zgodovini – zmaga nad smrtjo. Bolečina in smrtni boj v Getsemaniju in na Kalvariji sta bila izbrisana. Človekova odrešitev je bila zagotovljena. Prišla je rešitev za Adamov padec.

Prazen grob je bil tistega prvega velikonočnega jutra odgovor na Jobovo vprašanje: 'Ko človek umre, ali bo oživel?' Vsem, ki lahko slišite moj glas, izjavljam: Če človek umre, bo ponovno živel. To vemo, kajti imamo luč razodete resnice. [...]

Moji ljubljeni bratje in sestre, v uri najhujše bridkosti nam besede angela tistega velikonočnega jutra lahko dajo globok mir: 'Ni ga tukaj. Obujen je bil.'«⁴

Vsi bomo spet živeli

»Smejemo se, jočemo, delamo, igramo, ljubimo, živimo. In potem umremo. [...]

In ostali bi mrtvi, če ne bi bilo nekega moža in njegovega poslanstva, in sicer Jezusa iz Nazareta. [...]

Z vsem srcem in gorečnostjo svoje duše povzdigam svoj glas v pričevanju kot posebna priča in izjavljam, da Bog res živi. Jezus je njegov Sin, Očetov Edinorojenec v mesu. On je naš Odkupitelj, on je naš Posrednik pri Očetu. On je bil tisti, ki je umrl na križu, zato da je plačal odkupnino za naše grehe. Postal je prvi sad vstajenja. Ker je umrl, bomo spet vsi živeli.«⁵

Lastno pričevanje

»Izpovedujem svoje pričevanje, da je bila smrt premagana, zmaga nad grobom je bila osvojena. Da bi besede, ki so zaradi njega, kateri jih je izpolnil, postale svete, tudi postale dejansko spoznanje pri vseh! Zapomnite si jih! Cenite jih! Spoštujte jih! *Vstal je.*«⁶ ■

OPOMBE

1. Vstal je, *Liahona*, apr. 2003, str. 7.
2. Ob slovesu, *Liahona*, maj 2011, str. 114.
3. Now Is the Time, *Liahona*, jan. 2002, str. 68; gl. tudi Jn 11:25–26; 14:27.
4. Vstal je, *Liahona*, maj 2010, str. 89, 90; gl. tudi Job 14:14; Mt 28:6.
5. Vem, da Odrašenik živi, *Liahona*, maj 2007, str. 24, 25.
6. *Liahona*, apr. 2003, str. 7.

NAUK TEGA SPOROČILA

Ko se boste pogovarjali o navedkih iz sporočila predsednika Monsona, bodite pozorni na pričevanje o pravem pomenu velike noči. Družinskim članom lahko zastavite naslednji vprašanji: »Kaj vam pomeni to, da te resnice danes uči živi prerok? Kako jih lahko udejanjite v svojem življenju?« Premislite o tem, da bi pričevali tudi sami.

Spet ga bom videla

Morgan Webecke

Oče je poskrbel, da se je vsak od nas otrok počutil posebnega. Imel nas je rad in nam je zlahka odpustil. Po svojih najboljših močeh je skrbel, da je bil vsak od nas srečen, zelo jasno pa nam je dal vedeti, da nam želi le najboljše. Tako rada sem ga imela!

Ko sem bila v šestem razredu, je oče umrl v avtomobilski nesreči. V družini smo bili čisto pobiti. V družini je nastala velika praznina. Oče je bil tisti, na katerega sem se naslonila, tisti, h kateremu sem šla, če sem imela težave. Namesto da bi poiskala pomoč, sem dopustila, da sta jeza in bolečina ostali. Naposled sem sklenila, da je kriv Bog. Prenehala sem z branjem svetih spisov in z molitvami. V cerkev sem hodila le zato, ker je tako hotela mama. Poskušala sem ostati daleč stran od nebeškega Očeta.

Potem sem prvič šla na taborjenje z mladenkami. Všeč mi je bilo, da sem spoznala nove prijateljice, vendar svetih spisov še vedno nisem brala. Zadnji večer smo imeli sestanek za pričevanja. Občutila sem nekaj, česar že dolgo nisem: Duha. Občudovala sem dekleta, ki so vstale in pričevale, sama pa sem obsedela, ker sem mislila, da ga nimam. A nenadoma sem začutila, da moram vstati. Odprla sem usta in se spraševala, kaj naj rečem. Zato sem rekla, da sem hvaležna za tabor mladenk. Nato sem zaslišala, kakor govorim, da vem, da je Jezus Kristus umrl zame in da me ima nebeški Oče rad in da je Cerkev prava.

Navdal me je izreden mir. Zahvaljujoč tej izkušnji lahko rečem, da vem, da bom očeta spet videla zaradi Odrešnikove odkupne daritve in vstajenja.

OTROCI

Živí!

Predsednik Monson uči, da bomo zato, ker je Jezus Kristus umrl in vstal, vsi spet živeli. Poglejte spodnje slike. V vsak okvirček napišite številko, ki bo prikazovala zaporedje, po katerem so se ti dogodki zgodili.

Ker Jezus Kristus živi, so družine lahko skupaj za večno. V spodnji okvir narišite sliko svoje družine.

Gradivo preučite in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Uporabite tista vprašanja, s katerimi boste sestre okrepili in zaradi katerih bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja.

Imejte rade, bdite nad in krepite

Tako kot Odrašenik tudi obiskujoče učiteljice druga drugi služijo (gl. 3 Ne 11:15). Vemo, da smo kot obiskujoče učiteljice uspešne, če naše sestre lahko rečejo: prvič, moja obiskujoča učiteljica mi pomaga duhovno rasti, drugič, vem, da je moji obiskujoči učiteljici res mar zame in za mojo družino, in tretjič, če imam težave, vem, da bo moja obiskujoča učiteljica prešla k dejanjem, ne da bi čakala, da se jo za to prosi.¹

Kako naj kot obiskujoče učiteljice imamo rade neko sestro, nad njo bdimo in jo krepimo? Sledi devet predlogov, ki jih najdete v sedmem poglavju priročnika *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, ki bodo obiskujočim učiteljicam pomagali skrbeti za njihove sestre:

- Vsak dan molite zanjo in za njeno družino.
- Prosíte za navdih, da bi spoznali njo in njeno družino.
- Redno jo obiskujte, da boste spoznali, kako ji gre, in jo tolažili ter krepili.
- Ostanite v rednih stikih preko obiskov, telefonskih klicev, pisem, e-pisem, sporočil SMS in preprostih prijaznih dejanj.
- Na cerkvenih sestankih jo pozdravite.
- Pomagajte ji v sili, boleznih in drugih nujnih primerih.
- Evangelij jo učite iz svetih spisov in sporočil obiskujočega poučevanja.
- Navdihujte jo s svojim dobrim vzorom.

- Voditeljici Društva za pomoč poročajte o vašem služenju in o sestrični duhovni in posvetni blaginji.

Iz svetih spisov

Lk 10:38–39; 3 Ne 11:23–26; 27:21

OPOMBE

1. Gl. Julie B. Beck, What I Hope My Granddaughters (and Grandsons) Will Understand about Relief Society, *Liahona*, nov. 2011, str. 113.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, str. 112.
3. *Daughters in My Kingdom*, str. 119–120.
4. Brigham Young, Remarks, *Deseret News*, 15. okt. 1856, str. 252.
5. Gl. *Daughters in My Kingdom*, str. 36–37.

Kaj lahko naredim?

1. Kako naj vem, kaj sestre potrebujejo?
2. Kako bodo sestre vedele, da mi je res mar zanje?

vera, družina,
pomoč

Iz naše zgodovine

»Obiskujoče poučevanje je postalo način žensk svetih iz poslednjih dni po vsem svetu, s pomočjo katerega so ljubeče, skrbne in služijo – zato da 'delujejo glede na tisto sočutje, ki [nam] ga je Bog vdihnil v srce' je učil Joseph Smith.«²

Neka sestra, ki je nedavno ovdovela, je o svojih obiskujočih učiteljicah dejala: »Poslušali sta. Tolažili sta me. Z menoj sta jokali. Objeli sta me. [...] Pomagali sta mi iz globokega obupa in depresije tistih prvih nekaj mesecev osamljenosti.«³

Pomoč pri posvetnih nalogah je prav tako oblika služenja. Predsednik Brigham Young je na oktobrski generalni konferenci leta 1856 objavil, da so pionirji s cizami ostali v globokem snegu od 440 do 600 kilometrov stran. Svete iz poslednjih dni v Salt Lake Cityju je poklical, naj jih rešijo in naj »poskrbijo zgolj za tiste stvari, ki jim pravimo posvetne«⁴.

Lucy Meserve Smith je zapisala, da so si ženske kar v samem tabernaklju spletele toplo spodnje krilo in nogavice in jih naložile na vozove, ki so bili namenjeni po prezeble pionirje. Potem so zbrale posteljino in oblačila za tiste, ki bodo naposled prišli z malo prtljage. Ko je skupina s cizami prispela, so v mestu eno stavbo »napolnili s hrano zanje«⁵.

Zabeležke z aprilske konference

Gospod je dejal, da je rekel, kar je rekel, naj je bilo z njegovim lastnim glasom ali z glasom njegovih služabnikov, je vseeno (gl. NaZ 1:38).

Iz generalne konference potegnimo kar največ

Michael Barber in David Marsh

Oddelek za učni načrt

Čeprav na koncu zadnjega dela generalne konference rečemo »amen«, ni treba, da se duhovna pojedina s tem konča. Lahko se nadaljuje, če nauke konference preučujemo in jih udeležujemo. Preroki nas že leta spodbujajo, naj delamo prav to. Na primer, leta 1946 je predsednik Harold B. Lee (1899 - 1973) člane rotill, naj jih konferenčni govori »vodijo pri njihovem delu in govoru v naslednjih šestih mesecih«. Pojasnil je: »To so tiste pomembne zadeve, za katere se Gospodu zdi prav, da jih razodene svojemu ljudstvu v današnjih dneh.«¹

Leta 1988 je predsednik Ezra Taft Benson (1899 - 1994) ta nasvet ponovil, ko je učil: »Naslednjih šest mesecev naj bo vaš

konferenčni izvod *Ensigna* poleg vaših standardnih del in ga pogosto odprite.«²

Predsednik Thomas S. Monson je ob zaključku oktobrske generalne konference leta 2008 poudaril pomembnost preučevanja konferenčnih govorov. Rekel je: »Da bi se še dolgo spominjali tega, kar smo slišali na tej generalni konferenci! Sporočila, ki so nam bila posredovana, bodo natisnjena v naslednji številki *Ensigna* in *Liahone*. Rotim vas, da njihove nauke preučujete in o njih premišlujete.«³

Kaj lahko naredite, potem ko boste konferenčna sporočila preučevali in o njih premišljevali, da bodo v vašem

ZAPISUJTE IN O TEM PREMIŠLUJTE

»V vsem, kar smo slišali, je nemara be-

sedna zveza ali odstavek, ki bo izstopal in nam vzbudil pozornost. Če se zgodi to, upam, da si bomo slednje zapisali in o tem premišljevali, dokler ne bomo okusili globin sporočila tega in dokler slednje ne bo postalo del našega življenja.«

Predsednik Gordon B. Hinckley (1910 - 2008), An Humble and a Contrite Heart, Liahona, jan. 2001, str. 103.

življenju dobila večji pomen? Sledi nekaj predlogov, ki vam bodo pomagali, da se boste na navdihnjene besede pripravili, jih sprejeli in po njih delovali:

Pripravite se, da boste navdih prejeli.

Najsi konferenčne govore gledate, poslušate ali berete, se morate v srcu in mislih odpreti božanskemu navdihu. Starešina David A. Bednar iz zborara dvanajstih apostolov je učil, da ne glede, kako učinkovito nemara govornik uči, »vsebina sporočila in pričevanje Svetega Duha v srce prodreta le, če jima prejemnik dovoli.« Pojasnil je, da je za navdih »potrben duhovni, umski in telesni napor in ne zgolj pasivno sprejemanje«⁴.

Naslednje zamisli vam lahko pomagajo, da vas bo lahko poučeval Duh.

1. Določite čas in ustvarite vzdušje, ko vas nič ne bo premotilo, da boste lahko prejeli duhovni navdih.
2. Božansko vodstvo iščite v molitvi.
3. Naštejte osebna vprašanja in skrbi, za katere si prizadevate najti odgovor.

Sporočilo morate razumeti. Živi preroki in apostoli učijo, pojasnjujejo, opominjajo, svarijo in pričujejo. Če si boste njihove govore natančno ogledali, vam bo to pomagalo, da boste njihova sporočila razumeli v večji meri. Sledi nekaj učinkovitih metod za preučevanje:

- **Postavljajte vprašanja.** Na primer: Kaj Gospod želi, da se iz tega sporočila naučim? Kako ta govor pogloblja moje razumevanje nekega evangelijskega načela oziroma verza v svetih spisih? Katere zgodbe so uporabljene za ponazoritev evangelijskih načel in kaj me učijo?
 - **Delajte si izpiske.** Bodite pozorni na to, kar se zdi, da je govornikova rdeča

nit. Govor razdelite na več delov in napišite povzetek, ki pojasnjuje glavno zamisel, ki je predstavljena v vsakem delu.

- **V govoru prepoznajte različne elemente.** Zapišite si stvari, kot so nauki, odlomki iz svetih spisov, zgodbe, opozorila, seznanja, pričevanja, poziv k dejanjem in obljubljeni blagoslovi, če bomo nasvetu prisluhnili.
- **Govor preučite več kot enkrat.**

Evangeljske resnice je potreb-

no preučiti več kot enkrat, da lahko doumemo ves njihov pomen in smisel. Vsakič med preučevanjem napravite zapisek o novih vpogledih, ki ste jih prejeli.

Delujte v skladu s tem, kar ste se naučili. Če boste govore preučevali v duhu molitve, boste videli, kako se sporočila nanašajo na vaše življenje. Lahko veste, kako sprejeti pomembne spremembe, tako da postavite vprašanja, kot so: Kaj Gospod želi, da naredim s tem, kar sem se naučil? Kaj sem se naučil, kar mi bo pomagalo v družini, pri delu ali cerkvenem poklicu? Vtise zapišite, da jih ne boste pozabili. Pri tem boste navdihnjeni, da boste nauke živeli, in boste prejeli obljubljene blagoslove.

Generalna konferenca je čas, ko vam Gospod svojo voljo razodeva preko svojih služabnikov. Predsednik Spencer W. Kimball (1895 - 1985) je učil: »Nobeno besedilo oziroma knjiga poleg standardnih del Cerkev ne bi smela imeti tako uglednega mesta na vaših knjižnih policah - ne zaradi retorične odličnosti ali leporečja, temveč zaradi konceptov, ki kažejo pot v večno življenje.«⁵ ■

OPOMBE

1. Harold B. Lee, Conference Report, apr. 1946, str. 68.
2. Ezra Taft Benson, Come unto Christ, and Be Perfected in Him, *Ensign*, maj 1988, str. 84.
3. Thomas S. Monson, Until We Meet Again, *Liahona*, nov. 2008, str. 106.
4. David A. Bednar, Seek Learning by Faith, *Liahona*, sep. 2007, str. 17, 20.
5. Spencer W. Kimball, *In the World but Not of It*, Brigham Young University Speeches of the Year, 14. maj 1968, str. 3.

Če bi radi govore generalne konference brali, gledali ali poslušali, pojdite na conference.lds.org.

V GOSPODOVI MOČI

»Z vero v Gospoda Jezusa Kristusa in poslušnostjo njegovemu evangeliju bomo korak za korakom, če bomo prosili za moč, izboljševali svoje vedenje in ambicije ter postali koristni v čredi Dobrega Pastirja. Za to bo potrebno samoobvladovanje in trening in napor in moč. Toda apostol Pavel je rekel: »Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.« (Flp 4:13)

Predsednik Howard W. Hunter (1907 - 1955), *Developing Spirituality, Ensign*, maj 1979, str. 26.

O, milost, glej

Kristen Nicole Cardon

Vsak dan se zanašam na milost Jezusa Kristusa.

»Na cerkvenih sestankih ne govorimo pogosto o milosti,« je dejal učitelj religije na Univerzi Brigham Younga, »kot člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni pa v milost verjamemo.«

Resnično se nisem mogla spomniti nobene lekcije o milosti pri Mladenkah ali Nedeljski šoli, vendar so mi misli uhajale na vaje srednješolskega pevskega zbora in k pesmi »O, milost, glej«.

*O, milost, glej, kako ljub zven,
pustil ni ubožca umret,
zdaj vem za pot, ko taval sem,
in slepec vidim spet.¹*

»Milost je Božja moč zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa,« je pojasnil moj učitelj. »Milost dojemam kot štiri moči: vstajenje, odkupitev, ozdravljenje in krepitev.« Nato je pojasnil vsako moč, toda v mislih sem se spet vrnila k spominom.

Prav ta šolski zbor je nekoč odpotoval v Kalifornijo v ZDA, da bi tekmoval na glasbenem festivalu. Tik pred odhodom sem zbolela in moje razboleno grlo je pomenilo, da z zborom na festivalu ne bom mogla peti – če pa bi, bi pela slabo in bi me bolelo. Očeta sem prosila za duhovniški blagoslov in ves naslednji dan molila za ozdravitev.

Morda takrat, ko sem na festivalu pela »O, milost, glej« s popolnoma pozdravljenim glasom, nisem v celoti razumela, da sem pela prav o tisti moči, ki me je ozdravila le dan poprej. Tisti dan me je blagoslovila Odrešenikova odkupna daritev; njegova milost je bila vir moje ozdravitve.

»In šel bo dalje in trpel bolečine in stiske in skušnjave vsake vrste; in to zato, da se bo spolnila beseda, ki pravi, da bo nase prevzel bolečine in bolezni svojega ljudstva.« (Al 7:11)

Po srednji šoli so me prav kakor vsakega novinca zasuli višješolski tečajji in izzivi tako tega, da sem živela zdoma,

kakor tudi da sem živela s petimi cimrami.

Takrat sem se naučila, kaj pomeni krepilna in mogočna moč Kristusove milosti. Dneve sem preživela ob delu in študiju, zanašala pa sem se na vsakodnevne molitve, v katerih sem nebeškega Očeta rotila, da bi zmogla dokončati potrebne naloge. Šolsko leto je teklo dalje, jaz pa sem na svojo radost odkrila, da s krepilno in mogočno močjo Kristusove odkupne daritve lahko ne le dobro delujem, temveč tudi brez težav.

»Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.« (Flp 4:13)

Čeprav moram izkusiti še druga dva vidika njegove milosti – vstajenje in polnost odkupitve – se še vedno vsak dan zanašam na odkupno daritev Jezusa Kristusa. Milost, Božja moč, ki izhaja iz odkupne daritve Jezusa Kristusa, me je ozdravila in okrepila. Ker si prizadevam spolnjevati Božje zapovedi in slediti njegovi volji, prejemam nebeško pomoč, ki zdaleč presega moje sposobnosti.

»Vemo, da je po milostljivosti, da smo odrešeni, po vsem kar lahko storimo.« (2 Ne 25:23) ■

OPOMBA

1. John Newton, *Amazing Grace, Olney Hymns*, 1779, št. 41.

KAKO GOSPODOVA MILOST VPLIVA NA NAŠE ŽIVLJENJE?

Starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov nam pomaga odgovoriti na to vprašanje v *The Atonement and the Journey of Mortality* na strani 12:

- »Gospod želi preko Jezusove odkupne daritve in z močjo Svetega Duha živeti v nas – ne zgolj da bi nas vodil, temveč da bi nam tudi vlival moči.«
- »Osebna volja, posameznikova odločenost in motivacija, učinkovito načrtovanje in postavljanje ciljev je potrebno, vendar konec koncev nezadostno, da bi zmagoslavno zaključili svoje življenjsko potovanje. Resnično, zanašati se moramo na zasluge in milost in milostljivost Svetega Mesije (gl. 2 Ne 2:8).
- »Mogočna moč odkupne daritve nas okrepi, da delamo in smo dobri in služimo preko svojih lastnih želja in naravnih sposobnosti.«

Premislite, da bi v dnevnik zapisali in v družini spregovorili o časih, ko ste občutili Gospodovo milost, ki vas je zdravila, vam pomagala ali vas krepila.

starešina
David A. Bednar

iz zbora dvanajstih
apostolov

Veliki cilj Odrešenikovega evangelija je jedrnato povzel predsednik David O. McKay (1873 - 1970): »Namen evangelija je, [...] da slabi ljudje postanejo dobri, dobri pa boljši in da spremeni človeško naravo.«¹ V življenju na zemlji naj bi torej napredovali od slabega k dobremu in k boljšemu ter izkusili mogočno spremembo v srcu – da bi se naša padla narava spremenila (gl. Moz 5:2).

Odkupna daritev

IN ŽIVLJENJSKO POTOVANJE

Mogočna moč odkupne daritve nas okrepi, da delamo in smo dobri in služimo preko svojih lastnih želja in naravnih sposobnosti.

Mormonova knjiga je naš priročnik z navodili, ko potujemo po poti od slabega k dobremu in k boljšemu ter si prizadevamo, da bi se v srcu spremenili. Kralj Benjamin uči o potovanju na zemlji in o vlogi odkupne daritve, ki to potovanje uspešno usmerja: »Kajti posvetni človek je Bogu sovražnik in je bil od Adamovega padca in bo na veke vekov, če se ne preda očarljivostim Svetega Duha in ne odvrže posvetnega človeka in postane sveti preko odkupne daritve Gospoda Kristusa.« (Moz 3:19; poudarek dodan)

Vašo pozornost bi rad usmeril k prav določenima besednima zvezama. Prvič – »odvrže posvetnega človeka«. Potovanje od slabega k dobremu je postopek, v katerem vsak od nas v sebi odvrže naravnega človeka. V tem življenju smo zaradi mesa vsi na preizkušnji. Že elementi sami, s katerimi so bila ustvarjena naša telesa, so po naravi padli in so vedno podvrženi teži greha, pokvarljivosti in smrti. Lahko pa povečamo svojo sposobnost, da premagamo željo mesa in skušnjav »s Kristusovo odkupno daritvijo«. Ko delamo napake, ko delamo prestopke in grešimo, se lahko pokesamo in postanemo čisti zaradi odrešilne moči odkupne daritve Jezusa Kristusa.

Drugič – »postane svet«. Ta besedna zveza opisuje nadaljevanje in drugo stopnjo življenjskega potovanja, na katerem »dobri ljudje postajajo boljši« oziroma drugače rečeno, postajajo bolj kot svetniki. Druga polovica potovanja, tega postopka od prehajanja od dobrega k boljšemu, je téma, ki je ne preučujemo oziroma poučujemo dovolj pogosto, niti je zadosti ne razumemo.

Domnevam, da je veliko članov Cerkve veliko bolj seznanjenih z naravo odrešilne in očiščujoče moči odkupne daritve, kakor so s krepilno in mogočno močjo. Eno je to, da vemo, da je Jezus Kristus prišel na zemljo zato, da bi za nas *umrl* – to je pri Kristusovem nauku bistveno in osnovno. Hvaležni pa moramo biti tudi za to, ker Gospod preko svoje odkupne daritve in moči Svetega Duha želi v nas *živeti* – ne zgolj da bi nas vodil, temveč da bi nam tudi vlival moči.

Večina nas ve, da takrat, ko delamo nekaj narobe, potrebujemo pomoč, da v življenju premagamo učinke greha. Odrešenik je plačal ceno in nam omogočil, da lahko postanemo čisti preko njegove odrešilne moči. Večina nas jasno razume, da je odkupna daritev za grešnike. Vendar nisem prepričan, da vemo in razumemo, da je odkupna daritev tudi za svete – za dobre moške in ženske, ki so poslušni, vredni in vestni in ki si prizadevajo, da bi postali boljši in da bi bolj zvesto služili. Zmotno lahko mislimo, da moramo sami prepotovati od dobrega k boljšemu in postati sveti z golo odločnostjo, voljo in samoobvladovanjem in s svojimi očitno omejenimi sposobnostmi.

Odrešenikov evangelij ni preprosto v tem, da se v življenju izogibamo slabega; v bistvu gre za to, da delujemo in postajamo boljši. Odkupna daritev pa nam zagotavlja pomoč, da premagamo in se izognemo slabemu ter da delamo in postajamo boljši. Odrešenikova pomoč nam je na voljo vse življenjsko potovanje – od slabega k dobremu in k boljšemu ter da spremenimo svojo naravo.

S tem ne pravim, da sta odrešilna in mogočna moč odkupne daritve ločeni in nepovezani. Temveč sta ti dve razsežnosti odkupne daritve povezani in se dopolnjujeta; obe morata delovati na vseh stopnjah življenjskega potovanja. In za vse nas je večnega pomena to, da prepoznamo, da sta *oba* ta bistvena elementa na življenjskem potovanju – tako to, da odvržemo naravnega človeka in postanemo sveti, kot to, da premagamo slabo in postajamo boljši – izpolnjena z močjo odkupne daritve. Osebna volja, posameznikova odločenost in motivacija, učinkovito načrtovanje in postavljanje ciljev je potrebno, vendar konec koncev nezadostno, da bi zmagoslavno zaključili svoje življenjsko potovanje. Resnično, zanašati se moramo na »zasluge in milost in milostljivost Svetega Mesije« (gl. 2 Ne 2:8).

Milost in mogočna moč odkupne daritve

V Bible Dictionary izvemo, da se beseda *milost* v svetih spisih pogosto uporablja za označevanje mogočne moči:

»[*Milost* je] beseda, ki se v Novi zavezi pojavlja pogosto, zlasti v Pavlovih zapisih. Glavni pomen besede je *božansko sredstvo pomoči oziroma moči*, ki ga prejmemo preko radodarne milosti in ljubezni Jezusa Kristusa.

Zaradi milosti Gospoda Jezusa, ki jo je omogočila njegova odkupna žrtev, bo človeštvo v nesmrtnosti vstalo in bo vsak prejel svoje telo iz groba v stanju večnega življenja. *Posamezniki podobno zaradi Gospodove milosti* preko vere v odkupno daritev Jezusa Kristusa in kesanja za svoje grehe *prejmejo moč in pomoč, zato da delajo dobro, česar sicer ne bi mogli ohraniti, če bi se morali zanašati na lastna sredstva. Ta milost je mogočna moč*, ki moškimi in ženskam omogoča, da posežejo po večnem življenju in povzdignjenju, potem ko izčrpajo svoja prizadevanja.«²

Milost je božanska pomoč oziroma nebeška pomoč, ki jo vsak od nas obupano potrebuje, zato da bo lahko izpolnil pogoje za celestialno kraljestvo. Mogočna moč odkupne daritve nas torej okrepi, da delamo in da smo dobri in da služimo preko svojih lastnih želja in naravnih sposobnosti.

Ko preučujem svete spise, pogosto vstavim

spremenilo samo našo naravo. Mormonova knjiga je polna primerov učencev in prerokov, ki so mogočno odkupno moč poznali, jo razumeli in se zaradi nje spremenili, ko so hodili po tej poti. Ko bomo to sveto moč razumeli bolje, se nam bo pogled na evangelij zelo razmahnil in poglobil. Takšen pogled nas bo spremenil na izredne načine.

Nefi je primer nekoga, ki je poznal, razumel in se zanašal na upravičeno Odrešenikovo moč. Spomin nas, da so se Lehijevi sinovi morali vrniti v Jeruzalem, da so Izmaela in njegovo hišo prepričali o svoji stvari.

Laman in drugi v skupini, ki je potovala z Nefijem iz Jeruzalema nazaj v divjino, so se uprli, Nefi pa je svoja brata rotil, naj verujeta v Gospoda. Na tej točki potovanja sta brata Nefija zvezala z vrvmi in načrtovala, da ga bosta umorila. Prosim, pozorno prisluhnite Nefijevi molitvi: »O, Gospod, po moji veri, ki je vate, ali me boš rešil iz rok mojih bratov; da, in sicer mi daj moč, da bom

lahko pretrgal te vezi, s katerimi sem zvezan.« (1 Ne 7:17; poudarek dodan)

Ali veste, kako bi verjetno molil jaz, če bi me moji bratje zvezali? »Prosim, TAKOJ me spravi iz te godlje!« Zlasti se mi zdi zanimivo, da Nefi ni molil, naj se spremenijo njegove okoliščine. Temveč je molil za moč, da bo svoje okoliščine spremenil sam. In verjamem, da je tako molil točno zato, ker je poznal, razumel in izkusil mogočno moč odkupne daritve.

Ne pravim, da so vezi, s katerimi je bil zvezan Nefi, kar čudežno popadale z njegovih

Nefi ni molil, da bi se spremenile njegove okoliščine. Temveč je molil za moč, da bi svoje okoliščine spremenil sam.

izraz »mogočna moč, kadar naletim na besedo *milost*. Premislite, na primer, naslednji verz, ki ga vsi dobro poznamo: »Vemo, da je po milostljivosti, da smo odrešeni, po vsem kar lahko storimo.« (2 Ne 25:23) Verjamem, da se o tem bistvenem vidiku odkupne daritve veliko lahko naučimo, če vključimo »mogočno in krepilno moč« vsakič, ko v svetih spisih zasledimo besedo *milost*.

Ponazoritev in vključevanje

Življenjsko potovanje naj bi potekalo od slabega k dobremu in k boljšemu in naj bi

rok in zapestij. Temveč prej predpostavljam, da je bil blagoslovljen tako z vztrajnostjo kot z osebno močjo, ki je presegala njegovo naravno sposobnost, da je potem »v Gospodovi moči« (Moz 9:17) trgal in vlekel vrvi, da je vezi naposled in dobesedno pretrgal.

Tesna povezava tega dejanja z vsakim od nas je preprosta. Če bomo v svojem življenju razumeli ter uporabljali mogočno moč odkupne daritve, bomo molili in iskali moč, da bomo sami spremenili svoje okoliščine, namesto da bomo molili, naj se spremenijo okoliščine. Postali bomo povzročitelj, ki deluje, namesto da bili to, na kar se deluje (gl. 2 Ne 2:14).

Premislite o primeru v Mormonovi knjigi, v katerem Amulon preganja Alma in njegovo ljudstvo. Gospodov glas je k tem dobrim ljudem prišel v njihovih stiskih in naznanil:

»In olajšal bom tudi bremena, ki so vam naložena, da jih celo vi ne boste čutili na svojem hrbtu. [...]

»In sedaj se je zgodilo, da so postala bremena, katera so bila naložena Almu in njegovim bratom, lahka; da, *Gospod jim je dal moč*, da so bremena prenašali z lahkoto in vsej Gospodovi volji so se podvrgli veselo in s potrpežljivostjo.« (Moz 24:14-15; poudarek dodan)

Kaj se je v tem dogodku spremenilo? Ni se spremenilo breme; izzivi in težave preganjanja ljudem niso bili nemudoma odvzeti. Vendar so Alma in njegovi privrženci prejeli moč, zaradi svoje večje zmožnosti in moči pa so bremena prenašali lažje. Ti dobri ljudje

so zaradi odkupne daritve prejeli moč, da so *delovali* kot povzročitelji in *vplivali* na svoje okoliščine. In »v Gospodovi moči« so Alma in njegovo ljudstvo bili nato vodeni na varno v deželo Zarahemlo.

Upravičeno se nemara sprašujete: »Zakaj je ta dogodek z Almo in njegovim ljudstvom primer mogočne moči odkupne daritve?«

Odgovor najdemo, če primerjamo odlomek iz Mozijske knjige 3:19 z odlomkom iz Mozijske knjige 24:15.

»In ne odvrže posvetnega človeka in postane sveti preko odkupne daritve Gospoda Kristusa in *postane kot otrok, ubogljiv, krotak, ponižen, potrpežljiv, poln ljubezni, pripravljen podvreči se vsemu, kar se Gospodu zdi prav mu zadati, prav kakor se otrok podvrže svojemu očetu.*« (Mosiah 3:19; poudarek dodan)

Ko na življenjski poti napredujemo od slabega k dobremu in k boljšemu, ko vsak

*Gospodov glas je k Almu in njegove-
mu ljudstvu prišel
v njihovih stiskih in
naznanil: »In olajšal
bom tudi bremena,
ki so vam naložena,
da jih celo vi ne bos-
te čutili na svojem
hrbtu.«*

v sebi odvrže naravnega človeka in ko si priza-devamo, da bi postali sveti in se spremeni sama naša narava, potem bi morale lastnosti, podrobno opisane v tem verzu, še bolj opisati vrsto osebnosti, kakršna postajamo. Postali bomo bolj kot otroci, bolj podložni, bolj potrpežljivi in bolj pripravljeni, da bi se podvrgli.

Sedaj pa primerjajte naslednje značilnosti v odlomku iz Mozijeve knjige 3:19 s tistimi, ki opisujejo Almo in njegovo ljudstvo: »*In vsej Gospodovi volji so se podvrgli veselo in s potrpežljivostjo.*« (Mosiah 24:15; poudarek dodan)

Zdi se mi, da so vzporednice med lastnostmi, opisanimi v teh verzih, osupljive in nakazujejo, da je Almovo ljudstvo postajalo boljše zaradi mogočne moči odkupne daritve Gospoda Kristusa.

Spomnite se zgodbe o Almu in Amuelku, ki jo vsebuje štirinajsto poglavje Almove knjige. V tem dogodku je smrt v ognju utrpelo veliko svetih, ta dva Gospodova služabnika pa so zaprli in ju pretepli. Premislite naslednjo molitev, ki jo je izrekel Alma, ko je v ječi molil: »O Gospod, *daj nama moč* po najini veri, ki je v Kristusa, prav do odrešitve.« (Al 14:26; poudarek dodan)

Tu zopet vidimo Almovo razumevanje in zaganje v mogočno moč odkupne daritve, ki se odraža v njegovi prošnji. In bodite pozorni na rezultat te molitve:

»In [Alma in Amulek] sta pretrgala vrvi, s katerimi sta bila zvezana; in ko so ljudje to videli, so začeli bežati, kajti nadnje je bil prišel strah pred pogubo. [...]

In Alma in Amulek sta prišla iz ječe in nista bila poškodovana; kajti Gospod jima je bil zagotovil moč *po njuni veri, ki je bila v Kristusa.*« (Al 14:26, 28; poudarek dodan)

Zopet je mogočna moč očitna, ko se dobri ljudje borijo proti zlu in si prizadevajo, da bi postali še boljši in da bi še bolj učinkovito služili »v Gospodovi moči«.

Poučen je tudi naslednji primer iz Mormonove knjige. V enaintridesetem poglavju Almove knjige gre Alma na misijon, da bi nazaj pridobil odpadle Zoramce, ki so, potem ko so zgradili Rameumptom, darovali predpisano in naduto molitev.

Bodite pozorni, kako Alma v svoji molitvi roti za moč: »O Gospod, ali mi boš naklonil, *da bom imel moč*, da bom s potrpežljivostjo prenašal te stiske, ki bodo prišle nadme zavoljo krivičnosti tega ljudstva?« (Al 31:31; poudarek dodan)

Alma moli še, da bodo podoben blagoslov prejeli tudi njegovi misijonarski družabniki: »Ali jim boš naklonil, *da bodo imeli moč*, da bodo prenašali svoje stiske, ki bodo prišle nadnje zavoljo krivičnosti teh ljudi?« (Al 31:33; poudarek dodan)

Alma ni molil, da bi bile njegove stiske odstranjene. Vedel je, da je Gospodov poslanec, in prosil je za moč, da bo deloval in vplival na svoj položaj.

Ključni trenutek tega primera je v zadnjem verzu enaintridesetega poglavja Almove knjige: »[Gospod] jim je dal tudi moč, da niso prenašali nobene vrste stisk, *razen če jih ni prežela Kristusova radost.* Sedaj, to je bilo glede na Almovo molitev; in to zato ker je molil v veri.« (v. 38; poudarek dodan)

Stiske niso bile odstranjene. Vendar so bili Alma in njegovi družabniki okrepljeni in blagoslovljeni zaradi mogočne moči odkupne daritve, da »[niso prenašala] nobene vrste stisk, razen če [jih] ni prežela Kristusova radost.« Kako sijajen blagoslov! In kakšna lekcija, ki bi se je moral naučiti vsak od nas!

Primerov mogočne moči pa ne boste našli zgolj v svetih spisih. Daniel W. Jones se je rodil leta 1830 v Misuriju in se je Cerkvi pridružil v Kaliforniji leta 1851. Leta 1856 je sodeloval pri reševanju skupin s cizami, ki je zaradi hudih snežnih viharjev obtičala v Wyomingu. Potem ko je reševalna ekipa trpeče svete našla, jim je, kolikor se je dalo, nudila takojšnje olajšanje in organizirala, da so bolne in onemogle odpeljali v Salt Lake City, Daniel in več drugih fantov pa so se javili, da bodo ostali in

varovali imetje skupine. Hrana in druge potrebščine, ki so jih pustili Danielu in njegovim kolegom, so bile borne in so hitro pošle. Naslednji navedek iz dnevnika Daniela Jonesa opisuje dogodke, ki so sledili.

»Divjačina je postala tako redka, da nismo imeli več kaj loviti. Pojedli smo vse slabo meso; človek je postal lačen, ker ga je jedel. Naposled je vsega tega zmanjkalo, nakar sedaj ni ostalo nič drugega kot kože. Poskusili smo jih. Nekaj smo jih skuhati in pojedli brez začimb in vsej skupini je bilo slabo. [...]

Stvari so bile črnoglede, kajti ostalo ni nič drugega kot slabe, surove kože, ki so ostale od sestradane živine. Gospoda smo prosili, naj nas vodi, kaj naj naredimo. Bratje niso godrnjali, temveč so čutili, da morajo zaupati v Boga. [...] Naposled sem prejel navdih, kako naj stvari uredim, in sem skupini svetoval, govoreč jim, kako naj jo skuhamo, naj dlake ožgejo in spraskajo dol, kajti to bo verjetno izničilo in odvzelo slab okus pri poparjenju. Po strganju jo je bilo treba vreti eno uro v veliko vode, nakar je bilo treba vodo, ki je ven potegnila ves klej, zavreči in kožo temeljito ostrgati, jo umiti v mrzli vodi, nakar jo vreti, dokler ne postane želatinasta, in jo ohladiti ter jo nato pojesti, tako da smo jo malo posuli s sladkorjem. To je bil kar precejšen napor, vendar nismo imeli početi kaj dosti drugega in je bilo to boljše od stradanja.

Gospoda smo prosili, naj nam blagoslovi želodce in *jih prilagodi za to hrano*. [...] Ko smo jedli, smo to sedaj okušali skoraj kot pojedino. Skoraj tri dni že nismo jedli, preden smo sedaj poskusili v drugo. To obilno hrano smo jedli približno šest tednov.«³

V tistih okoliščinah bi jaz verjetno prosil, da bi imel jesti kaj drugega: »Nebeški Oče, prosim, pošlji mi prepelico ali bivola.« Verjetno se mi ne bi posvetilo, naj molim zato, da bo moj želodec okrepljen in prilagojen za hrano, ki jo imamo. Kaj

je poznal Daniel W. Jones? Poznal je mogočno moč odkupne daritve Jezusa Kristusa. Ni molil, da bi bile njegove okoliščine spremenjene. Molil je, da bi bil okrepljen, zato da bi se z okoliščinami spopadel. Prav kakor so bili okrepljeni Alma in njegovo ljudstvo, Amulek in Nefi, je Daniel W. Jones imel duhovni vpogled, zaradi katerega je vedel, za kaj naj v tisti molitvi prosi.

Mogočna moč Kristusove odkupne daritve nas okrepi, da naredimo to, česar sami ne bi nikdar mogli. Včasih se sprašujem, ali se v današnjem udobnem svetu poslednjih dni – v našem svetu mikrovalovnih pečic in mobilnikov in avtomobilov s klimatskimi napravami in udobnimi domovi – kdaj naučimo opaziti to, da smo vsak dan odvisni od mogočne moči odkupne daritve.

Sestra Bednar je izjemno zvesta in samostojna ženska in iz njenega tihega zgleda sem se naučil pomembne lekcije o krepilni moči. Gledal sem jo, kako vztraja pri hudi in stalni jutranji slabosti – slabost jo je spremljala ves dan, vsak dan, osem mesecev – med vsemi njenimi tremi nosečnostmi. Skupaj sva molila, da bi bila blagoslovljena, toda tisti izziv ji ni bil nikdar odvezet. Namesto tega je fizično lahko prenesla, česar z lastno močjo ne bi mogla. Dolga leta sem jo tudi opazoval, kako je bila okrepljena, ko se je odzivala na posmehovanje in zaničevanje, ki sta prihajala od posvetne družbe, ko ženska svetih iz poslednjih dni upošteva preroški nasvet in napravi, da sta družina in vzgoja otrok njeni najvišji prioriteti. Susan se zahvaljujem in ji izražam spoštovanje, ker mi je pomagala, da sem se naučil takšnih neprecenljivih lekcij.

Odrešenik ve in razume

V sedmem poglavju Almove knjige izvemo, kako in zakaj je Odrešenik lahko nudil mogočno moč:

»Šel bo dalje in trpel bolečine in stiske in skušnjave vsake vrste; in to zato, da se bo spolnila beseda, ki pravi, da bo nase prevzel bolečine in bolezni svojega ljudstva.

In nase bo prevzel smrt, da bo razvezal spono smrti, ki vežejo njegovo ljudstvo; in nase bo prevzel njihove slabosti, da bo poln usmiljenja po mesu, da bo po mesu

ne ve!« Morda ne ve nobeno človeško bitje. Toda Božji Sin popolnoma ve in razume, kajti naša bremena je občutil in nosil, preden smo jih mi. In ker je plačal najvišjo ceno in nosil tisto breme, imamo popolno sočutje in nam lahko ponudi roko milosti v tako številnih obdobjih našega življenja. Lahko se skloni k nam, se nas dotakne,

nas tolaži – dobesečno priteče k nam – in nas krepi, da smo več, kot bi sploh lahko bili, in nam pomaga narediti to, česar nikoli ne bi mogli narediti, če bi se zanašali zgolj na svojo moč.

»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.

Vzemite nase moj jarem in učite se od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.« (Mt 11:28–30)

Pričujem o neskončni in večni žrtvi Gospoda Jezusa Kristusa in sem zanj hvaležen. Vem, da Odrešenik živi. Doživel sem tako

Ni je telesne bolečine, ne duševne stiske, ne duhovnega trpljenja, ne slabosti oziroma šibkosti, ki ste jo vi ali jaz kdaj okusili na svojem življenjskem potovanju, ki je najprej ne bi doživel Odrešenik.

vedel, kako podpirati svoje ljudstvo glede na njihove slabosti.« (Al 7:11–12; poudarek dodan)

Odrešenik ni trpel le za naše slabosti, temveč tudi za neenakosti, nepoštenosti, bolečine, tesnobo in čustvene stiske, ki nas tako pogosto doletijo. Ni je telesne bolečine, ne duševne stiske, ne duhovnega trpljenja, ne slabosti oziroma šibkosti, ki ste jo vi ali jaz kdaj okusili na svojem življenjskem potovanju, ki je najprej ne bi doživel Odrešenik. Vi in jaz v trenutku šibkosti lahko zakličemo: »Nihče ne razume! Nihče

njegovo odrešilno moči kot njegovo mogočno moč in pričujem, da sta ti moči resnični in na razpolago vsakomur od nas. Resnično, »v Gospodovi moči« lahko naredimo in premagamo vse, če na svoji življenjski poti vztrajamo. ■

Iz govora z versko vsebino, ki ga je imel na Univerzi Brigham Younga 23. oktobra 2001. Celotno besedilo je v angleščini na voljo na speeches.byu.edu.

OPOMBE

1. Gl. Franklin D. Richards, Conference Report, okt. 1965, str. 136–37; gl. tudi David O. McKay, Conference Report, apr. 1954, str. 26.
2. Bible Dictionary, Grace; poudarek dodan.
3. Daniel W. Jones, *Forty Years among the Indians* (brez datuma), str. 57–58.

Po vsem svetu seminar mlade,
kot ste vi, priteguje
k Jezusu Kristusu.

MÉXICO

Blagoslovi SEMINARJA

Brittany Beattie

Cerkvene revije

Pri svoji odločitvi, da prihajate na seminar, niste sami. Po vsem svetu je seminar del življenja na stotine tisoče mladih, ki v razred prihajajo z avtobusom, kanujem, kolesom ali celo preko spleta. Nekateri mladi zgodaj vstajajo in prepotujejo dolge razdalje, zato da pridejo pravočasno, drugi potujejo zvečer, tretji spet več dni v tednu študirajo doma.

Za udeleževanje seminarja je potrebno žrtvovanje, toda mladi po vsem svetu ugotavljajo, da je udeležba na seminarju vredna vsakega prizadevanja. In tisti, ki se ga udeležujejo, imajo nekaj skupnega: seminarska izkušnja jih zbliža z Odrešenikom in nebeškim Očetom.

Prejemanje obljubljenih blagoslovov

Zakaj je seminar za vas tako pomemben? Med razlogi so naslednje obljube prerokov in apostolov svetih iz poslednjih dni:

- »Je Božji dar za odrešitev sodobnega Izraela v urah največjih izzivov.«¹
- »Pripravil vas bo na to, da boste predstavili sporočilo o evangelijski obnovi tistim, ki jih boste imeli priložnost srečati.«²
- Pomaga vam »pridobiti bistveno razumevanje resnice«³.

- Seminar »omogoča čudovite priložnosti za učenje naukov, ki vas bodo osrečili. Omogoča čudovite priložnosti za druženje s sovrstniki.«⁴
- »Pridobili boste več znanja o evangelijski. Okrepili si boste vero. Sklenili boste čudovita poznanstva in prijateljstva.«⁵
- »Daje vam [...] duhovno bogastvo, več moči, da se zoperstavite zlu, ki vas obdaja vsepovsod, kakor tudi ogromno novega poglobljenega evangelijskega znanja.«⁶
- Je »ena najboljših priprav na misijon«⁷.

Poiščite način, da se ga boste udeleževali

To, da greš na seminar, pogosto pomeni, da se boš moral odpovedati nečemu, kar rad počneš, zato da boš lahko šel. Toda za to se je vredno žrtvovati. Elijah Bugayong s Filipinov se je za to odločila v zadnjem letniku srednje šole. Vso srednjo šolo je bila v razredu vedno druga. Odločila se je, da bo zadnje leto prva, in je premišljevala, da bi opustila seminar, ki se ga je udeleževala prejšnja leta, zato da bi dosegla svoj cilj.

Potem pa se je nekega dne premislila. »[Pogledala] sem na svoj urnik učenja,« pravi. »Poleg sem zagledala kup knjig ter svoje zajetne svete spise skupaj z učbenikom za seminar in priročnikom. Iskreno sem se

BLAGOSLOV Z DOŽIVLJENJSKIMI VPLIVI

»Pred veliko leti sem imel privilegij, da sem zgodaj zjutraj učil seminar. Pouk je vsak šolski dan trajal od pol sedmih do pol osmih. Dve leti sem gledal zaspane študente, kako so se spotikali v razred, in svojemu učitelju predstavljali izziv, da jih je zbudil. Po molitvi in navdihnjeni misli sem opazoval, kako so se nadebudni umi prebudili, zato da bi usvojili novo znanje o svetih spisih. Najtežji del pouka je bil, ko je bilo treba končati razpravo in jih poslati k pouku redne šole. Ko je šolsko leto teklo dalje, sem opazoval, kako je vsak študent glede evangelija postal bolj gotov, se z njim bolj povezal in poglobljal svoje pričevanje o njem.

»Pred nekaj leti sem bil v trgovini v mestu nedaleč od tu, ko sem zaslišal, da me nekdo kliče po imenu. Obrnil sem se, da bi pozdravil dva od svojih nekdanjih učencev seminarja. Sedaj sta bila mož in žena. Predstavila sta me svojim štirim lepim otrokom. Ko smo se pogovarjali, sem bil osupel nad številom sovrstnikov s seminarja, s katerimi sta po vseh teh letih še vedno ohranjala stik. To je bil dokaz posebne povezanosti, do katere je prišlo prav med tistim jutranjim poukom.«

Starešina L. Tom Perry iz zbora dvanajstih apostolov, Receive Truth, Ensign, nov. 1997, str. 62.

vprašala: 'Kaj je najpomembnejše?'«

Elijah je odgovor našla v Evangeliju po Mateju 6:33: »Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.« Odločila se je, da bo zvesto hodila na seminar in našla druge načine, da bo uskladila svoj čas, zato da bo študirala. Na koncu leta je bila najboljša učenka na šoli in je celo dobila štipendijo za nadaljnji študij.

Spencer Douglas iz Alabame v ZDA se je odločil, da se bo odrekel nekaterim družabnim dogodkom, zato da bi od seminarja odnesel kar največ. Prvi dve leti seminarja je vstajal ob štirih zjutraj, zato da se ga je lahko udeleževal, zadnji dve leti pa ob petih. Takole pravi: »S prijatelji se nisem mogel udeleževati veliko dejavnosti, ki so bile pozno zvečer, ker sem moral zgodaj spat. Če ne naslednje jutro ne bi mogel tako zelo sodelovati in se učiti.« Spencru ni bilo dovolj, da se je v razredu zgolj prikazal, hotel je biti tudi buden in pripravljen za učenje.

Starešina Dallin H. Oaks iz zbora dvanajstih apostolov je učil: »Zgolj zato, ker je nekaj dobro, še ne pomeni, da je to zadosten razlog, da to delamo. Število dobrih stvari, ki jih lahko delamo, je zdaleč preveliko za naš razpoložljivi čas, da bi jih vse naredili. Nekatere stvari so boljše kot samo dobre in to so stvari, ki bi v našem življenju morale imeti prednost.«⁸ Pomembno je, da se

tega nasveta spomnite, ko se odločate, ali boste seminarju dali prednost na svojem urniku.

Priprave na misijon

Seminar je tudi pomembna priprava za misijonarsko delo, ki ga boste opravljali – kot člani misijonarji danes, v prihodnosti pa kot redni misijonarji, če se boste odločili oditi na misijon. Franco Huamán Curinuqui iz Peruja ve, da mu je preučevanje svetih spisov na seminarju pomagalo pri pripravah na misijon.

Pravi, da so te priprave vredne tega, da vstajaš ob štirih zjutraj, odveslaš s kanujem v mesecih, ko področje prizadenejo poplave, in nato bredeš skozi blato, da prideš v razred. Takole pravi: »Rad bi opravil seminar in začel hoditi na inštitut, zato da bom pripravljen na misijon. Skrbel bom za rast Cerkve.« Zanj je seminar pomemben, ker se uči o svetih spisih in si zapomni pomembne verze, zaradi česar bo boljši misijonar.

Blagoslovi na vseh življenjskih področjih

Ko se mladi po svetu odločijo, da si bodo prizadevali prihajati na seminar, moči ne prejmejo le pri preučevanju svetih spisov. Cameron Lisney iz Anglije je spoznal, da je blagoslovljen na vseh življenjskih področjih. »Seminar mi ne pomaga le pri duhovnih stvareh, temveč mi

pomaga tudi v šoli in pri izobraževanju,« pravi Cameron.

Takole pravi: »Če vstajaš zgodaj, je tvoja glava zjutraj sveža. Nekaj mojih prijateljev je reklo, da so preveč zaposleni, da bi se ga udeleževali – no, saj ni tako, kakor da bi ob šestih zjutraj ponavljal matematiko, mar ne?« Ko se učiš, »ti Gospod pomaga pri izpitih, in če hodiš na seminar, ti pomaga še bolj«, prvi Cameron.

Seveda je seminar Cameronu pomagal, da se je okrepilo tudi njegovo pričevanje. Takole pravi: »Pričevanje sem sprva dobil zato, ker sem hodil na seminar. Pri štirinajstih sem imel z evangelijem resne težave. Cerkev mi ni bila preveč všeč in zapletel sem se v to, v kar se ne bi smel. Bilo je samo še vprašanje časa, kdaj bi popolnoma odnehal.« Ko pa je Camerona prijateljica povabila na seminar, se je odločil oditi z njo. Potem so blagoslovi res začeli prihajati.

»Spet sem občutil Duha,« pravi Cameron. »V cerkvi sem postal bolj pozoren ter začel hoditi na Nedeljsko šolo in duhovniške lekcije. Postalo je lažje in počutil sem se srečnejšega. Naposled sem tudi sam dobil pričevanje o evangeliju.« Po dveh mesecih seminarja se je Cameron sestal s škofom in je bil posvečen za

učitelja v Aronovem duhovništvu.

Cameron ve, da mu seminar pomaga, da se odločno zoperstavi skušnjavam sveta. »Ko je seminar tekkel dalje,« pravi, »sem začutil, da se lažje spopadam z izzivi, ki jih prinaša svet. Precej težko je biti mlad v svetu, v katerem živimo – greh nas obdaja z vseh strani. Pričujem vam, da boste, če boste hodili na seminar, našli moč, da se boste greha ubranili. Seminar ustvarja duhovni ščit, ki vas varuje. Doletelo me je veliko različnih preizkušenj ter skušnjav in seminar mi je bil v veliko pomoč, da sem ostal na tesni in ozki poti.«

Krepimo drug drugega

Seminar vam tudi omogoča, da se družite z drugimi mladimi, ki imajo enaka prepričanja. Vika Chelyshkova iz Rusije pravi:

»Navdihujejo me podobno misleči ljudje, ki imajo podobna moralna merila in ki tako kot jaz verjamejo v Boga.« Dodaja: »Če imam kakšna vprašanja, se o njih lahko pogovorim s svojo učiteljico seminarja in z drugimi študenti. Povem lahko, kaj mislim, in pričujem, s čimer okrepim svojo vero in vero drugih. S tem, ko skupaj beremo svete spise in premišljujemo o njihovi duhovni vsebini, se zblizamo z Bogom in drug z drugim.«

Ksenia Goncharova iz Ukrajine je videla podobne rezultate. Takole pravi: »Ko spregovorimo o svojih izkušnjah, postanemo močnejši in bolje razumemo svete spise. Ko pri lekcijah govorimo o primerih iz svojega življenja, vidim, kako evangelij deluje v mojem življenju in v življenju drugih.«

SEMINAR, KI JE VPLIVAL NA ŽIVLJENJE PREDSEDNIKA HENRYJA B. EYRINGA

Mildred Bennion je bila med prvimi učenkami seminarja v mestu Granite leta 1912. Kasneje je postala mati predsednika Henryja B. Eyringa, prvega svetovalca v Prvem predsedstvu.

Razumela je, kako pomemben je seminar za njeno življenje, in želela je, da bi njeni otroci imeli enake blagoslove, ki jih je na seminarju občutila sama, zato je njena družina sprejela veliko odločitev: »Preselili smo se v Utah navzlic precejšnjim finančnim žrtvam, zato da bi najini sinovi lahko hodili na seminar in inštitut ter našli prijatelje med našimi ljudmi. To bi moralo odgovoriti na vprašanja o tem, kaj čutim do teh stvari.« (navede v C. Coleman, *History of Granite Seminary*, str. 142)

Pomembnost cerkvenega izobraževanja se je v družini Eyring nadaljevala, ko je predsednik Henry B. Eyring leta 1971 postal dekan fakultete Ricks College (sedaj BYU - Idaho), cerkvene fakultete, in je služil kot pooblaščenec cerkvenega izobraževanja od leta 1980 do 1985 in ponovno od leta 1992 do 2005.

Spoznavamo nebeškega Očeta in Jezusa Kristusa

Neko skupino mladih so nedavno vprašali, kako so bili zaradi seminarja blagoslovljeni. Njihov odgovor razodeva osrednjo temo – da jim seminar pomaga ostati blizu nebeškega Očeta in Odrešenika. Starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov je učil: »Vse teme, ki se jih učite na seminarju, so pomembne. Vsako leto, ko se osredotočate na eno od zbirk svetih spisov, osrednjo pozornost namenjate Gospodu Jezusu Kristusu.«⁹

Več mladih je o tem, kako jih je seminar zbližal z Jezusom Kristusom, povedalo naslednje:

- »Naučil sem se, kaj vse je Odrešenik naredil zame, ko sem bral vsa ta poročila številnih prerokov, in spoznal, kako pomemben sem zanj. Zavedam se, da me ima neznansko rad, da je zame umrl in trpel zaradi mojih bolečin.«
- »Čudovito je dan začeti s seminarjem. Ne glede na to, kako utrujen sem, občutim Duha in sem poživljen, tako da takrat, ko se čez dan pojavijo težke stvari, nedvomno vem, da me ima Odrešenik rad, in bolj samozavestno zagovarjam to, kar je prav.«
- »V Cerkvi sem spreobrnjenka. Na seminar sem začela hoditi, še preden sem se krstila. Ne

vem, ali bi se brez seminarja sploh krstila. Brez seminarja prav sedaj v življenju ne bi imela Odrešenika oziroma ne bi vedela, da mi je za grehe lahko odpuščeno. V življenju nikdar nisem imela nebeškega Očeta ali Jezusa Kristusa. Seminar mi pomaga, da ju najdem in da za vedno postaneta del mojega življenja in življenja mojih bodočih otrok.«

- »To, da vsak dan hodim na seminar, mi pomaga, da se vse bolj zblížujem z Gospodom in Odrešenikom, Jezusom Kristusom, tako da spoznavam njegove nauke, njegovo veliko ljubezen do mene in kako se lahko vrnem živet k njemu.«
- »Ko sem na seminarju, doumem globlji pomen svetih spisov. Pomaga mi, da se vsako jutro spomnim, da sem pri svojih ravnanjih z drugimi bolj podobna Jezusu.«
- »Seminar me je naučil, kako brati svete spise, in ne le da sem v njih uživala, temveč sem jih tudi udeleževala. Naučila sem se naukov in načel, ki mi pomagajo okrečiti pričevanje o ljubečem nebeškem Očetu in Jezusu Kristusu, ki mi bo ostalo za vse življenje.«

S tolikšnimi blagoslovi, ki jih prinaša seminar, zlahka vidiš, zakaj mladi po vsem svetu temu na svojem urniku dajejo prednost. ■

OPOMBE

1. Boyd K. Packer, *Teach the Scriptures* (govor pred učitelji cerkvenega izobraževalnega sistema, 14. okt. 1977), str. 3.
2. L. Tom Perry, *Raising the Bar, Liahona*, nov. 2007, str. 48.
3. Richard G. Scott, *Realize Your Full Potential, Liahona*, nov. 2003, str. 42.
4. Gordon B. Hinckley, *Stand True and Faithful, Ensign*, maj 1996, str. 93.
5. Gordon B. Hinckley, *The Miracle Made Possible by Faith, Ensign*, maj 1984, str. 47.
6. Gordon B. Hinckley, *The State of the Church, Ensign*, maj 1991, str. 52.
7. Ezra Taft Benson, *Our Responsibility to Share the Gospel, Ensign*, maj 1985, str. 7.
8. Dallin H. Oaks, *Good, Better, Best, Liahona*, nov. 2007, str. 104.
9. David A. Bednar, *Conclusion and Testimony, Welcome to Seminary 2010 - 2011*, seminary.lds.org/welcome.

ZGODOVINA SEMINARJA

Sledi pregled zgodovinskega pregleda razvoja seminarja.

- 1888: Predsednik Wilford Woodruff nadzoruje oblikovanje odbora za izobraževanje, ki naj bi usmerjal prizadevanja cerkvenega izobraževalnega sistema, vključno s cerkvenim poukom po šoli.
- 1912: Organizacija prvega vsakodnevnega seminarja, v katerega je bilo vsega skupaj vključenih sedemdeset učencev, ki so se na srednji šoli eno šolsko uro udeleževali seminarja. Ure potekajo na drugi strani ulice Srednje šole Granite v Salt Lake Cityju v Utahu v ZDA.
- 1925: Vpis šteje 10.000 učencev.
- 1948: Seminar poteka v Kanadi, prvi državi izven združenih držav.
- 1950: Organizacija vsakodnevnega seminarja (prvotno se je imenoval »zgodnji jutranji seminar«) v Kaliforniji, kjer se učenci pred začetkom šolskega pouka sestajajo v cerkvenih zgradbah za bogoslužje.
- 1958: Vpis šteje 50.000 učencev.
- 1958: Poteka v Osrednji Ameriki, najprej pa se je začel v Mehiki.
- 1962: Poteka v Evropi, najprej pa se je začel na Finskem in v Nemčiji.
- 1963: Poteka v Aziji, najprej pa se je začel na Japonskem.
- 1965: Vpis šteje 100.000 učencev.
- 1967: V podeželskih skupnostih seminar začne potekati doma, učenci štiri dni v tednu prisostvujejo seminarju doma, zberejo pa se en dan v tednu.
- 1968: Poteka v Avstraliji.
- 1969: Poteka v Južni Ameriki, najprej pa se je začel v Braziliji.
- 1972: Poteka v Afriki, najprej pa se je začel v Južni Afriki.
- 1983: Vpis šteje 200.000 učencev.
- 1991: Vpis šteje 300.000 učencev.
- 2012: Poteka v 134 državah in področjih po svetu, vpisanih pa je okrog 370.000 učencev.

Helena Hannonen

Kmalu po tem, ko sem se pri desetih letih krstila v Lappeenrantu na Finskem, sem prejela svoj prvi cerkveni poklic. To je bilo leta 1960 in naša majhna veja je hudo potrebovala nekoga, ki bi na zakramentnem sestanku dirigiral hvalnice. Prosili so me, da bi opravljala ta poklic.

Čeprav je mama brata in mene vedno spodbujala k razvijanju glasbenih talentov, nisem znala igrati klavirja, saj ga niti nismo imeli. Vendar sem hotela svoj poklic opravljati, zato smo naredili načrt.

Na družinskem večeru smo govorili o tem, kaj ta poklic pomeni vsem nam. A ker je bila mama vdova in sama z dvema neodraslima otrokoma, smo vedeli, da bo za nas velik izziv, če bomo hoteli kupiti klavir in plačevati moje ure

POKLIC ZA

SPREOBRNENJE

Bila sem nova spreobrnjenka in nisem znala igrati klavirja. Toda kako hvalna sem bila za poklic dirigentke veje, ki mi je spremenil življenje.

klavirja. Odločili smo se, da smo vsi pripravljene sprejeti potrebne žrtve.

Prvo žrtvovanje, ki ga je sprejela moja družina, je bilo finančno. Odločili smo se, da se bomo od spomladi do jeseni vozili s kolesom, namesto da bi šli na avtobus. Moj brat Martti je bil pogumen in je postal zelo spreten v vožnji s kolesom – celo po snegu in ledu. V glavnem sem se odrekla temu, da bi obleke kupila, in sem se naučila šivati. Naučili smo se tudi, kako živeti varčno. Na deželi v bližini hiše starih staršev smo si uredili vrt in shranjevali hrano za zimo. Naše »počitnice« so postale potovanja naše matere v tempelj na Švedskem ali pikniki in taborjenja blizu doma.

Naslednje žrtvovanje, za katerega smo se odločili v družini, je bil čas. Razdelili smo si hišna opravila in prerazporedili svoje dejavnosti in domače naloge, zato da sem imela dovolj časa, da sem vadila klavir. Zaradi žrtvovanja in trdega dela je mama pogosto pripomnila, da nisva imela časa, da bi zašla v težave kakor drugi otroci najine starosti. Moj poklic je dejansko postal družinski poklic, še preden sem znala zaigrati eno samo noto.

V krajevno šolo sem začela hoditi na ure k učitelju klavirja. Vadila sem tako, da sem uporabljala klaviaturo iz papirja in klavir v cerkvi. Ko se je moj učitelj klavirja odselil, smo kupili njegov klavir, priznani učitelj klavirja tistega kraja pa je privolil, da me bo učil.

Hvalnice sem se učila sama in veliko vadila z vodjo glasbe v veji. Vsi so me spodbujali – četudi sem kakšno noto zaigrala napačno. Moj učitelj je bil zgrožen, ko je izvedel, da sem

igrala pred ljudmi, preden sem se neko skladbo res dobro naučila in si jo zapomnila. Toda igranje z eno roko je bilo boljše, kot da bi bili čisto brez glasbene spremljave.

Na ure sem se vozila s kolesom in ko je prišla zima, sem poskusila priti peš ali s smučmi. Ob nedeljah sem na cerkvene sestanke hodila sama, zato da sem prišla eno uro prej in sem imela dovolj časa za vajo. Sklenila sem, da bom šla z avtobusom le, če bo minus 5°C. Dež in sneg me sploh nista motila; ko sem hodila, je čas mineval hitro, ker mi je družbo delalo tako veliko lepih hvalnic. Ko sem hodila, sem šla čez planjave s pionirji (gl. Sveti naprej, *HO*, str. 2), hodila po visokih vrhovih gora v Sionu (gl. Na vrhu gore, *HO*, str. 30) in stala z mladimi, ki niso nikdar omahovali (gl. True to the Faith, *Hymns*, št. 254). Nikdar se nisem opotekala prav zaradi te podpore – čeprav smo bili v družini edini sveti iz poslednjih dni v naši skupnosti v vzhodni Finski v sencah ruske meje.

Z leti sem v igranju klavirja postajala boljše in sem dejansko ustvarjala glasbo, namesto da sem se trudila igrati po pravih notah. Naučila sem se, da moram glasbo izbirati v duhu molitve, zato da bo na sestanku prisoten Duh. Najpomembneje pri tem pa je bilo, da sem preko glasbe prejela pričevanje o evangeliju. Zlahka sem se spomnila občutkov, besed in sporočil hvalnic, če so se mi glede česa porajali dvomi. Vedela sem, da evangelijska načela in uredbe izpričujejo resnico, ker sem se jih naučila vrstico za vrstico, noto za noto.

Zlasti se spominjam dne, ko je bila moja

predanost tem načelom na preizkušnji. Bilo mi je štirinajst let; zelo rada sem plavala in sanjala sem, da bi plavala na olimpijskih igrah. Ob nedeljah nisem tekmovala, vendar sem vseeno napredovala. Ko so se naposled približevale olimpijske igre v Mexicu Cityju, me je trener poklical, naj se udeležim posebnega treninga.

Trening pa je bil vsako nedeljo dopoldan med Nedeljsko šolo. Zavedala sem se, da grem lahko na vadbo in izpustim Nedeljsko šolo, ker bi bila v cerkvi lahko spet šele na popoldanskem zakramentnem sestanku. Prihranila sem denar za avtobus in vse načrtovala. V soboto pred treningom sem mami povedala za svoj načrt.

V njenih očeh sem videla žalost in razočaranje, toda odgovorila mi je le, da je odločitev moja in da so me učili, kar je prav. Tisti večer se nisem mogla spomniti besed hvalnice »Delaj, kar prav je« (HO, str. 34). Besede so mi v glavi odzvanjale kot pokvarjena plošča.

V nedeljo zjutraj sem v eni roki držala športno torbo, v drugi aktovko z notami, upajoč, da bo mama verjela, da grem v cerkev. Odšla sem na avtobusno postajo. Bilo je tako, da je bila avtobusna postaja do plavalne dvorane na moji

Prvi avtobus bi me odpeljal do cerkvenega poklica, drugi do mojih otroških sanj vrhunske plavalke. Besede hvalnic, ki sem jih igrala, so mi nič kolikokrat dale odgovor.

strani ulice, tista do cerkve pa na drugi strani. Ko sem čakala, sem postala živčna. V ušesih mi je odzvanjala hvalnica »Ali sem naredil kaj dobrega?« (Hymns, št. 223), ki je bila tisto nedeljo na programu za Nedeljsko šolo. Iz izkušenj sem vedela, da bo ta hvalnica zaradi svoje težke melodije, zahtevnega besedila in visokih tonov brez dobre spremljave velika polomija.

Ko sem to premišljevala, sem v daljavi zagledala oba avtobusa. Avtobus do plavalne dvorane se je ustavil, ustavil pa je tudi voznik avtobusa do cerkve in me vprašujoče pogledal, ker je vedel, da sem šla vedno na njegov avtobus. Nekaj trenutkov smo se tako gledali. Zakaj sem se obotavljala? Odločila sem se za Gospoda (gl. Who's on the Lord's Side? Hymns, št. 260). Obljubila sem, da bom šla tja, kamor želi Gospod (gl. Odšel bom tja, kamor želiš, HO, str. 46). Veliko prej sem se odločila, da bom spolnjevala zapovedi (gl. Spolnjuh zapovedi, neuradni prevod).

Moje telo se je odzvalo, še preden je um uspel slediti srcu. Bliskovito sem planila na drugo stran ulice in prvemu vozniku avtobusa pomahala, naj gre naprej. Plačala sem vozovnico in se usedla na zadnji sedež avtobusa, ki je

nadaljeval pot proti cerkvi, in gledala, kako so se moje sanje o plavanju izgubljale v daljavi.

Tisti dan so vsi mislili, da jočem, ker občutim Duha. V resnici pa sem jokala zato, ker so se mi pred očmi razbile sanje iz otroštva, ker me je bilo sram, da sem sploh pomislila, da bi ob nedeljah plavala. Toda tisto nedeljo sem tako kot prej in kasneje opravila svoj poklic.

Do takrat, ko je napočil čas, da sem šla na fakulteto, sem usposobila več članov veje, da so znali brati note in igrati klavir. Z igranjem klavirja sem nadaljevala na fakulteti in imela tudi ure orgel. Mislila sem, da so moje možnosti, zato da bi šla v Latinsko Ameriko, da bi tekmovala v plavanju, za vedno izgubljene, toda potem ko sem diplomirala na Univerzi Brigham Younga, sem služila misijon v Kolumbiji. Na misijonu sem poučevala klavir. Tiste svete sem hotela zapustiti tako, da bi jim podarila dar glasbe. Kolumbijski otroci in mladi so hodili dolge kilometre po vročem soncu, zato da bi imeli priložnost za učenje klavirja. Tudi ti so začeli z eno roko, dokler niso toliko napredovali, da so znali uporabljati obe. In glede svojih prizadevanj, da bi se naučili igrati klavir, so se še bolj žrtvovali kot jaz.

Od takrat, ko sem se krstila, je preteklo že petdeset let. Svet sem prepotovala širom in po čez, toda ne glede na to, kam sem šla, je bila povsod vedno potreba po tem, da bi nekdo znal igrati hvalnice. Univerzalni jezik hvalnic je vedno v številnih krajih gradil mostove razumevanja in ljubezni.

Danes so moje roke počasne in artritčne. Na moje mesto je prišlo veliko bolj sposobnih

*Na misijonu
v Kolumbiji sem
poučevala klavir.
Otroci in mladi
so hodili kilometre
po vročem soncu,
da bi se učili, in
se pri tem močno
žrtvovali, da bi
dobili dar glasbe.*

glasbenikov. Moja mama je pogosto žalostna, ko se uzre na moja prva leta v Cerкви in na to, kako sem se žrtvovala, na kilometre, ki sem jih prehodila, in na stvari, ki jih nisem imela. Boji se, da imam sedaj artritis zato, ker me je takrat zeblo. Vendar svoje »bojne rane« prenašam radostno. Svojo radost in žalost sem izživela v glasbi. Smejati in jokati sem se naučila skozi svoje prste.

Srce mi prepeva od hvaležnosti, ko pomislim na nebeškega Očeta in moje voditeljice, ki so imele dovolj skrbnosti, da so mi kot dekletu naložile zadolžitev s takšnim izzivom. Ta poklic mi je pomagal pridobiti trdno razumevanje evangelija in mi omogočil, da sem drugim pomagala, da so Duha občutili preko glasbe. Sem živ dokaz, da novi spreobrnjenci potrebujejo izziv – tudi deklice, ki čisto nič ne znajo igrati klavirja. Zaradi svojega prvega poklica sem odkrila, da pri Bogu ni nič nemo-goče in da ima načrt in namen z vsakim od svojih otrok. In zaradi glasbe sem pridobila

neomajno pričevanje o obnovljenem evangeliju Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. ■

Oddelčni svet

PRI DELU

LaRene Gaunt

Cerkvene revije

Sveti iz poslednjih dni uporabljajo svete oddelka in veje, zato da blagoslovijo življenje ljudi v stiskah.

Ponoči 22. maja 2011 je v samem osrčju Joplina v Misuriju v ZDA sredi zvokov tulečih siren pustil ogromen tornado, ki je uničeval hiše in jemat življenja. Tornado je močno prizadel prvi oddelek Joplina, toda škof Chris Hoffman in oddelčni svet je nemudoma začel preštovati člane oddelka.

»Načrt v sili smo imeli pripravljen, ker smo se o tem pogovarjali na oddelčnih svetih, preden se je zgodilo,« je povedal. »Zanašali smo se tudi na Duha, da bi vedeli, kaj narediti. Električna je bila prekinjena. Telefonske povezave niso delovale. Molili smo in pozorno čakali na odgovore, ki so prišli – vedno pridejo. Kot škof sem se zelo razveselil, ko sem člane slišal reči: 'Tole sem naredil,' namesto, 'kaj mi naročate, naj naredim'.«

Odziv v Joplinu kaže moč zedinjenega oddelčnega sveta. »Sestanek oddelčnega sveta je eden od najpomembnejših sestankov v Cerkvi,« je pisal starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov, »ker se duhovniški zbori in voditelji pomožnih organizacij lahko pogovorijo in načrtujejo skupaj s škofovstvom. [...] Verjamem, da ima od vseh svetov in odborov v Cerkvi

oddelčni svet največji vpliv pri nujenju pomoči Očetovim otrokom.«¹

Zedinjeni v ljubezni in veri

V Puerto Franciscu de Orellanu, v osamljeni vasi sredi džungelskega Ekvadorja, so člani močno povezani v ljubezni in veri. Vsak mesec na svetu veje pretehtajo svojo skrb za druge. Najprej se osredotočijo na posameznike in družine, nato na to, kako jim lahko pomagajo s programi. Sledi navdih.

Veliko članov potrebuje pomoč pri iskanju dela. Svet veje ugotavlja, da se izzive članov pogosto lahko reši na lokalni ravni. Ko je svet razpravljal o potrebah matere samohranilke z majhno hčerko z zdravstvenimi težavami, je predsednica Društva za pomoč vedela za službo, v kateri bi mati lahko delala in še vedno bila ob hčerki.

Svet veje črpa tudi iz cerkvenih virov, kot je gradivo službe za zaposlovanje SPD.² Organizirali so razred, ki ga uči član veje, kjer so drugi člani veje dobili pomoč pri iskanju boljše službe.

BISTVO UČINKOVITIH SVĚTOV

V knjigi *Counseling with Our Councils* (Posvetovanje s svēti) starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov govori o naslednjih treh predlogih:

»Najprej se osredotočite na osnove.« Sledite smernicam priročnika *Handbook 2: Administering the Church*, in sicer v četrtem poglavju, ki ga lahko dobite na spletu v rubriki *Serving in the Church* na LDS.org.

»Drugič, osredotočite se na ljudi, ne na programe.« Opazujte »vključevanje novih članov, vrnitev manj dejavnih, zaskrbljenost mladih, težko ekonomsko stanje posameznih članov ter potrebe mater samohranilk in vdov«.

»Tretjič, svēti so namenjeni izmenjavi zamisli, ne zgolj poročanju in predavanjem. Voditelji in starši naj ustvarijo vzdušje, ki spodbuja odprtost, v katerem je vsak pomemben in vsako mnenje cenjeno.« Posamezniki imajo različne poglede in ozadja, zato vsak lahko prispeva pomemben vidik pri razumevanju potreb članov.

Gl. starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov, *Counseling with Our Councils*, 1997, str. 106, 109, 112.

Ramiro Reyes, prvi svetovalec v predsedstvu veje, o svētu veje pravi: »Smo orodje v Gospodovih rokah. Svoje cilje bo izpolnil preko našega dela.«

Pot v tempelj

Ko je predsednica Osnovne Melissa Fisk v Liverpoolu v New Yorku v ZDA prisostvovala na sestanku svéta, je dobila vpogled v njegovo moč. Ko je segla v torbo po notesnik, je ven potegnila sliko osemindvajsetih otrok iz Osnovne na stopnicah newyorškega Templja Palmyra. Vsi so imeli ogromno osjih pikov. Za trenutek ji je slika

odtegnila pozornost od sestanka in hitro se je osredotočila na dan, ko je oddelčna Osnovna odšla v Palmyro, da bi doživela svete trenutke tempeljskega okoliša. Na žalost pa so otroci, ko so razprli odeje, po nesreči razdražili osje gnezdo.

Potem ko so voditeljice vse otroke oskrbele, so jim predlagale, naj se dotaknejo templja. Otroci tega niso hoteli storiti, ker so se bali, da bo prišlo še več os. Zato so starši in voditeljice stopili v vrsto in ustvarili pot do templja. Tako so otroci dobili pogum, da so stopili naprej.

Ko je Melissa svojo pozornost spet posvetila sestanku oddelčnega svéta, je pomislila: »Ko bi bil vsak obdan s tako

KDO JE NA ODDELČNEM SVĚTU IN SVĚTU VEJE?

Svéta se v dveh vlogah udeležijo naslednji duhovniški voditelji in voditelji pomožnih organizacij: prvič, kot člani oddelčnega svéta, ki škofu pomagajo najti rešitve za potrebe in skrbi oddelka, in drugič, kot predstavniki svoje

Škofovstvo

Škofovstvo je odgovorno za vse člane oddelka, organizacije in dejavnosti. Škof predseduje oddelčnemu svētu, po pogovoru s svetovalcem in oddelčnim svétom pa lahko sprejme boljše odločitve, če je primerno.

(gl. *Handbook 2: Administering the Church*, 4.1; 4.2)

Oddelčni tajnik

»Oddelčni tajnik skrbi za zapisnik zadolžitev in odločitev, ki so bile sprejete na sestanku oddelčnega svéta. [...] Zadolžen je tudi za dotične statistične podatke, ki so shranjeni v cerkvenih računalniških programih.«

(*Handbook 2*, 4.6.4.)

Izvršni tajnik

»Izvršni tajnik pripravlja dnevni red sestankov oddelčnega svéta. [...] Škof ga lahko tudi prosi, naj od članov dobi povratne informacije glede njihovih zadolžitev. [...] Poskrbi lahko tudi za povezanost oddelčnega svéta in duhovniškega izvršnega odbora.«

(*Handbook 2*, 4.6.5.)

Voditelji Melkizedekovega duhovništva

Voditelji skupine velikih duhovnikov in predsednik zbora starešin so odgovorni za duhovno in posvetno blaginjo ljudi, ki jim predsedujejo. Škof lahko zboru in skupini voditeljev razdeli nekaj svojega dela, ki je povezano z družinami.

(gl. *Handbook 2*, 7)

Oddelčni misijonarski voditelj

Oddelčni misijonarski voditelj usklajuje oddelčna prizadevanja za misijonarsko delo. Dela z rednimi in oddelčnimi misijonarji. Škof ga lahko zaprosi, da na sestankih oddelčnega svéta vodi razgovor o misijonarskem delu.

(gl. *Handbook 2*, 5.1.3)

ljubečimi prijatelji in voditelji, ko stopa proti templju!»

Njeno premišljevanje je prekinilo pojasnilo predsednice Društva za pomoč glede neke sestre v stiski: »Prejšnjo nedeljo je ni bilo v cerkvi. Poskrbela bom, da jo bo obiskujoča učiteljica obvestila o prihajajočem potovanju v tempelj.«

»Trenutno se jim dogajajo težke stvari,« je dodal predsednik zbora starešin. »Pri njihovih hišnih učiteljih se bom pozanimal, ali zanje lahko kaj naredimo.«

»Dekle bi lahko pomagalo pri varovanju otrok,« je rekla predsednica Mladenk.

Ko je Melissa pogledala obraze članov oddelčnega sveta, je na njih videla iskreno sočutje in skrb. Na obraz

se ji je narisal nasmeh. »Gospod je pripravil sredstvo, da so njegovi otroci obvarovani in ljubljani,« je pomislila.

»Oddelčni svet!«

Prav tako kakor v Joplinu, Puertu Franciscu de Orellanu in Liverpoolu, tako cerkveni voditelji po vsem svetu nadaljujejo z odkrivanjem blagoslovov oddelčnih svetov in svetov vej. Pri tem vprežejo izjemno moč svetov, s čimer Gospodu pomagajo blagosloviti njegove otroke in opravljajo njegovo delo. ■

OPOMBE

1. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family*, 1997, str. 102.
2. *The Career Workshop Participant's Workbook*, št. artikla 35163, na voljo na store.lds.org, Distribution Services ali v cerkvenih zaposlitvenih središčih.

organizacije. Skupaj delajo v ljubezni, zato da bi služili posameznikom in njihovim družinam v oddelku oziroma veji ter jih krepili. (To, kar se nanaša na oddelek in škofovstvo, se nanaša tudi na veje in predsednike vej.)

Predsednica Društva za pomoč

Predsednica Društva za pomoč zastopa ženske v oddelku, ki so starejše od osemnajst let. Po svojih najboljših močeh ženskam pomaga, da krepijo svojo vero in osebno pravičnost, da krepijo družine in domove in da pomagajo ljudem v stiski.

(gl. *Handbook 2*, 9)

Predsednik Mladičev

Predsednik Mladičev si prizadeva okrepiti mladiče veje v starosti od dvanajstega do vključno osemnajstega leta. S svetovalcema pomaga predsedstvu Aronovega duhovništva (škofovstvu) in nadzoruje skavtski program, kjer ga izvajajo.

(gl. *Handbook 2*, 8.3.4)

Predsednica Mladenk

Predsednica Mladenk si prizadeva krepiti mladenke v starosti od dvanajstega do vključno osemnajstega leta. Odgovorna je, da »vsaki mladenki pomaga, da bo vredna, da bo sklenila in spolnjevala svete zaveze ter prejela tempeljske uredbe«.

(*Handbook 2*, 10.1.1.)

Predsednica Osnovne

Predsednica Osnovne zastopa otroke oddelka v starosti od osemnajst mesecev do vključno enajstega leta. Njen vpogled bo koristen, ko bo oddelčni svet razpravljal o zadevi, ki se tiče otrok v oddelku.

(gl. *Handbook 2*, 11)

Predsednik Nedeljske šole

Predsednik Nedeljske šole je odgovoren za vse evangelijsko poučevanje pri Nedeljski šoli. »Prihaja na sestanke oddelčnega sveta in je pripravljen, da predlaga načine, kako se člani lahko bolje učijo in poučujejo druge tako v cerkvi kot doma.«

(*Handbook 2*, 12.2.2.)

Zato da se boste bolje poučili o tem, kako biti v svojem poklicu uspešni, obiščite knjižnico Leadership Training Library, do katere lahko dostopate v raznih jezikih na leadershiplibrary.lds.org.

Rosemary M. Wixom
generalna predsednica Osnovne

Vzemimo si čas za pogovor in prisluhnimo

Naša mednarodna prizadevanja, da bi se danes boljše sporazumevali, bodo za večno blagoslovila naše družine.

V popolnem svetu bi vsakega otroka, ko bi se vrnil iz šole, pozdravil krožnik sveže spečenih čokoladnih piškotov, visok kozarec mleka in mama, ki je pripravljena, da si vzame čas, da se pogovarja in poslušša, kakšen dan je imel njen otrok. Ne živimo v popolnem svetu, zato lahko čokoladne piškote in mleko kar pozabite, ne pozabite pa si »vzeti časa za pogovor in poslušanje«.

Pred devetindvajsetimi leti je predsednik James E. Faust (1920 – 2007), drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, tožil nad tem, da družine skupaj preživijo tako malo časa. Premišljuje o tem kar je – pred devetindvajsetimi leti – rekel na generalni konferenci: »Ena od glavnih težav v današnji družbi je, da vedno manj časa preživljamo z družino. [...] Čas z družino je dragocen – to je čas, ki ga potrebujemo, da se spodbujamo in pokažemo, kako naj otroci ravnajo.«¹

Če čas preživljamo z otroki in če se z njimi pogovarjamo, jih spoznamo, oni pa spoznajo nas. Naše prednosti in pravi občutki srca bodo postali del našega pogovora z vsakim otrokom.

Katero je prvo sporočilo vašega srca, ki bi ga izbrali, da bi ga predali svojemu otroku?

Prerok Mojzes nas v Peti Mojzesovi knjigi uči:

»Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem.

Te besede, ki ti jih danes zapovedujem, naj bodo v tvojem srcu.«

In naj še nekaj dodam: »In ko skupaj obedujete.«

Če bi radi, da bi bila naša družina skupaj za večno, s tem postopkom začnimo danes. Če čas namenimo pogovoru z otroki, je to naloga v našo večno družino, ko skupaj hodimo po poti v večno življenje.

Neka mati iz Illinoisa v ZDA je povedala, kako si je vzela čas, da je govorila s svojimi otroki:

»Ko so bili najini otroci majhni, sem se navadila gledati nekaj najljubših televizijskih oddaj. [...] Na žalost pa so bili ti programi na sporedu takrat, ko so šli otroci spat.

[...] V nekem trenutku sem spoznala, da sem svoje oddaje uvrstila na vrh seznama, otroke pa na konec. Nekaj časa sem skušala brati pravljice za lahko noč ob prižganem televizorju, vendar sem v srcu vedela, da to ni najbolje. Ko sem premišljevala o dnevih in

tednih, ki sem jih zapravila zaradi svoje navade gledanja televizije, sem se počutila krivo in sem se odločila, da se bom spremenila. Nekaj časa sem potrebovala, da sem se prepričala, da televizor res lahko ugasnem.

Po približno dveh tednih neprižiganja televizorja sem občutila, da je breme krivde izginilo. Spoznala sem, da se počutim bolje, celo nekako bolj čisto, in vedela sem, da sem se odločila prav.«²

Čas pred spanjem je najboljši čas za pogovor.

Helaman je o hrabrih bojevniki dejal: »In ponovili so mi besede svojih mater, rekoč: Ne dvomimo, da so naše matere to vedele.« (Al 56:48)

Učile so jih besede njihovih mater. Ko so te matere govorile s svojimi otroki, so jih učile o Božji besedi.

Ohranjanje osebne komunikacije

Veliko dobrega izhaja iz pogovora in nasprotnik se zaveda moči govorjene besede. Rad bi zmanjšal duha, ki prihaja v naš dom, ko govorimo, poslušamo, drug drugega spodbujamo in skupaj počnemo razne stvari.

Satan si je zaman prizadeval, da bi preprečil obnovo evangelija Jezusa Kristusa v tem razdobju, ko je poskusil preprečiti pomemben pogovor med Josephom Smithom in Bogom Očetom ter njegovim Sinom, Jezusom Kristusom.

Joseph je dejal: »Nemalo po tem se je nadme zgrnila neka čudna moč, ki me je popolnoma ohromila in je imela nad mano tako močan vpliv, da mi je zvezala jezik, tako da nisem mogel govoriti.« (Joseph Smith – History 1:15)

Nasprotnik bi nam rad zvezal jezik – zato da bi nam preprečil, da bi si iz oči v oči povedali, kaj čutimo. Navdušuje ga razdalja in zmeda, navdušuje ga hrup, navdušuje ga neosebno sporazumevanje – vse, kar bi nam onemogočilo toplino glasu in osebnih občutkov, ki jih daje pogovor na štiri oči.

Prisluhnimo srcu svojih otrok

Poslušati je prav tako pomembno kot govoriti. Starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov je dejal: »Če poslušamo z ljubeznijo, se nam ne bo treba spraševati, kaj naj rečemo. Dano nam bo [...] po Duhu.«³

Če poslušamo, vidimo v srce ljudi okrog sebe. Nebeški Oče ima načrt za vsakega svojega otroka. Predstavljajte si, da bi lahko pokukali

v edinstveni načrt za vsakega od svojih otrok. Kaj če bi lahko vedeli, kako razviti njihove duhovne darove? Kaj če bi lahko vedeli, kako spodbujati otroka, zato da bi razvil svoj potencial? Kaj če bi lahko vedeli, kako vsakemu otroku pomagati od otroške vere do pričevanja?

Kako naj to naredimo?

Začnemo lahko tako, da jih poslušamo.

Neki oče sveti iz poslednjih dni je dejal:

»Veliko več dobrega naredim takrat, ko svojim otrokom prisluhnem, kot takrat, ko jim govorim. [...] Sčasoma sem se naučil, da moji otroci nočejo mojih gotovih, s časom potrjenih in modrih odgovorov. [...] Zanje je to, da lahko postavljajo vprašanja in govorijo o svojih težavah, pomembneje, kot da jim dajem svoje odgovore. Navadno je tako, da potem, ko nehajo govoriti, če sem dolgo in dovolj dobro poslušal, v resnici ne potrebujejo mojega odgovora. Svoj odgovor so že našli.«⁴

Za to, da se osredotočimo na stvari, ki so resnično pomembne, je potreben čas. Pogovor, poslušanje in spodbuda se ne zgodijo hitro. Ne moremo jih priganjati ali jih uvrstiti na urnik – najbolje je, da se zgodijo spontano. Zgodijo se, ko stvari *delamo* skupaj: skupaj delamo, skupaj ustvarjamo in se skupaj igramo. Zgodijo se, ko ugasnemo medije, odložimo posvetna razvedrila in se osredotočimo drug na drugega.

To pa je težko storiti. Ko se ustavimo in vse ugasnemo, moramo biti pripravljeni na to, kar se zgodi potem. Tišina zna biti sprva zadušljiva; sledi lahko neprijeten občutek izgube. Bodite potrpežljivi, počakajte še nekaj trenutkov, nakar se prepustite. Vso pozornost posvetite ljudem okrog sebe, tako da jim zastavljate vprašanja, povezana z njimi, nakar prisluhnite. Starši, govorite o tem, kar vašega otroka zanima. Smejte se glede preteklosti – in sanjajte o prihodnosti. Norčav pogovor se lahko celo razvije v pomembne pogovor.

Svojim večnim namenom dajmo prednost

Ko sem lansko pomlad obiskala razred mladenk, je učiteljica učenke prosila, naj napišemo deset naših prioritet. Hitro sem začela pisati. Moram priznati, da se je moja prva misel začela takole: »Številka 1: očisti predal za pisala v kuhinji.« Ko smo svoj seznam napisale, nas je voditeljica Mladenk prosila, naj preberemo, kar smo napisale. Abby, ki je nedavno dopolnila dvanajst let, je sedela poleg mene. Tole je Abbyin seznam:

1. Hoditi v srednjo šolo.
2. Postati arhitektka za notranjo opremo.
3. Odiiti na misijon v Indijo.
4. Poročiti se v templju z bivšim misijonarjem.
5. Imeti pet otrok in dom.
6. Poslati otroke na misijon in na fakulteto.
7. Postati babica, ki »peče piškote«.
8. Razvajati vnuke.
9. Bolje spoznati evangelij in se radostiti življenja.
10. Vrniti se k nebeškemu Očetu in z njim živeti.

Pravim: »Hvala, Abby. Naučila si me, naj imamo vizijo načrta, ki ga ima nebeški Oče za vsakega od nas. Ko veste, da hodite po poti, navzlic ovinkom, ki se lahko pojavijo, bo z vami dobro. Če je vaša pot usmerjena k najvišjemu cilju – k povzdignjenju in vrnitvi k nebeškemu Očetu – boste tja prišli.«

Kje je Abby dobila ta občutek večnega namena? Začne se doma. Začne se v družini. Vprašala sem jo: »S čim v vaši družini ustvarjate takšne prioritete?«

Odgovorila mi je takole: »Poleg branja svetih spisov preučujemo tudi priročnik *Pridigajte moj evangelij*.« Nato je dodala: »Veliko se pogovarjamo – na družinskih večerih, pri skupni večerji in v avtu, ko se kam peljemo.«

Nefi je zapisal: »Govorimo o Kristusu, radostimo se v Kristusu, pridigamo o Kristusu.« Zakaj? »Da bodo naši otroci vedeli, h kateremu viru naj se ozirajo za odpuščanje svojih grehov.« (2 Ne 25:26)

Če se bomo pogovarjali, poslušali, drug drugega spodbujali in stvari počeli skupaj v družinskem krogu, nas bo to zbližalo z našim Odrešenikom, ki nas ljubi. Naša mednarodna prizadevanja, da bi se danes – prav zdaj – bolje sporazumevali, bodo za večno blagoslovila naše družine. Pričujem, da se takrat, ko govorimo o Kristusu, v Kristusu in v daru odkupne daritve tudi radostimo. Naši otroci bodo vedeli, »h kateremu viru naj se ozirajo za odpuščanje grehov«. ■

Satelitsko predvajanje nagovora s kolske konference v Salt Lake Cityju, podanega 24. oktobra 2010.

OPOMBE

1. James E. Faust, *Enriching Family Life*, *Ensign*, maj 1983, str. 41.
2. Susan Heaton, *Talk Time Instead of TV Time*, *Ensign*, okt. 1998, str. 73.
3. Jeffrey R. Holland, *Witnesses unto Me*, *Liahona*, jul. 2001, str. 16.
4. George D. Durrant, *Pointers for Parents: Take Time to Talk*, *Ensign*, apr. 1973, str. 24.

BOROVNICE IN MORMONOVA KNJIGA

Pred nekaj leti smo se z družino preselili iz gosto naseljene metro-pole s hitrim življenjskim tempom na majhno podeželsko posest v majhni vasi. V bližini je bila opuščena kmetija borovnic in preko lastnikovih prijateljev smo dobili dovoljenje, da nabereemo toliko borovnic, kolikor se nam jih zahoče.

Tistega poletja smo se zjutraj vsak teden pogosto strpali v avto z vedri in vrečami in veselo, krasno

uro preživali pri obiranju borovnic. Nekega jutra je bilo videti, da se najinemu sinu Hyrumu ne ljubi z nami. Bil je prepričan, da je obral prav vsako borovnico in da bo izguba časa, če bo šel ponovno z nami. Kako presenečen je bil, ko je ugotovil, da je bilo borovnic prav toliko kot vedno. V grozdih so bile tam, kjer jih je spregledal, nekaj najbolj sočnih pa je raslo na vejicah, za katere je bil prepričan, da jih je prej obral.

V tem času so oddelčni voditelji mladih našim najstnikom zadali izziv, naj vso Mormonovo knjigo preberejo, preden se bo avgusta začela šola. Najini otroci so izziv prinesli domov in v družini smo se odločili, da se jim bomo pridružili pri njihovih prizadevanjih.

Brž ko smo končali z branjem Mormonove knjige, že je prišel naš avgustovski *Ensign* 2005, v katerem je bil izziv predsednika Gordona B.

Hyrum je bil prepričan, da je obral prav vse borovnice in da bo izguba časa, če bi šel ponovno z nami.

Hinckleyja (1920 - 2008), naj do konca leta preberemo vso Mormonovo knjigo. Hyrum in njegov brat Joseph sta bila navdušena – ker sta mislila, da smo že bili poslušni preroku! Potem sta ju starejša brat Seth in sestra Bethany opomnila, da nas je predsednik Hinckley prosil, naj jo ponovno preberemo ne glede na to, kolikokrat smo to že storili.

»Ampak zakaj?« sta vprašala fanta. »Prebrali smo vsako besedo in kaj naj izvemo poleg tega, kar smo že prebrali?«

Po nekaj trenutkih tišine je nekdo omenil borovnice. »Spomnita se, kako smo mislili, da smo obrali že vse borovnice? Toda ko smo se vrnila, je bilo še veliko borovnic – vedno! Ne glede na to, kolikokrat smo šli, ne glede na to, kako nedavno, je bilo borovnic vedno na pretek.«

Hitro smo uvideli povezavo. Prav tako kakor bližnja kmetija in njene obilne zaloge okusnih borovnic je tudi Mormonova knjiga stalni vir duhovne hrane, v kateri lahko vedno odkrijemo nove resnice. Zato smo se branja Mormonove knjige lotili ponovno.

Ko sem sprejela prerokov izziv, sem spet brala o stvareh v Mormonovi knjigi, ki sem jih prebrala že tolikokrat pred tem, vendar sem jih tokrat brala oziroma razumela drugače, kajti nanašale so se na nove okoliščine in izzive. Vem, da vsakič, ko iskreno beremo Mormonovo knjigo, lahko prejmemo nov vpogled in se bolj zblížamo z Odrešenikom. ■

Suellen S. Weiler, Georgia, ZDA

ČUTIL SEM, DA MORAM PRITI

Dve leti in pol potem, ko sem se krstil v Buenos Airesu v Argentini, sem še slišal odzvanjati besede enega od starešin, ki me je poučeval: »Vem, da si misijonar.« Spomnil sem se tudi močnega odgovora, ki sem ga imel, ko sem molil, da bi vedel, ali je občutek, ki me je presunil v srcu, res potrjeval resnico. Star sem bil dvajset let in vedel sem, da bi se moral pripravljati na misijon.

Toda kako naj bi bil misijonar? Nisem bil kot angelski fantje, ki so me poučevali evangelij. In kako naj bi pustil službo? Kje bi živel, potem ko bi se vrnil domov? Zelo težko je bilo najti stanovanje, ki sem ga imel, čeprav je bila le skromna soba v hiši nekoga drugega.

Ko sem se nekega večera vračal domov, so me v mislih zopet prevevali ti občutki in dvomi. Ko sem prišel domov, sem se poskusil odločiti. Odločil sem se, da bom pokleknil in molil za pomoč. Ko sem to naredil, sem močno začutil, da bi moral obiskati Leandra, prijatelja, ki mi je bil v žalostnih trenutkih v veliko oporo.

Toda ker ga nisem hotel buditi sredi noči, sem to zamisel dal na stran. Vedel sem, da zjutraj vstaja zgodaj, da gre na delo, in tako pozno nisem hotel trkati na njegova vrata. Boril sem se z lastno mislijo, vendar sem še naprej čutil, da ga moram obiskati. Vendar sem se odločil to prezreti.

Namesto tega sem se odločil, da se nekoliko sprehodim po okolici, da se

Ko sem vstopil, sem zagledal Leandra, ki je sedel v sobi. Navdal me je Duh in vzelo mi je sapo.

naužijem malo svežega zraka. A ko sem se spomnil, da sem pustil vrata odprta, sem se začel vračati domov. Ko sem vstopil, sem zagledal Leandra, ki je sedel v sobi. Navdal me je Duh in vzelo mi je sapo. Z glasom, ki se mi je tresel zaradi ganjenosti, sem ga vprašal: »Kaj delaš tukaj?«

»Ne vem,« je rekel. »Pravkar sem začutil, da te moram videti.«

Povedal sem mu za dvome, ki sem jih imel glede misijona. Pričeval mi je in me spodbujal. Potem mi je pomagal izpolniti misijonarsko prijavo, ki sem jo naslednje jutro odnesel škofu. Čez dva meseca sem bil poklican v argentinski misijon Salta.

Vem, da je bil moj prijatelj tisti večer orodje v Gospodovih rokah, in z vsem srcem vem, da nebeški Oče posluša in odgovori na molitve, ki jih izrečemo z iskrenim srcem in resničnim namenom. ■

Aldo Fabio Moracca, Nevada, ZDA

UMRL BOM!

Kot bolniška sestra polnega oddelka za pooperacijsko okrevanje sem nekoč prejela klic glede nekega pacienta, ki se je imenoval Bill, ki je ravno prestal operacijo. Odpeljati bi ga morali na oddelek za intenzivno nego, vendar so ga pripeljali k meni, ker je bil tisti oddelek prepoln.

Bolnik je kmalu prišel skupaj z družino. Začutila sem olajšanje, ko sem videla, da je buden, da se zaveda okoličnice in da ni v življenjski nevarnosti.

Ko sem preverila njegove življenjske znake ter njemu in družini razkazala sobo, sem stopila na hodnik, da bi napravila zabeležko na njegovem kartonu. Komajda sem se s svinčnikom dotaknila papirja, že sem zaslišala glas: »Vrni se v sobo.«

Prenehala sem s pisanjem in se ozrla nazaj. Bilo ni nikogar. Pomislila sem, da sem si glas umislila, a sem ga zaslišala v drugo – tokrat glasneje.

Stekla sem v Billovo sobo in ugotovila, da je njegov vrat močno otekel in da ima težave z dihanjem. Ker sem sklepala, da je predrta vratna žila, sem z desnico močno pritisnila na vrat, medtem ko sem levico uporabljala zato, da sem poklicala nevrokardiologa, ki je izvedel operacijo. Kirurg je dejal, da bo kar najhitreje k Billu poslal skupino zdravnikov, ki ga bodo odpeljali. »In ne odmikajte roke,« je dejal.

Ko sem tako pritiskala na Billov vrat, sem ob postelji zagledala meni poznano cerkveno knjigo. »Vi ste član Cerkve?« sem vprašala.

Poskušal je prikimati, nakar mi

Kirurg je dejal, da bo kar najhitreje k Billu poslal skupino zdravnikov, ki ga bodo odpeljali. »In ne odmikajte roke,« je dejal.

je povedal, da je tempeljski delavec pri uredbah v georgijskem Templju Atlanta. Nato je za trenutek zaprl oči, iz katerih so pritekale solze, in rekel: »Umril bom!«

Rekla sem mu, da ne bo umrl, in odločno izjavila: »Naslednji mesec se bom poročila v Templju Atlanta in vi boste tam.« Nato je prišla kirurška skupina in Billa bliskovito odpeljala.

Naslednji mesec sem v navdušenju nad poročnimi načrti na Billa skoraj čisto pozabila. Izkazalo se je, da je imel reakcijo na zdravila. A ko me je matrona na moj poročni dan vodila v sobo za pečatenje, sem zagledala znan obraz: Billovo ženo Georgio. Ko sem ji povedala, da se bom poročila, je šla iskat Billa. Nekaj trenutkov preden se je obred začel, so se vrata odprla in vstopil je Bill. Po tednih glavobolov, slabosti in utrujenosti se je tisti dan počutil dovolj dobro, da je odpotoval v tempelj, ne zavedajoč se, da je moj poročni dan.

Dve leti kasneje sva bila z možem poklicana za tempeljska delavca pri uredbah v Templju Nashville v Tennesseeju. Ko sva prispela v tempelj, zato da bi naju oddelili, mi je vrata odprl neki gospod in rekel: »Dobrodošli v Templju Nashville!« Bil je brat Bill.

Skupaj smo služili tri leta. Bill je vsem povedal, da sem mu rešila življenje, jaz pa sem vedela, da ga je rešil Gospod. Medtem me je učil, kako pomembno je, da prisluhnemo navdihu Duha. ■

Ramona Ross, Tennessee, ZDA

MORDA BI MORALI MOLITI

Spomladi leta 1975 smo z družino živeli sredi prelepih zelenih kmetij na področju Rheinland-Pfalza v Vzhodni Nemčiji. Ko smo se neke deževne nedelje vozili domov, smo se ustavili, da bi si ogledali avto, ki se je pri cestnem nasipu na robu gozda obrnil na bok. V gozdu se je že zmračilo zaradi gostega baldahina, ki so ga ustvarjala drevesa, in prihajajoče noči.

Ko smo si razbito vozilo ogledali, smo se vrnili k našemu avtu in opazili, da je obtičal v blatu. Vzvrtno nisem mogel, lahko sem zapeljal naprej – v gozd. Prej smo se že peljali skozi gozd in ugotovili, da je veliko gozdnih poti prepletenih in slednjič vodijo ven, zato sem se odločil, da se premaknemo naprej v temo.

Hitro sem spoznal, da sem se odločil napačno. Ozka, mokra cesta je bila polna globokih blatnih kotanj in je vodila še globlje v temačen gozd. Poskušal sem ohranjati hitrost, ker sem se bal, da bi, če bi se ustavili, obtičali v blatu. Pred seboj sem zagledal klanček, ki je bil videti dovolj trden, da bi vzdržal težo avtomobila. Moj načrt je bil avto spraviti iz blata, da bi si vzel nekaj časa za premislek. Avto se je povzpел in zapeljal iz blata.

Avto sem ugasnil in stopil ven. Brez prednjih luči nisem videl čisto nič. Ponovno sem prižgal prednje luči, pograbil svetilko in se po pregledu

Ponovno sem prižgal prednje luči, pograbil svetilko in se po pregledu avtomobila odločil, da bi bilo najbolje iti še globlje v gozd.

avtomobila odločil, da bi bilo najbolje iti še globlje v gozd in nato z veliko hitrostjo švigniti nazaj ven prav tam, kjer smo prišli noter.

Vzvrtno sem zapeljal še globlje v gozd, kolikor se je le dalo, nekoliko pognal motor, pririnil nazaj na cesto in se globoko zaril v blato. Sedaj smo bili resnično v težavah. Okrog avtomobila je bila trda tema in globoka tišina. V avtomobilu sva z ženo sedela s tremi prestrašenimi otroki.

Ženo sem vprašal, ali mi lahko kaj predlaga. Čez trenutek je rekla: »Morda bi morali moliti.« Otroci so se skoraj nemudoma pomirili. Ponižno, a obupano sem molil za pomoč. Ko

sem molil, sem v mislih jasno zaslišal: »Nadeni verige.«

Moja ljuba žena je stala skoraj trideset centimetrov v blatu in mi držala svetilko, ko sem z golimi rokami čistil zadnji kolesi in nadel verige. Z vero in zaupanjem smo spet molili in ponovno sem zagnal motor. Počasi smo se peljali skozi blato in slednjič prišli do tlakovcev.

Navdušen nad tem, da smo bili rešeni blata in teme, sem skoraj pozabil, kdo nam je pomagal iz gozda. Na to me je opozorila najina petletna hči, ko je rekla: »Oči, nebeški Oče resnično odgovori na molitve, kanje?« ■
Scott Edgar, Utah, ZDA

Vsi poznajo Blecka

Adam C. Olson

Cerkvene revije

Honouru »Blecku« Bonnetu je košarka pomenila vse. Bleck je bil pri petnajstih vzhajajoča zvezda Francoske Polinezije – eden najboljših igralcev, kar jih je kdaj igralo za eno najboljših ekip v najvišji kategoriji v državi. Čeprav je bil njegov nadimek napačno črkovana angleška beseda *black*, glede njegovega talenta ni bilo zmote.

Toda hotel je več. Hotel je biti poklicni igralec v Evropi. Bolj kot vse drugo pa je hotel osvojiti zlato medaljo na južnopacifiških igrah.

Zdelo se je, da je edina ovira na njegovi poti Cerkev.

Bleckova misija

Čeprav je moštvo, za katerega je Bleck igral, sponzorirala Cerkev, je Blecka Cerkev le malo zanimala, kakor tudi prerokov poziv vsakemu fantu, naj služi misijon.

Škofu je že povedal, da ne bo šel na misijon. Ni si mogel predstavljati, kako bi bil poklicni igralec, če bi se temu športu odrekel za dve leti.

Še več, južnopacifiške igre – ki se odvijajo vsake štiri leta – bi potekale med njegovim misijonom in tahitijska košarkarska zveza je pokazala zanimanje, da bi igral v državnem moštvu. Končno bi imel priložnost, da bi utišal očetove besede, ki je, ko je Bleck začel o sebi govoriti preveč visokoletiče, rekel: »Vsi poznajo Blecka, on pa nima zlote medalje.«

Besede Bleckovega očeta, Jean-Baptista, so bile dobronamerne. Toda Blecka so spravljal ob pamet. Opominjale so ga, da čeprav so ga poznali košarkarski oboževalci vsega Tahitija, v nobeni tekmi ni osvojil kolajne. Njegov oče je s svojim moštvom medaljo osvojil na prvih južnopacifiških igrah.

Bleckovo poslanstvo je bilo, da bi te besede utišal. Ni imel časa za noben drug misijon.

Drugačne misli, drugačno srce

Ne glede na to, kako je Bleck čutil glede misijona, se je vseeno udeleževal cerkvenih dejavnosti. Ko je imel šestnajst let, je na

Honoura »Bleck« in Myranda Bonnet že dolgo igrata košarko na Tahitiju.

*Bleckova ljubezen
do košarke je
bila tako test
kot blagoslov.*

»Srečo prinaša to, da živimo tako, kakor želi Gospod, in če služimo Bogu in drugim.«

Predsednik Thomas S. Monson, Preparation Brings Blessings, Liahona, maj 2010, str. 67.

cerkvenem plesu zbral pogum in Myrando Mariteragi prosil za ples. Tudi Myranda je bila dobra košarkarica – tudi ona je imela sanje, da bo osvojila zlato medaljo. Tudi njen oče je bil v tistem prvem moštvu, ki je osvojilo zlato.

Nekaj trenutkov po tistem, ko jo je prosil za ples, se je popevka končala. Zato sta plesala med naslednjo popevko, glede katere se je izkazalo, da je zadnja tistega večera. Zdaj pa Bleck ni več hotel, da bi se končal tudi ples.

Bleck ni načrtoval, da bi se poročil v templju oziroma da bi se zato poročil s članico. Toda to se je začelo spreminjati, ko je v naslednjih dveh letih vse bolj spoznaval Myrando. Ko je bil nekoč pri njej doma, je nekaj, kar je naredila pri Mladenkah, pritegnilo njegovo pozornost. Napisala je: Poročila se bom v templju.«

Ker se je Bleck resno zanimal za Myrando in njeno trdno odločitev, da se bo poročila v templju, je ponovno razmislil o svojih načrtih. Odločil se je, da bo Cerkev začel jemati resno. Njegove odločitve so vodile k dejanjem, ki so dovoljevala, da je v njegovem življenju začel delovati Sveti Duh.

Odločitev

Ena od teh odločitev je bila, da se bo pripravil, da bo pri osemnajstih prejel patriarhalni blagoslov. Ko je patriarh v blagoslovu navedel, da bo služil misijon in se poročil v templju, je Bleck občutil Duha. »Vedel sem, da je to tisto, kar od mene pričakuje Bog,« pravi.

Čeprav je bilo videti, da ima državno moštvo možnosti za

medaljo, se je Bleck ob podpori svoje družine odločil, da bo na prvo mesto dal tisto, kar od nje želi Bog. Odločitev ni bila lahka. Nanj so zelo pritiskali, naj igra. In kmalu je spoznal, da bo njegova odločitev, da se pokori Gospodovi volji, na preizkušnji več kot enkrat.

Potem ko je dve leti služil misijon na Tahiti-ju, ga je košarkarska zveza prosila, naj se samo za en mesec vrne v moštvo, da bo sodeloval na igrah.

Bleckov predsednik misijona, ki ga je skrbelo, kako bi ta izkušnja vplivala na Bleckovo sposobnost, da bi se vrnil in nadaljeval s služenjem, je začutil, da mu mora reči: »Lahko odideš, če hočeš, vendar se potem ne moreš več vrniti.«

Bleck je hotel medaljo, vendar je ni nič več hotel bolj kot kar koli drugega. Misijon je bil krasen. Ni se bil pripravljen odreči zadnjemu letu, niti zaradi košarke ne.

Bleck je ostal.

Moštvo je osvojilo zlato.

Drugačne okoliščine, enaka odločitev

Potem ko je Bleck častno zaključil misijon, se je z Myrando poročil v tahitijskem Templju Papeete in ustvarila sta družino. Zopet je igral za državno moštvo.

Myranda je igrala kot podajalka v ženski državni ekipi in se tudi sama pripravljala na južnopacifiške igre.

Toda ko so se igre približevale, je par močno začutil, da bi morala imeti svojega drugega otroka.

Ker je bilo do iger manj kot eno leto, bi z otrokom lahko toliko počakala, da bi Myranda igrala. Ženska ekipa je imela dobre možnosti za medaljo.

Toda par se je iz izkušenj naučil, da to, da se podvržeta Božji volji, prinese zdaleč večje

blagoslove, kot bi si jih sploh lahko želela, če bi sledila lastnim željam. Po pozornem premisleku in molitvi sta se odločila, da bosta družino dala na prvo mesto.

Leta 1999, ko je bila Myranda osem mesecev noseča, je ženska ekipa osvojila zlato.

Vsi poznajo Blecka

Bleck in Myranda sta spet igrala košarko na najvišji ravni Francoske Polinezije v naslednjem desetletju – osvojila sta državno prvenstvo in turnirje ter leta 2003 in 2007 igrala v državni ekipi.

Leta 2011 sta sodelovala oba, vendar je bil tokrat Bleck tam kot trener moške ekipe. Medtem ko je Myranda in njena ekipa osvojila zlato medaljo, je moška ekipa osvojila bron in Bleckove sanje po zlatu se spet niso izpolnile.

Bleck se včasih sprašuje, kakšno bi bilo njegovo življenje, če bi ravnal, kakor si je želel, namesto da je ravnal, kakor je želel Bog.

»Verjetno bi imel zlato medaljo,« pravi.

»Morda bi igral kot profesionalc, morda ne.«

Vendar par ne obžaluje odločitev, ki sta jih sprejela. Nista prepričana, da bi bila sicer lahko srečnejša.

»Poročil sem se v templju,« pravi Bleck.

»Imam krasno ženo, štiri lepe otroke in še vedno sem v Cerkvi. Zgolj košarka mi tega ne bi mogla dati. To so blagoslovi, ki so prišli, ker sem na prvo mesto dal Gospoda.«

To, da je na prvo mesto dal Gospoda, pa ni utišalo očetovega zbadanja, temveč so njegove besede dobile nov pomen. Ko je pred leti košarkarska zveza premišljevala, da bi ligaške tekme dala na program v nedeljo, so se predsedniki klubov zbrali, da bi se o tem pogovorili. Nekdo je vprašal: »Ali ste vprašali Blecka?«

Predlog so umaknili.

Ker je Bleck Gospoda dal na prvo mesto, se ni zgodilo le to, da Blecka poznajo vsi – temveč vsi vedno tudi, v kaj verjame. ■

Bleck in Myranda sta prednost pred uspehom v športu dala uspehu v družini.

»Zakaj moram na seminar, če pa svete spise lahko preučujem sam?«

Svete spise boš sam lahko preučeval vse življenje, če imaš torej priložnost, jo izkoristi in svete spise sedaj preučuj z odličnimi učitelji in prijatelji.

S pomočjo učenja in preučevanja pod vodstvom dobrega učitelja boš pridobil nov vpogled v svete spise, ki jih doslej morda nisi zares razumel. Učitelj bo morda govoril tudi o naukih prerokov in drugih cerkvenih voditeljev, zaradi katerih boš svete spise razumel bolje.

Učenje z drugimi je pogosto tudi zabavnejše. Imel boš priložnost govoriti o tem, kar odkriješ med branjem. Tvoji sošolci so morda imeli izkušnje, zaradi katerih so določeni verzi postali njihovi najljubši verzi. Ko boš njihovim izkušnjam prisluhnil, bodo sveti spisi oživali. In ker boš evangelij preučeval z drugimi, boš lahko deležen obljubljenega blagoslova, in sicer, da bo Jezus tam, kjer sta dva ali trije zbrani v njegovem imenu, [...] v njihovi sredi (gl. NaZ 6:32).

Seminar prav tako oblikuje način tvojega preučevanja. Spodbujalo se te bo, da boš bral z določeno hitrostjo, kar ti bo pomagalo, da boš prebral vsako knjigo v svetih spisih. Imel boš priložnost razpravljati o verzih z učnih kartic in se jih naučiti na pamet. Če boš obiskoval seminar, boš v tem času svojega življenja iz svetih spisov zagotovo prejel več, kot bi kakor koli drugače.

Novi prijatelji, nove zamisli

Na seminarju spoznaš nove prijatelje, s katerimi se zbližate in ste kot družina. Izveš veliko novega, česar sam ne bi mogel. Zabavno je in zelo duhovno. Poskrbi, da dan začneš prav. Če se ga še ne udeležuješ, začni in spremenil ti bo življenje.

Katarina B., 16 let, Kalifornija, ZDA

Sreča

Moj dan se začne s seminarjem. Zaradi tega sem srečnejša in sem bolj pripravljena govoriti o evangeliju z drugimi. Bolj se poglobim v svete spise, zato jih

razumem bolje.

Madi S., 15 let, Kolorado, ZDA

Popolna kombinacija

Seminar mi daje moč. Včasih ni dovolj, da preučuješ sam. Samostojno preučevanje in seminar sta prava popolna kombinacija.

Učitelji so čudoviti in če imaš vprašanja, ti učitelji in sošolci lahko pomagajo najti odgovore.

Dawson D., 15 let, Idaho, ZDA

Več razumevanja

Ko svete spise preučujem sama, se ne zabavam tako kot takrat, ko jih preučujem z drugimi. Poleg tega lahko, ko svete spise preučujemo

skupaj, izvemo o zanimivih zamislih drugih. Zaradi seminarja sem slišala številne zanimive zgodbe in bolje poznam ozadje svetih spisov, zaradi česar je preučevanje zanimivejše. Vesela sem, da sem se odločila za seminar.

Rebecca M., 16 let, Schleswig-Holstein, Nemčija

Močnejše pričevanje

Prvič, Gospod pravi, da bo tam, kjer sta dva ali trije zbrani v njegovem imenu, on v njihovi sredi (gl. Mt 18:20; NaZ 6:32).

Ko občutimo njegovega Duha, nam to pomaga premišljevati o tem, kar je naredil za nas. Drugič, ko svete spise preučujemo z drugimi, lahko bolje razumemo to, kar je zapisano. Ko drug drugega poslušamo, lahko slišimo nekaj, kar sami nismo opazili, enako pa se lahko zgodi tudi drugim, ko mi povemo, kar vemo. Tretjič, ko grem na seminar, se moje pričevanje okrepi. Seminar je priložnost, da pričujemo in poslušamo pričevanja drugih. Pomaga nam ostati na pravi poti.

Dmitri G., 16 let, Dnipropetrovs'k, Ukrajina

Učimo se od drugih

Zame je seminar nuja. Ne samo, da moja predana učiteljica uči in pojasnjuje resnice, ki jih najdemo v svetih spisih,

ampak se v pogovorih v razredu tudi veliko naučim. Drugi učenci pripovedujejo o tem, kar so se naučili, in mi pomagajo, da osvojim več znanja o evangeliju in Odrešeniku ter o njegovi odkupni daritvi. Ni dovolj, da preučujem sam, kajti v pogovoru v razredu sem našel odgovore na nekaj svojih vprašanj. Lahko pričujem, da seminar igra pomembno vlogo pri krepitvi mojega pričevanja o pravi Cerкви Jezusa Kristusa.

Denzel J., 15 let, Zahodna Samoa

Luč in resnica

Ko grem na seminar, iščem luč in resnico in si nadenem celotni Božji oklep (gl. NaZ 27:15–18). Ta oklep mi pomaga, da

zmeraj in povsod prepoznam njegov glas. Vsakodnevno preučevanje svetih spisov mi krepí vero in pričevanje in mi pomaga, da sem v preizkušnjah močna. To, da hodim na seminar, je eden najboljših načinov, kako lahko najdemo luč in resnico ter svete spise preučujemo in se vanje poglobljamo.

Nohemi M., 17 let, Puebla, Mehika

Trije razlogi

Prvič, na seminar hodim, ker želim služiti misijon. Misijonarji morajo vstajati zgodaj in zjutraj preučevati evangelij. To, da hodim na seminar, mi pomaga, da razvijam dobro navado, da vstajam zgodaj. Drugič, zjutraj smo jasnih misli, zato se lahko osredotočimo na učenje in preučevanje. Modro je, da za učenje o Bogu namenimo najboljše ure dneva. Tretjič, če se učim sam, morda ne

dobim tako globokega razumevanja, kot ga ima moja učiteljica. Zaradi nje-nega vodstva in poučevanja se lahko naučim veliko več, kot bi se sam.

H. Chen Yuan, 16 let, T'ai-chung, Tajvan

BLAGOSLOVI SEMINARJA

»Poznam moč, ki jo prinaša druženje na seminarju in inštitutu. Moje življenje je zato bogatejše in vem, da

bo tudi vaše. Imeli boste zaščito in boste obvarovani pred skušnjavami in preizkušnjami sveta. Poznavanje evangelija je velik blagoslov. In ne poznam boljšega kraja, kjer bi mladi v Cerкви lahko prejeli izjemno znanje o svetih stvarih, kakor sta inštitut in seminar.«

Starešina L. Tom Perry iz zbora dvanajstih apostolov, Receive Truth, Ensign, nov. 1997, str. 61–62.

NASLEDNJE VPRAŠANJE:

»Kako naj prijatelju pojasnim, da je kršitev zakona čistosti nekaj slabega?«

Svoj odgovor pošljite do 15. maja 2012 na liahona.lds.org, po e-pošti na liahona@ldschurch.org ali po pošti na:

*Liahona, Questions & Answers 5/12
50 East North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA*

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti popravimo.

Če želite, da bosta vaš odgovor in slika objavljena, morate priložiti naslednje podatke in dovoljenje: 1. ime in priimek, 2. rojstni datum, 3. oddelek oziroma veja, 4. kol oziroma okrožje, 5. vaše pisno dovoljenje in če ste mlajši od 18 let pisno dovoljenje staršev (e-pismo je sprejemljivo).

ZAKAJ seminar?

UDELEŽUJTE SE SEMINARJA

»Seminar vam bo pomagal, da boste razumeli in se zanašali na nauke in odkupno daritev Jezusa Kristusa. Ko se boste naučili imeti svete spise radi, boste čutili Gospodovega Duha. Pripravili se boste na tempelj in misijonarsko služenje.

Mladi, prosim vas, udeležite se seminarja. Vsak dan preučite svete spise. Pozorno poslušajte učitelje. To, kar ste se v duhu molitve naučili, sludejanjajte.«

Predsednik Thomas S. Monson,
Participate in Seminary,
seminary.lds.org.

Katera je najpomembnejša stvar, ki jo učenec osvoji na seminarju in inštitutu? Ko je skupina učencev seminarja to vprašanje zastavila cerkvenemu pooblaščenca za izobraževanje, starešini Paulu V. Johnsonu od sedemdeseterih, je odgovoril, da je najpomembnejša stvar, ki jo lahko osvojiš, »resnično pričevanje, da Jezus je Kristus. Razumevanje, da je *resnično* znanje, duhovno znanje. To je tisto, kar pride od Svetega Duha do vsake duše posebej. To je najpomembnejša resnica, najpomembnejša stvar, ki jo lahko osvojimo na seminarju in inštitutu. To ne spremeni samo tega, kar veste, temveč tudi to, kdo ste, ter to, kako gledate na svet. In s pomočjo takšne izobrazbe je vaše izobraževanje dovršeno.«
(A Higher Education, *New Era*, apr. 2009, str. 15)

Starešina Johnson je eden od številnih generalnih osebnosti, ki je govoril o čudovitih blagoslovih, ki pridejo, ko hodimo na seminar in inštitut. Če se torej sprašujete, zakaj bi morali iti na seminar, je tukaj nekaj dobrih razlogov, ki so nam jih dali preroki in apostoli.

POSTAVITE TEMELJ SREČE IN USPEHA

»Seminar bo mladeniču (oziroma mladenki) pomagal, da bo v življenju lahko postavil temelje sreče in uspeha.«

Starešina Richard G. Scott,
član zbora dvanajstih
apostolov, Now Is the Time
to Serve a Mission!, Liahona,
maj 2006, str. 88.

SPOZNAJTE EVANGELIJSKE RESNICE

»Želim si, da bi se vsi fantje in dekleta lahko udeleževali seminarja zato, ker se tam učijo o evangelijskih resnicah. Na seminarju se jih veliko odloči, kaj bodo naredili, in gredo na misijon.«

Predsednik Spencer W. Kimball (1895 - 1985), President Kimball Speaks Out on Being a Missionary, *New Era*, maj 1981, str. 49.

POSTANE NAJ PRIORITYETA

»Učenci, če imate prave vrednote, ne boste izpustili izbirnega razreda, ki lahko vaše življenje obogati in je v korist učenju, ki lahko drži skupaj sam temelj slednjega. Ko boste enkrat vpisani, se ga udeležujte, preučujte in se učite. Prijatelje pričujate, naj storijo enako. Obljubim vam, da tega ne boste nikoli obžalovali!«

Predsednik Boyd K. Packer, predsednik zbora dvanajstih apostolov, Agency and Control, *Ensign*, maj 1983, str. 67.

V ŽIVLJENJE PRIKLIČITE BLAGOSLOVE

»Hvaležen sem za seminar v Cerкви in za cerkveni program inštituta. Vse srednješolce tukaj bi rad spodbudil, naj izkoristijo seminarski program. Če boste to naredili, boste v življenju zelo blagoslovljeni.«

Predsednik Gordon B. Hinckley (1910 - 2008), odlomki iz nedavnega nagovora predsednika Gordona B. Hincleyja, *Ensign*, dec. 1995, str. 67.

SPOZNAJTE TRI STVARI, KI JIH SEMINAR LAHKO NAREDI

»Seminar lahko naredi tri pomembne stvari. Prvič, skupaj zbere mlade, ki imajo enake vrednote. Mladi želijo biti skupaj z mladimi, ki so iste vere in ki imajo radi svete spise. Drugič, mlade združi z učiteljem, ki ima pričevanje, gorečnost slednjega pa ti mladi lahko čutijo, ko pričuje. Tretjič, seminar mlade spodbudi, da se poglobljajo v svete spise.«

Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, A Discussion on Scripture Study, *Liahona*, jul. 2005, str. 11.

DIPLOMIRAJTE IZ SEMINARJA

»Redno se udeležujte seminarja in iz seminarja diplomirajte. Učenje na seminarju je ena najpomembnejših izkušenj, ki jih mladenič (oziroma mladenka) lahko ima.«

Predsednik Ezra Taft Benson (1899 - 1994), To the 'Youth of the Noble Birthright', *Ensign*, maj 1986, str. 44; To the Young Women of the Church, *Ensign*, nov. 1986, str. 82.

SEMINAR v ekvadorskem pragozdu

V odročnem pragozdu je seminar močno spremenil življenje tamkajšnjih mladih.

Joshua J. Perkey
Cerkvene revije

Vzhodno od Quita v Ekvadorju se teren ob vulkanih in Andih strmo spusti v amazonski pragozd. Tam boste našli goste gozdove, številne reke, opice, tukane in celo roza delfine.

Našli boste tudi mesto, ki se imenuje Puerto Francisco de Orellana. Je daleč stran, no, od vsega drugega v Ekvadorju. Pred petnajstimi leti je bilo na tem področju sorazmerno malo ljudi. Toda odkritje nafte je sem pripeljalo industrijo, ljudi, ki so iskali delo, in člane Cerkve.

Seminar v majhni veji

Nekaj mladih, kot je Oscar R., je že bilo članov, ko je bila veja ustanovljena, toda večina jih je spreobrnjenec. In v srcu jim gori ogenj. »Močni smo,« pravi Oscar.

Septembra 2010, le leto po tem, ko je bila veja ustanovljena, je začela s seminarskim programom. »Ko smo se pred nekaj leti začeli zbirati, nas je bilo zelo malo,« pravi Oscar.

Jaz sem bil edini mladenič. Toda rasli smo. Kmalu nas je bilo šest, nato deset in zdaj nas je še več mladih.«

Ker nekateri mladi hodijo v šolo dopoldan, drugi pa popoldan, so organizirali dva razreda seminarja – enega zjutraj, od osmih do devetih in enega popoldan, od pol petih do pol šestih.

Morda v programu res ni veliko mladih, toda seminar je tistim, ki se ga udeležujejo, spremenil življenje.

Zakaj naj bi se ga udeleževali?

»Seminar je zame velik blagoslov,« pravi Luis V., nedavni spreobrnjenec. »Pomaga mi pri pripravah, da bom dober misijonar. Odkar sem se pridružil Cerkvi, se soočam s številnimi izzivi in skušnjavami, toda ostajam močen, ker vem, da je to, kar delam, prav.«

In ni samo Luis tisti, ki čuti tako. »Članica Cerkve sem le kratek čas,« pravi Ariana J., »toda na seminar hodim od takrat, ko sem se krstila.« »Vesela sem, da hodim tja, ker se učim o veliko pravih stvareh glede evangelija Jezusa Kristusa, ki me v srcu navdajo z upanjem, v mislih pa z razumevanjem.«

Seminar okrepi mlade, takšne kot so ti v Ekvadorju, med katerimi je veliko nedavnih spreobrnjenecv.

To, da se Ariana udeležuje seminarja, ji pomaga, da se utrjuje v evangeliju. »Zame je blagoslov, da sodelujem v teh razredih,« pravi Ariana. »Krepijo mi duha in mi pomagajo, ko se pripravljam, da bom nekega dne lahko dobra žena, mama, voditeljica v Cerкви in morda redna misijonarka.«

Tako čuti tudi Arianin brat Gerardo. Pravi: »Hvaležen sem, ker je seminar postal pomemben del mojega življenja. Pripravlja me na to, da bom nekega dne služil misijon. Tam se učim o načrtu odrešitve, ki ga je Bog pripravil zame. Vsak razred, ki se ga udeležim, mi daje upanje, da bom nasledil celestialno kraljestvo, in mi daje gotovost, da sem prejel evangelij Jezusa Kristusa.«

Gerardo je v razredu včasih zelo utrujen. Mlajšega brata mora najprej peljati v šolo in se nato hitro vrniti domov po sestro, da gresta na seminar. Toda ne pritožuje se.

»Vse to se mi zdi tako novo,

toda zelo srečen sem,« pravi Gerardo. »Vem, da sem na pravi poti, ki mi bo dala priložnosti, da bom spet videl nebeškega Očeta. To gotovost mi daje Sveti Duh. Le potruditi se moram in vztrajati do konca.«

Ni potrebno, da ste živčni

Walterju A. se je seminar na začetku zdel malce zastrašujoč. Pravi: »Ko sem prišel prvič, sem bil živčen.« »Toda, ko sem vstopil v razred, sem se počutil posebnega, ker sem čutil ljubezen, ki jo občutiš, ko preučuješ svete spise. In ko sem odšel, sem se počutil okrepljenega, v srcu srečen zaradi tega, kar sem se naučil. Eden največjih blagoslovov nebeškega Očeta, ki ga ima Oče za mlade, je seminar.«

Abel A., ki se tudi pripravlja na misijon, pravi: »Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni mi je spremenila življenje. Učim se o naukih prerokov. Rad imam Josepha Smitha. Bil je pogumen, da je obnovil pravo Cerkev navkljub vsem težavam, ki jih je zaradi tega imel. Želim biti tako pogumen kot on.«

Številni mladi morajo marsikaj žrtvovati, da lahko hodijo na seminar. Ni vselej lahko, toda mladim v mestu Puerto Francisco de Orellana v Ekvadorju se to zdi vredno truda.

Abel pojasni: »Ko razmišljam o tem, naj vztrajam, kot piše v svetih spisih, mislim, da to pomeni, da si v življenju postavimo prioritete.« Ena od teh je seminar. Prav kakor je življenje spremenil meni, ga lahko tudi drugim mladim.«

Cerkev Jezusa Kristusa in njen program seminarja za mlade uspevata in spremenjata življenje tistim, ki to dopustijo, celo globoko v ekvatorialni džungli. ■

KAJ PRIDE PO SEMINARJU?

Diploma iz seminarja ni konec vašega verskega študija. Za vas je pripravljenega še nekaj čudovitega.

David A. Edwards

Cerkvene revije

Na seminarju preučujete svete spise in se verjetno redno srečujete z drugimi vaše starosti. Počutite se dobrodošle in lahko občutite Duha. Ko zaključite seminar, ali se mar te izkušnje končajo? Nikakor!

Naslednji korak je cerkevni program inštituta in vseč vam bo! Ne glede na to, ali hodite na fakulteto ali ne, se lahko še naprej učite o evangeliju, se pripravljate na misijon in tempeljsko poroko ter o svojih izkušnjah poveste sovrstnikom.

Tukaj je nekaj odgovorov na osnovna vprašanja glede inštituta. Več lahko izveste na institute.lds.org.

Kaj je inštitut?

Inštitut je sestavljen iz razredov za preučevanje evangelija, vključno z razredi na témo svetih spisov, poučevanja prerokov in priprav na misijon ali tempeljsko poroko. Na nekaterih inštitutih lahko izbirate med različnimi razredi.

Kdo se ga lahko udeleži?

Vse mlade samske se močno spodbuja, naj se udeležujejo razredov inštituta. Udeležijo se ga lahko vsi

DEJSTVA O INŠTITUTU

Število študentov:
več kot 350.000

Število lokacij:
več kot 2.500

Število razredov na voljo:
15 osnovnih razredov, vključno s številnimi drugimi izbirnimi razredi

Prvi inštitut:
Moscow, Idaho, ZDA, 1926

Prvi inštitut izven Združenih držav in Kanade:
Mehika, 1959

Namen inštituta:
Mladim samskim pomagati, da bodo razumeli in se zanašali na nauke ter odkupno daritev Jezusa Kristusa, da bodo vredni tempeljskih blagoslovov in da bodo sebe, svojo družino ter druge pripravili na večno življenje z Očetom v nebesih.

– poročeni ali samski – med osemnajstim in tridesetim letom starosti.

Kje se odvija inštitut?

Nekatera področja imajo zgradbe za inštitut blizu višjih šol in univerz. V drugih področjih so razredi v cerkvenih zgradbah oziroma na drugih lokacijah. Oglasite se pri škofu oziroma predsedniku veje in se pozanimajte o programu inštituta v vašem področju ali pa pojdite na institute.lds.org.

Zakaj naj hodim na inštitut?

Predsednik Thomas S. Monson je rekel: »Naj bo udeleževanje na inštitutu prioriteta. [...] Pomislite! Sklenili boste prijateljstva, čutili Duha in okrepili vero. Obljubim vam, da boste, ko boste hodili na inštitut in marljivo preučevali svete spise, močnejši, da se boste uprli skušnjavam in boste prejeli vodstvo Svetega Duha pri vsem, kar delate.« (institute.lds.org, 21. apr. 2009) ■

2 Tim 3:16-17

Apostol Pavel je učil, kako nas sveti spisi v življenju blagoslavlajo.

Vsi sveti spisi

»Če hočemo govoriti z Bogom, molimo. In če hočemo, da on spregovori nam, preiskujemo svete spise, kajti svoje besede govori po svojih prerokih. Učil nas bo, ko bomo prisluhnili šepetu Svetega Duha.

Če zadnje čase ne slišite, kako vam Gospodov glas govori, se k svetim spisom vrnite z novimi očmi in novimi ušesi. Sveti spisi so naša duhovna rešilna bilka.«

Starešina Robert D. Hales iz zbora dvanajstih apostolov, *Holy Scriptures: The Power of God unto Our Salvation, Liahona*, nov. 2006, str. 26–27.

Dobra dela

Na kakšna dobra dela vas sveti spisi pripravljajo? Sledi nekaj očitnejših. Jih lahko naštejete več? Zapišite jih v dnevnik.

- služenje rednega misijona
- opravljanje cerkvenih poklicev (kot npr. v predsedstvih zborov in razredov)
- poučevanje evangelija
- pričevanje
- razglašanje evangelija
- odgovarjanje na vprašanja prijateljev glede Cerkve

Opomin

Prvotna grška beseda, uporabljena v Svetem pismu, dobesedno pomeni »ponovno poravnati«. Sveti spisi vam torej pomagajo, da se obvladujete in še naprej hodite po tesni in ozki poti (gl. 2 Ne 9:41).

¹⁶Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za pobiljševanje in vzgojo v pravičnosti, ¹⁷da bi bil Božji človek popoln in pripravljen za vsako dobro delo.

Opomin

Opomin – očitek, graja, karanje, poprava; ponavadi na prijazen način.

opremljen

Opremljen – oskrbljen, preskrbljen.

Nauk

»Pravi nauk, če ga razumemo, spremeni naš odnos in obnašanje. Preučevanje evangelijskih nauk

bo obnašanje izboljšalo hitreje, kot bi preučevanje obnašanja popravilo obnašanje.«

Predsednik Boyd K. Packer, predsednik zbora dvanajstih apostolov, *Do Not Fear, Liahona*, maj 2004, str. 79.

Urednikova opomba: Ta stran ni mišljena kot izčrpno pojasnilo izbranega svetopisemskega verza, temveč je le izhodišče za osebno preučevanje.

NE STRMOGLAVITE!

Kasnejše velike težave preprečite tako, da sedaj odpravite manjše.

Adam C. Olson
Cerkvene revije

DUHOVNI PREGLEDI

»Na sebi moramo opravljati redne duhovne preglede, da bomo lahko določili področja, pri katerih se moramo izboljšati.

Ponavadi te majhne napake zaznamo s pomočjo Svetega Duha. [...] Pozorno moramo prisluhniti, na kaj nas opozarjajo Sveti Duh, cerkveni voditelji, bližnji, sodelavci in prijatelji.«

Starešina Marcos A. Aidukaitis od sedemdeseterih, *Honesty in the Small Things, Ensign*, sep. 2003, str. 30.

Andrei ima rad letala že od zgodnjega otroštva. Toda medtem ko mnogi sanjajo o letenju, Andrei z glavo ni v oblakih; zanimajo ga vijaki in maticice. Ta šestnajstletnik iz Romunije študira, zato da bo postal letalski mehanik.

V Romuniji se najstniki lahko odločijo, ali bodo hodili v srednjo šolo in se pripravili na fakulteto oziroma poklicno šolo. Andrejeva odločitev, da gre na letalsko poklicno šolo, je bila zaradi njegove ljubezni do letal lahka.

Letalski mehaniki ne popravljajo samo letal, ki so pokvarjena. Ena najpomembnejših stvari, ki jih delajo, je pregledovanje in vzdrževanje letal, da se ne pokvarijo. Redno pregledujejo vse na letalu, od propelerjev do pristažalne opreme in vsakega dela vmes.

»Včasih je težko najti težavico, ki bi lahko povzročila strmoglavljenje letala,« pravi Andrei. »Toda lažje jo je najti, kot pa poskušati letalo spet sestaviti.«

Redno vzdrževanje in odločnost, da tega ne bomo zanemarjali, sta pomembna – tako za letala kot za člane Cerkve – če hočemo težave prepoznati in odpraviti, preden postanejo mehanično oziroma duhovno življenjsko nevarne.

Duhovno vzdrževanje

Andrei živi v Bukarešti, v mestu s skoraj dvema milijonoma prebivalcev. Toda Cerkev je v Romuniji razmeroma nova in v Bukarešti je dovolj članov le za dve veji. Andrei in njegova družina živijo daleč od drugih članov. Andrei čuti, kako ga svet v šoli in med prijatelji vleče k sebi. Ve, kako lahko bi bilo strmoglaviti – v duhovnem smislu – če ne bo vztrajal pri duhovnem vzdrževanju.

Življenje je lahko stresno. Poleg časa, ki ga Andrei porabi za učenje, nogomet in za računalnikom, si vzame čas za molitev, post, preučevanje svetih spisov in izpolnjevanje duhovniških dolžnosti. Poskrbi tudi za to, da »hodi« na seminar, kar pa dela na spletu zaradi razdalje.

Te stvari so del rednega duhovnega vzdrževanja, ki mu šibkosti pomagajo razpoznavati in odpraviti, preden bodo te vodile v življenjsko nevarno strmoglavljenje duhovne narave.

»Obstajajo stvari, ki jih preprosto morate redno delati – ustvariti navado,« pravi. »Tega ne morete prepustiti življenju.«

Duhovno strmoglavljenje

Andrei je spoznal, da če redno ne opravljamo duhovnih pregledov, sile, kot so stres oziroma pritiski sovrstnikov, lahko zlomijo naš odpor do skušnjav. Ko se to zgodi, kmalu izgubimo smer, nadzor in nazadnje duhovno moč.

Prav kakor letalo brez moči izgubi višino, mi izgubimo duhovno moč in višino, ko grešimo, in se s tem oddaljimo od nebes, kar prej ali slej vodi v duhovno strmoglavljenje.

Medtem ko je mogoče, da nas Odrešenikova odkupna daritev po strmoglavljenju lahko ponovno sestavi, je veliko bolje, da se zanesemo na njegovo moč, ki nam bo težavo pomagala odpraviti, ko je majhna – preden pride do duhovne katastrofe.

Nevarnost zanemarjanja

Andreju nikoli ni prišlo na misel, da bi mehanično vzdrževanje letala zanemarjal ali opustil. Zanemarjanje ne pride v poštev. »Glede tega obstajajo zakoni,« pravi. Če pa *bi* vzdrževanje opustil le enkrat, prizna, da se »verjetno ne bi zgodilo nič«.

Morda pri zanemarjanju ni največja težava ta, da bi letalo nemudoma

strmoglavilo, temveč da ne bi. »Če se ne bi zgodilo nič slabega, če bi pregled opustil danes, potem bi mi ga bilo lažje opustiti tudi jutri,« pravi.

Če se vzdrževanje redno opušča, bodo sile in pritisk na letalo – ali na nas – povzročili, da se bo nekaj prej ali slej pokvarilo. »Nazadnje bomo strmoglavili,« pravi.

Zato nam je Bog dal zakone tudi glede rednega duhovnega vzdrževanja. »Često se sestajajte [v cerkvi].« (3 Ne 18:22; poudarek dodan) Vselej molite (gl. 3 Ne 18:19). Marljivo se

poglabljajte v svete spise (gl. 3 Ne 23:1–5). Naj vam krepost *nenehno* krasi misli (gl. NaZ 121:45). Redno hodite v tempelj.¹

Izpolnjevanje teh zakonov in redno duhovno vzdrževanje bosta omogočila, da bomo leteli pravilno.

»Letalo je narejeno tako, da vzleti, da zapusti ta svet,« pravi Andrei. »To je tisto, kar nebeški Oče želi za nas. Z rednim vzdrževanjem bomo varno prispeli tja, kamor želimo priti – nazaj v nebesa.« ■

OPOMBA

1. Gl. Thomas S. Monson, The Holy Temple – a Beacon to the World, *Liahona*, maj 2011, str. 92.

»Sami se preverite, ali ste verni.«
(2 Kor 13:5)

SEZNAM DUHOVNEGA VZDRŽEVANJA

Letalski mehaniki imajo pogosto seznam stvari, ki jih morajo redno pregledovati. Cerkvni voditelji predlagajo, da delamo duhovne preglede na sebi.¹ Sledijo vprašanja, ki vam bodo pomagala pri občasnem pregledu vašega duhovnega

zdravja. Če vas vaši odgovori skrbijo, se pogovorite s starši ali s škofom oziroma predsednikom veje.

- Ali molim redno in iskreno?
- Ali se gostim z Božjo besedo iz svetih spisov in naukov živih prerokov?
- Ali se posvečujem nedeljo in redno hodim na cerkvene sestanke?
- Ali posvečujem nedeljo in redno hodim na cerkvene sestanke?
- Ali posvečujem nedeljo in redno hodim na cerkvene sestanke?
- Ali se voljno postim in plačujem desetino in darovanja?
- Ali sem pripravljen odpustiti drugim?
- Ali redno najdem načine, kako služiti drugim?
- Ali se vselej spominjam Odrješnika in se po njem zgledujem?
- Ali so moje misli in jezik vselej čisti?
- Ali sem v vseh stvareh iskren?
- Ali izpolnjujem besedo modrosti?

OPOMBA

1. Gl. Joseph B. Wirthlin, True to the Truth, *Ensign*, maj 1997, str. 17.

POGLOBI SE V SVETE SPISE

Naj te seminar spremeni.

(gl. 1 Ne 19:23)

Čas za pogovor

»Spoštoval bom starše in krepil družino.« (Moja evangelijska načela)

Hilary Watkins Lemon

Po resnični zgodbi

»**P**osluh, prosim! Zdaj je čas za pogovor!« je zaklicala mama.

Josie se je ves dan veselila časa za pogovor. Vsak večer so se Josie in njena mlajša bratca, Ben in Wes, zbrali v dnevni sobi z mamico in očkom, da bi se pogovarjali o tem, kaj se dogaja v življenju vsakega od njih.

Zvečer je očka rekel, da bo Josie pomagal vaditi branje besedila za jutranje objave. Branje jutranjih objav je bilo na Josijini šoli poseben privilegij. Naslednji dan naj bi Josie po šolskem radiu predvajala delček svoje najljubše pesmi in uporabila mikrofona za objavo dnevni dejavnosti in jedilnik kosila.

Josie je navdušeno stekla v dnevno sobo, da bi vadila besedilo.

»Tukaj je naša slavna napovedovalka!« je rekel očka, ko je Josie skočila na sedež poleg njega. »Kako se počutiš glede jutrišnjega dneva?«

»Navdušena, toda malo živčna.

Bojim se, da bom pred vso šolo rekla kaj narobe,« je povedala Josie.

»Zato bova vadila,« je rekel očka. »Daj, začni brati besedilo, jaz pa bom pozoren na dele, ki bi jih lahko izboljšala.«

»Hvala, očka!« je rekla Josie.

Z očkom je besedilo tolikokrat ponovila, da je prenehala šteti. Nato je vstala in ga pred družino prebrala še zadnjič. Mama in očka sta jo glasno spodbujala. Ben jo je prijateljsko pozdravil, Wes pa se je nasmehnil in ji zaploskal.

Josie je šla spat srečna in samozavestna.

Naslednji dan je šlo vse gladko.

Čeprav je bila Josie živčna, se je nasmehnila, ko je po zvočnikih slišala svojo pesem. Vesela je bila, da je z očkom vadila besedilo. Prebrala ga je počasi in jasno, brez kakršne koli napake.

»Čudovito si opravila!« je rekla gospa Blake, pomočnica ravnateljice.

Po pouku je Josie na avtobusni postaji čakala na avtobus. K njej se je obrnil starejši fant in jo vprašal: »Ali si ti tisto dekle, ki je bralo današnje objave?«

Josie se je nasmehnila. »Da,« je odgovorila.

»Zakaj si izbrala tisto pesem?«, jo je fant vprašal. »Bila je neumna

pesem. Resnično si pokvarila jutranje objave.« Nato jo je ozmerjal z grdo besedo in se ji s prijatelji smejal.

Josie je sedela sama na prvem sedežu avtobusa. Bilo ji je slabo.

Ko je prišla domov, je videla mamo, ki se je igrala z Wesom.

»Mami, vem, da še ni čas za pogovor, toda sprašujem se, če bi se lahko pogovorili zdajle,« je rekla Josie.

»Seveda,« je rekla mama. »Kaj se je zgodilo? Ali je šlo pri jutranjih objavah kaj narobe?«

»Ne,« je rekla Josie. »Vse je bilo popolno. Vsaj mislila sem tako, dokler mi neki fant ni rekel, da sem izbrala neumno pesem. Tudi ozmerjal me je z grdo besedo.«

Mama je pokazala, naj se pride uvest na tla poleg nje. Josie je šla

k njej in se usedla. Mama jo je objela. Josie in mama sta se pogovorili o vsem, kar se je tisti dan zgodilo, vključno s pohvalo gospe Blake.

»Žal mi je, ker so bili tisti fant in njegovi prijatelji nesramni do tebe,« je rekla mama. »Toda zdi se, da so bili drugi ljudje, ki jih spoštuješ, kot na primer gospa Blake, zelo zadovoljni s tvojim branjem objav. Z očkom sva tako ponosna nate. Zelo trdo si delala in izplačalo se je!«

Josie je mamo ponovno objela. »Hvala, mami!« je rekla Josie. »Počutim se veliko bolje!« Josie je bila hvaležna, da je za pogovor primeren vsak čas. ■

»V odnosu z družinskimi člani ni nič pomembnejše, kot je iskren pogovor.«

Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov, *Like a Flame Unquenchable, Liahona*, jul. 1999, str. 103.

DRUŽINSKI POGOVOR

Sledi nekaj predlogov za vaš družinski »čas za pogovor«:

- Starše prosite, naj si vsak dan vzamejo nekaj minut časa za družinski pogovor. Ta je lahko

med kosilom ali pa ob določeni uri dneva.

- Poskrbite, da vsak pride na vrsto kot poslušalec in govornik. Vključite vse!

- Bodite spoštljivi do mnenja družinskih članov. Poskrbite, da bo vsakdo čutil, da je tisto, kar reče, pomembno.

IGRE ZA POGOVOR

Ali potrebujete kakšen predlog za čas za pogovor? Poskusite naslednje igre:

Metanje mehke žogice: Če je vaša družina številčna oziroma če se težko dogovorite, kdo je na vrsti, mečite mehko žogico, da pokažete, kdo je na vrsti. Ko tisti z mehko žogico pove, kar je hotel povedati, žogico vrže naslednjemu družinskemu članu, ki je na vrsti, da govori.

Izpraševalec: Razdelite se v skupine po dva in se izmenjavajte v vlogi izpraševalca. Za svojega soigralca pripravite nekaj vprašanj in mu jih nato zastavite. Pri teh razgovorih lahko uporabite pravi mikrofonski oziroma fonograf.

Kaj bi naredil ti? Vsak naj pride na vrsto in družinskim članom zastavi različna vprašanja, ki se začnejo takole: »Kaj bi naredil ti...?« Nekaj primerov: »Kaj bi naredil, če bi se izgubil?« in »Kaj bi naredil, če bi šel lahko kamorkoli na svetu?«

POMOČ STARŠEM: ČAS ZA POGOVOR NA ŠTIRI OČI

Čeprav se je v družinskem krogu zabavno pogovarjati, je za starše in otroke prav tako pomembno, da imajo čas za pogovor na štiri oči. Čez dan izkoristite trenutke in nekaj časa preživite z vsakim otrokom posebej. Vsakega otroka prosite, naj vam pomaga opraviti neko domače opravilo, naj gre z vami po opravkih oziroma se nekaj minut z vami pogovarja v vaši sobi. Samo nekaj kratkih trenutkov lahko vodi v pomembne pogovore.

Pretrgal je SPONE SMRTI

starešina Patrick Kearon
od sedemdeseterih

»Imajo večno življenje po Kristusu, ki je pretrgal spono smrti.« (Moz 15:23)

Ko so bili najini otroci še majhni, smo neki večer v družinskem krogu preučevali svete spise. Brali smo o Odrešeniku in se pogovarjali o tem, da ni nikoli naredil nobene napake.

Tisti večer je kasneje žena dala spat najino triletno hčerko Susie. Susie je mamo pogledala in rekla:

»Mami, Jezus je naredil napako.«

»Kako to misliš?« je vprašala mama.

»Nekaj je pretrgal,« je rekla Susie.

Nekoliko zmedena je mama vprašala: »Kaj je pretrgal?«

»Pretrgal je spono smrti,« je odgovorila Susie.

Žena je ugotovila, da sta s Susie velikokrat peli otroško pesem On a Golden Springtime (V zlatem pomladnem času), in Susie se je naučila besede: »V zlatem pomladnem času se je Jezus Kristus zbudil in zapustil grob, kjer je ležal; spono smrti je pretrgal.«¹ Susina mama je pojasnila, da to, da je pretrgal spono smrti,

pomeni, da je Jezus vstal, da bomo lahko vsi spet živeli potem, ko bomo umrli.

Ta pogovor nama je z ženo dal veliko priložnosti, da sva hčerke Lizzie, Susie in Emmo učila o tem, kaj odkupna daritev zares pomeni za vsakega od nas. Susie je imela prav: Jezus je pretrgal spono smrti. Toda to ni bila napaka. To je bilo najlepše darilo, ki nam ga je lahko dal! (gl. NaZ 14:7)

Odrešenik je umrl in nato vstal, da bomo mi lahko spet živeli z nebeškim Očetom in s svojo družino glede na našo pravičnost. Če bomo vredni, bomo nekega dne lahko deležni blagoslovov nesmrtnosti in večnega življenja. Hvaležen sem, da je Jezus nekaj pretrgal, in sicer spono smrti! ■

OPOMBA

1. On a Golden Springtime, *Children's Songbook*, str. 88.

To lekcijo in učno metodo lahko uporabite, da se boste bolje poučili o mesečni témi Osnovne.

JEZUS KRISTUS

me uči, naj se odločam prav

Za Tannerja to leto velika noč ne bo ista. Umrli mu je dedek in Tanner je žalosten, ker z njim nikoli več ne bo preživel tega posebnega časa.

Toda v Osnovni so Tannerja spomnili, da je razlog, zakaj praznujemo veliko noč, to, da Jezus živi. Ko je vstal od mrtvih, se je njegov

duh združil s telesom in nikoli več ne bo izkusil smrti. Tanner se je naučil, da bomo zaradi Jezusovega vstajenja vsi nekega dne vstali od mrtvih, vključno z njegovim dedkom.

Tannerja je petje velikonočne hvalnice navdalo z veseljem: »Jezus je vstal, Jezus, naš prijatelj. Radost navdaja srce; on

spet živi.«¹ Tanner je to dobro novico želel povedati vsem. Odločil se je, da bo pred veliko nočjo na sosedove stopnice položil majhen šopek pomladnih rožic z verzom iz svetih spisov o Jezusovi odkupni daritvi. Predstavljal si je nasmeh na njihovih obrazih, ko bodo njegov dar našli na velikonočno jutro. ■

OPOMBA

1. Jesus Has Risen, *Children's Songbook*, str. 70.

Hvalnice in sveti spisi

- Jn 13:15
- Pesem o Jezusu Kristusu po vaši želji
- Predlagane pesmi iz pesmarice *Children's Songbook*: Jesus Has Risen, str. 70; Did Jesus Really Live Again?, str. 64; Umrli je, da mi živeli bi, *Liahona*, apr. 2005, str. 13; Velikonočna hozana, *Liahona*, apr 2003, str. 8–9.

DEJAVNOST OSP

Kje na svetu?

Potem, ko je Jezus Kristus vstal od mrtvih, se ni prikazal le ljudem na področju Jeruzalema, temveč tudi pravičnim ljudem v Ameriki. Z družino narišite črto od vsake slike do dežele (Jeruzalema oziroma Amerike), kjer se je to zgodilo. Izmenjavajte se pri branju svetih spisov in se poučite o tem, kaj se je zgodilo na slikah.

Jeruzalem

Jezus blagoslovi otroke.
3 Ne 17:11–25

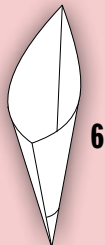
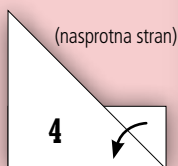
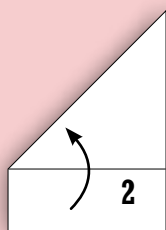
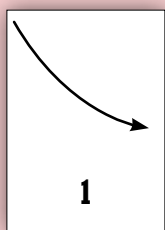
Jezus se prikaže
Mariji Magdaleni.
Jn 20:14–18

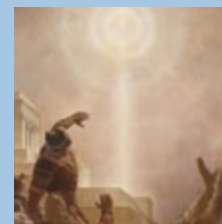
Jezus uči v Ameriki.
3 Ne 11:8–11

Samo ti

Tako kot Tanner lahko tudi vi naredite velikonočno butaro. Uporabite pravokoten bel ali barvni list in sledite spodnjim korakom. Stožec napolnite z rožicami oziroma bonbončki in presenetite prijatelja oziroma družinskega člana.

Jezus se dvigne
v nebesa.
Apd 1:9–11

Jezus se prikaže
pravičnim ljudem.
3 Ne 11:1–8

Jezus pokaže svoje
rane apostolom.
Lk 24:36–40

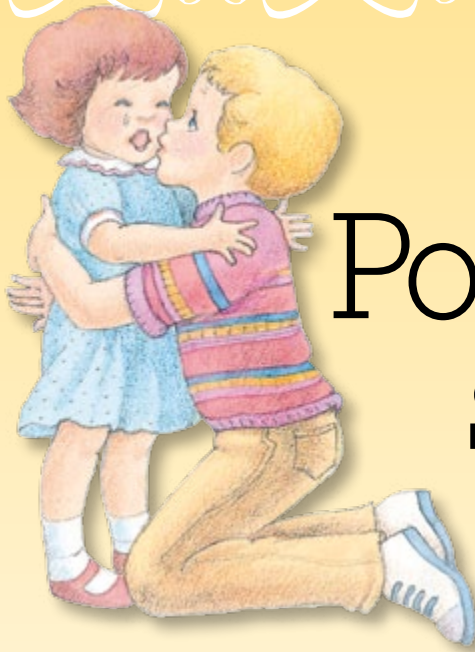
Kristus prosi, naj mu
prinesejo nefijske zapise.
3 Ne 23:7–13

Jezus se prikaže
apostolom.
Mt 28:16–20

Amerika

Poskušam slediti

Poenostavljeno

Predano ♩ = 104–116

Besedilo in glasba: Janice Kapp Perry

1. Po - sku - šam sle - di - ti po - ti, ki Je - zus mi
 (2. Po) - sku - šam lju - bi - ti bli - žnje, rad slu - žim pri -

ka - že jo. Lju - bi - ti kot lju - bil
 ja - te - ljem. Vem, bli - ža se res ve -

on je, v de - ja - njih, z be - se - da - mi. Sku -
 sel dan, spet Je - zus bo med lju - dmi. Nje -

© 1980 Janice Kapp Perry. Razmnoževanje pesmi je dovoljeno za priložnostno, nekomercialno uporabo v Cerkvi ali doma. To opozorilo naj bo na vsakem izvodu.

šnja - ve me vča - sih prav res ma-mi - jo, sku-šam pa sle -
go - ve be - se - de v po - duk lep so mi, Duh pa mi pri -

di - ti gla-su, ki mi še - pe - ta: »Je - zus vas lju - bi, lju -
ču - je, o re - sni - ci in go - vo - ri:

bi - te še vi, naj vam pri - ja - znost z o - bra - za ža -

ri. Lju - be - či bo - di - te do dru - gih lju - di, saj

Je - zus ta - ko vas u - či.« _____ 2. Po - či.« _____

Sestre po **imenu** *in* **veri**

Heather Wrigley

Cerkvene revije

Maria in Diana D. nista le sestri, temveč sta tudi najboljši prijateljici. Diana je stara deset let, Maria pa je avgusta lani dopolnila dvanajst let. Živita v Romuniji, kjer je približno tri tisoč članov Cerkve. Vero v Jezusa Kristusa ohranjata tako, da hodita v cerkev, bereta svete spise in molita.

»V cerkvi sem se naučila vere v Boga,« pravi Maria. Nekega dne je imela preizkus znanja, zato je za pomoč molila k nebeškemu Očetu v imenu Jezusa Kristusa. Ko je dobila dobro oceno, je čutila, da ji je nebeški Oče pomagal.

Diana pravi, da ji Mormonova knjiga pomaga ohranjati vero. »Vsakič, ko berem Mormonovo knjigo, imam dober dan,« pravi. Njena najljubša zgodba iz svetih spisov je zgodba o Josephu Smithu. »Molil je in Bog in Jezus Kristus sta mu pomagala,« pravi. ■

ČOKOLADA

Njuna najljubša sladica je čokolada. Maria ima rada čokoladno pecivo, Diana pa čokoladno torto.

NAJLJUBŠA PESEM

Maria in Diana znata igrati na klavir. Marijina najljubša hvalnica je »Ljubite druge«. Govori o Jezusovi zapovedi, naj imamo ljudi radi. Diana jo lahko zaigra skoraj brez napake, pravi pa, da je konec najtežji del.

GOSPOD MI JE DAL TEMPELJ

Maria in Diana se želita nekega dne poročiti v templju. Živita v okrožju Templja Kijev v Ukrajini.

Ko bo Diana starejša, bo šla v Tempelj Kijev v Ukrajini in delala krste za mrtve. Maria je zdaj dovolj stara, da gre. Tempelj je oddaljen okrog osemsto pet kilometrov.

NAJPREJ DRUŽINA

Maria in Diana imata svoje starše radi. »Ko sva bolni, mama poskrbi, da se počutiva bolje,« pravi Maria. »Oče naju pelje v šolo,« reče Diana.

HVALNICE

Dianina najljubša hvalnica je »Daleč stran, sredi judejskih planjav«, ki opisuje rojstvo Jezusa Kristusa. Člani v Romuniji uporabljajo zeleno cerkveno pesmarico. »Imnuri« po romunsko pomeni »hvalnice«.

Starešina Richard G. Scott, član zbora dvanajstih apostolov, nam spregovori nekaj svojih misli o tej témi.

Kaj naj naredim, da bom sledil načrtu, ki ga je NEBEŠKI OČE pripravil zame?

O velikem načrtu sreče se učite tako, da preučujete svete spise.

Poslušajte glas sedanjih in preteklih prerokov.

Poslušajte notranje občutke, s katerimi nas navdihne Sveti Duh.

Ko je potrebno, prosite za nasvet in vodstvo staršev in duhovniških voditeljev.

Iz članka The Joy of Living the Great Plan of Happiness, Ensign, nov. 1996, str. 75.

MOJA EVANGELIJSKA MERILA

Sledil bom načrtu, ki ga je nebeški Oče pripravil zame.
Spominjal se bom svoje krstne zaveze in prisluhnil Svetemu Duhu.

Pravilno se bom odločal.
Vem, da se lahko pokesam, če kaj naredim narobe.
Pošten bom do nebeškega Očeta, do drugih in do sebe.
Spoštljivo bom govoril o nebeškem Očetu in Jezusu Kristusu.
Ne bom preklinjal ali grdo govoril.

Ob nedeljah bom delal to, s čimer se bom približal
nebeškemu Očetu in Jezusu Kristusu.

Spoštoval bom starše in krepil družino.

Telo in misli bom ohranil svete in čiste in ne
bom užival nič škodljivega.

Oblačil se bom spodobno in s tem pokazal, da
spoštujem nebeškega Očeta in sebe.

Bral in gledal bom le to, kar je vseč nebeškemu Očetu.

Poslušal bom le glasbo, ki je vseč nebeškemu Očetu.

Izbiral bom dobre prijatelje in bom prijazen z drugimi.

Živel bom tako, da bom vreden templja, in se po svojih močeh
trudil, da bom nekoč imel večno družino.

SEM BOŽJI OTROK

Vem, da me ima nebeški Oče rad, jaz pa imam rad njega.

K nebeškemu Očetu lahko molim vedno in pousod.

Poskušam se spominjati Jezusa in mu slediti.

Uzrimo radost velike noči

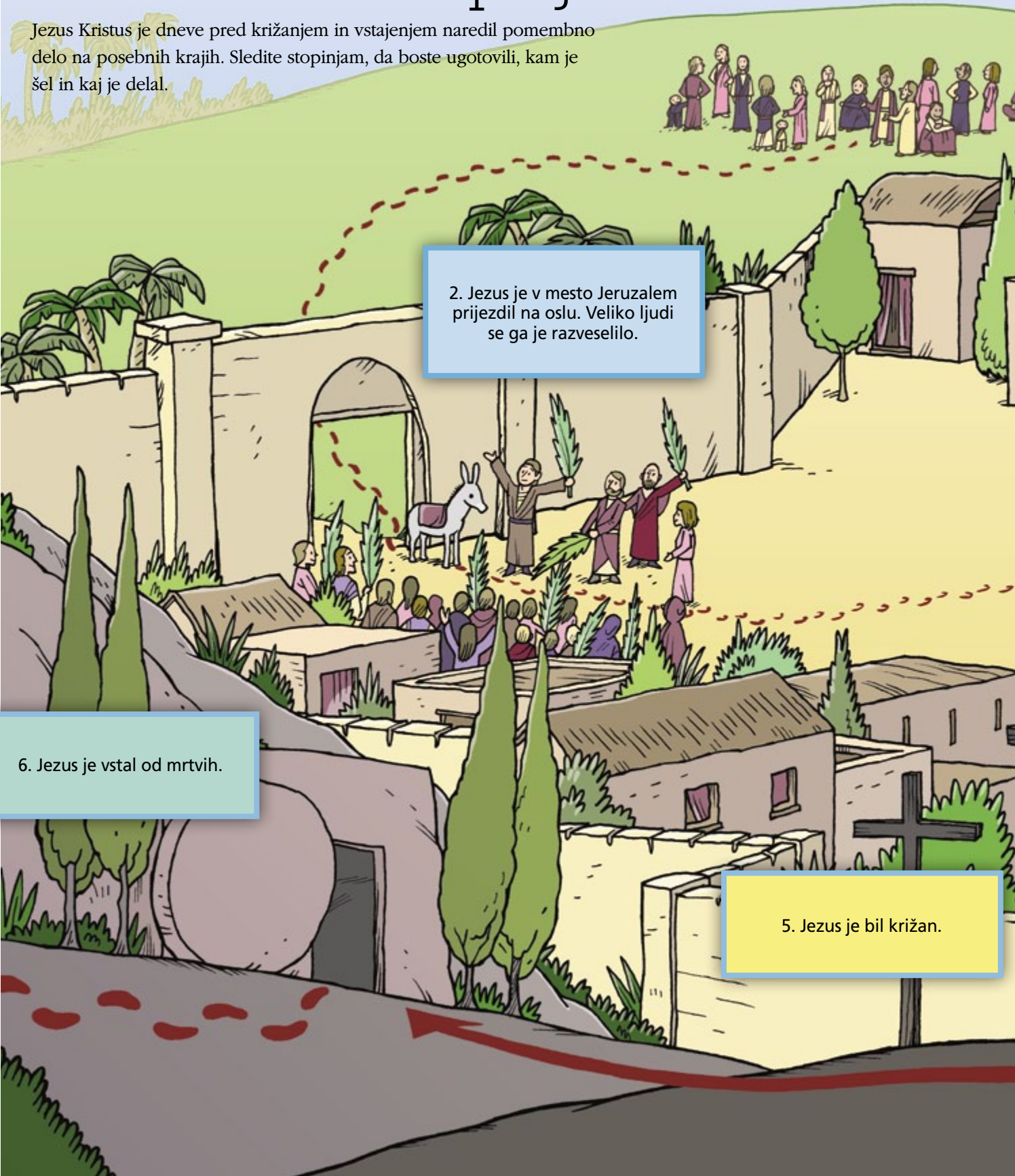
Po resnični zgodbi

Velikonočne stopinje

Jezus Kristus je dneve pred križanjem in vstajenjem naredil pomembno delo na posebnih krajih. Sledite stopinjam, da boste ugotovili, kam je šel in kaj je delal.

2. Jezus je v mesto Jeruzalem prijezdil na oslu. Veliko ljudi se ga je razveselilo.

6. Jezus je vstal od mrtvih.

5. Jezus je bil križan.

1. Jezus je ljudi učil na hribu, ki se imenuje Oljska gora.

3. Jezus je v templju ozdravljaj bolne.

4. Jezus je v getsemanskem vrtu molil k nebeškemu Očetu in trpel za naše grehe.

Na svetovnem usposabljanju voditeljev govorili o poti do resnične rasti

Heather Whittle Wrigley

Cerkvene novice in dogodki

Cerkveni voditelji so 11. februarja 2012 na svetovnem sestanku za usposabljanje voditeljev pojasnili pomembnost »resnične rasti« in kako jo doseči.

Pri poučevanju cerkvenih voditeljev po vsem svetu so prisostvovali predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, in člani zbora dvanajstih apostolov, predsedstvo sedemdeseterih in predsedstva cerkvenih pomožnih organizacij.

»Povedano v cerkveni terminologiji, je *rast* mogoče opredeliti kot 'nove člane'. [...] Toda *resnična rast* je opredeljena kot 'večje število dejavnih članov'« je pojasnil predsednik Uchtdorf.

Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov je dodal: »Do rasti pride, ko se osebna, doživljenjska spreobrnitev v evangelij odraža v večji zvestobi vsakega posameznika in družine.«

Takšna močnejša zvestoba vsebuje stvari, ki jih ni lahko izmeriti, kot so vsakdanja molitev, preučevanje svetih spisov, družinski večeri, ljubezen v družini in osebne izkušnje glede odkupne daritve, je dejal predsednik Uchtdorf.

»Vse prepogosto lepoto in preprostost evangelija Jezusa Kristusa zapletamo z neskončnimi seznanji dlakocepskih pričakovanj,« je dejal. »Če pa se osredotočimo na evangelijski 'zakaj', se veliko zmede razblini.«

Veliko predvajanja je bilo osredotočenega na ključne nauke in načela, ki nudijo odgovore na vprašanja »zakaj«.

»Pravilna vprašanja 'zakaj' nas bodo vodila do pravih odločitev 'kdo', 'kaj', 'kdaj', 'kje' in 'kako',« je dejal predsednik Uchtdorf.

Zakonska zveza in družina v načrtu

»Cerkev sestavljajo družine,« je dejal predsednik Boyd K. Packer, predsednik zbora dvanajstih apostolov. »Oddelki in koli so drugotnega pomena. Šele ko govorimo o družinah, uvidimo resnično rast Cerkev.«

Izjavil je, da bi moral vsak mož in oče v svojem domu udeležati duhovništvo in v družini predsedovati pravično. Rekel je tudi, da bi duhovniški voditelji morali voditi vredni - čeprav se službe v duhovništvu razlikujejo, ima vsak duhovnik prav toliko duhovništva kot vsi drugi (gl. NaZ 1:20).

Starešina Russell M. Nelson iz zbora dvanajstih apostolov je poudaril, da morajo možje in žene, očetje in matere ustvariti odnos ljubezni, kesanja in molitve, zato da bodo uspešno krepili in varovali družino, ki je »osrednja v Odrešenikovem načrtu za večno usodo njegovih otrok«. (»Družina: Razglas svetu«, *Liahona* in *Ensign*, nov. 2010, str. 129)

»V svetih spisih je trikrat podano opozorilo, da bo vsa zemlja ob Gospodovem prihodu docela uničena, če ne bodo izpolnjeni določeni pogoji,« je dejal. »V vsakem primeru se svarilo nanaša na stanje človeške družine brez uredb tempeljskega pečatenja. Brez teh uredb povzdignjenja se Božja slava ne bi mogla uresničiti.«

Za dosego tega cilja - večnega življenja in povzdignjenja vseh Božjih otrok - se mora resnična rast zgoditi doma, v oddelkih in vejah in v vsej Cerkvi.

Udejanjanje evangelija

Do resnične rasti in spreobrnitve pride, če evangelij udejanjamo v vsakdanjem življenju. Starešina L. Tom Perry in starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov sta v razpravi z vprašanji in odgovori pojasnila, da je končni cilj udejanjanja evangelija to, da sklenemo in spoštujemo tempeljske zaveze. Starešina Christofferson je dejal, da poslušnost zavezam lahko sčasoma spremeni samo človeško naravo v sveto.

To, da drugim pomagamo, je pomemben vidik življenja po evangeliju. Člani so kot posamezniki in kot Cerkev odgovorni, da pomagajo in rešujejo ljudi v posvetni in duhovni stiski, so povedali voditelji.

Ne bi se smeli obotavljati, da bi se združili z drugimi verami in organizacijami, katerih namen je služenje ljudem, zato da bi skrbeli za revne in pomoči potrebne, je dejal starešina Christofferson. Ta prizadevanja naj izpeljejo duhovniški voditelji, to vlogo pa naj podprejo tudi člani in misijonarji.

Na okrogli mizi je bil poudarek na pomoči družinam, krepitvi Melkizedekovih duhovnikov in pomoči pri utrjevanju vere ter pričevanja mladih. Sodelovala sta starešina Ballard in starešina Neil L. Andersen iz zbora dvanajstih apostolov skupaj s starešino Ronaldom A. Rasbandom iz predsedstva sedemdeseterih, Elaine S. Dalton, generalno

Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov govori na okrogli mizi, ki poteka kot drugi del sestanka svetovnega usposabljanja voditeljev februarja 2012.

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, je februarja na svetovnem sestanku usposabljanja voditeljev dejal: »Prvi korak je, da razumemo. Drugi je, da preidemo k dejanjem. [...] Le malo dobrega je v tem, da Božjo besedo slišimo, če tega, kar slišimo, ne prenesemo v življenje.«

Cerkvene voditelje je prosil, naj naredijo tri stvari po predvajanju usposabljanja voditeljev in v vsem svojem služenju v svojih poklicih, da bodo iz navodil cerkvenih voditeljev potegnili kar največ:

1. Kot posamezniki in v svetih v duhu molitve premislite o navodilih, ki ste jih prejeli, in v svojem služenju in delovanju poiščite »zakaj«.
2. Po premisleku in pogovoru določite nekaj konkretnih dejanj, ki jih boste izpeljali. Dejanja naj bodo prikrojena okoliščinam in potrebam vsake organizacije, oddelka, kola, družine in posameznika.
3. Potem ko boste te obveze sprejeli, bdite nad njimi z vsemi svojimi odgovornostmi in poklici na vsakem od sestankov sveta.

predsednico Mladenk, in Rosemary M. Wixom, generalno predsednico Osnovne.

Starešina Rasband je rekel, da mora biti vsak voditelj vključen v to, da člane pripelje nazaj k celoviti dejavnosti, starešina Andersen pa je poudaril, da morajo biti mladi dejavnejši pri povrnitvi in krepitvi mladih.

Doseganje resnične rasti

Do resnične rasti pride, če evangelijska načela udejanjamo v vsakdanjem življenju, je poudaril predsednik Uchtdorf.

»Ko boste o teh témah premišljevali, se vprašajte o 'zakaj' svojega služenja in delovanja in o rezultatih 'zatorej kaj' v vaših odgovornostih kot posamezniki in kot sveti,« je dejal.

Učite se

Posamezniki lahko gledajo, poslušajo, natisnejo in naložijo gradivo prenosa v več ducat jezikih, tako da gredo na lds.org/study/other-addresses in kliknejo na **Worldwide Leadership Training**. ■

Prošnja za članke

Liahona bi rada brala o vaših božičnih običajih:

- Kako ta čas proslavljate v vaši družini?
- Kateri običaji so značilni za vašo kulturo?
- Kakšne običaje ste razvili, zato da bi se vi sami in družina zblížali z Odrešenikom?
- Katere nepozabne božične dogodke - zlasti tiste, ki se nanašajo na običaje - nam lahko razkrijete?

Prosimo vas, da svoje spomine in zamisli pošljete na *Liahona* do 1. junija 2012 na liahona@ldschurch.org. ■

BibleVideos.LDS.org je dar svetu

Na božičnih duhovnih minutah 2011 Prvega predsedstva so voditelji Cerkve predstavili spletno stran z videi o življenju Jezusa Kristusa, ki je »dar« svetu.

BibleVideos.lds.org je arhiv za izvirnike kratkih videov, ki prikazujejo prizore Kristusovega življenja vse od trenutka, ko angel napove Kristusovo rojstvo, pa do Odrešenikovega vstajenja.

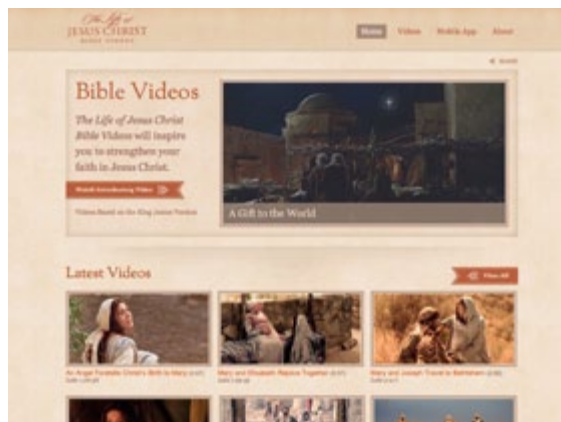
Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, je to spletno stran objavil med duhovnimi minutami.

»Prav kakor sveti spisi, ki jih ti kratki filmi zvesto uprizarjajo, se vam bodo nemara tudi slednji zdeli tihi,« je dejal. »Vaša vera in Sveti Duh bosta ustvarila čustva, ki jih ti svet spreminjajoči dogodki zaslužijo.«

Gradivo za video je nastalo med snemanjem v novem cerkvenem filmskem studiu SPD South Campus v Goshenu v Utahu, kjer so avgusta 2011 začeli snemati projekt za zbirko novozaveznih svetih spisov.

V skladu s projektom bo nastalo več kot sto posnetkov, ki prikazujejo Kristusovo življenje, vzetih neposredno iz besedila Svetega pisma kralja Jakoba.

Spletna stran ima mobilnikom prijazno obliko in je na voljo v angleščini (BibleVideos.lds.org), španščini (videosdelabiblia.org) in portugalsščini (videosdabiblia.org). Na voljo je tudi brezplačna aplikacija za iPad, ki nudi nov način doživljanja svetopisemskih zgodb preko vida, sluha in otipa. ■

Slednjič bo na spletni strani *The Life of Jesus Christ Bible Videos* na voljo skoraj sto videov, ki prikazujejo novozavezne prizore Kristusovega življenja.

Starešina Christofferson in starešina Jensen učita člane v Argentini

V soboto, 12. novembra 2011, sta starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov in starešina Jay E. Jensen iz predsedstva sedemdeseterih naslovila mlade, mlade odrasle, duhovniške voditelje, misijonarje in člane v Salti v Argentini.

Prisotni so bili tudi starešina Mervyn B. Arnold, predsednik južnoameriškega južnega področja, njegova žena Devonna in starešina Ruben Spitale, področni sedemdeseteri. Prisotni sta bili tudi žena starešine Christoffersona, Kathy, in žena starešine Jensna, Lona.

Skoraj 1.300 mladih in staršev se je udeležilo ognjišča, na katerem sta govorila tako starešina Christofferson kot starešina Jensen. Predvajanje je gledalo še dodatnih 10.000 članov v sedemdesetih kolskih središčih po vsej Argentini.

Starešina Jensen, ki je predhodno služil kot predsednik južnega področja Južne Amerike, je dejal: »Če si ne boste zapomnili ničesar, kar sem rekel, bi rad, da si zapomnite reklo preroka, predsednika Thomasa S. Monsona, o katerem pričujem, da je pravi Božji prerok. Reklo se glasi: 'Usodo določajo odločitve.'«

Imamo svobodno voljo - sposobnost in privilegij, da se odločamo - je dejal starešina Jensen, s temi odločitvami pa določamo svojo usodo.

Povedal je zgodbo o nekem prijatelju, ki se je nekega večera odločil, da bo pil in vozil, in je povzročil nesrečo z dvema smrtnima žrtvama. Primerjal jo je z zgodbo sebe in svoje žene, ki sta se odločila, da bosta poroko preložila, zato da bo on kot fant lahko služil misijon.

»Po [moji vrnitvi] sva se poročila v templju. Sklenila sva zaveze, ki jih vsak teden obnavlja že vse življenje. Odločitev, ki sva jo sprejela, je določila najino usodo,« je dejal.

Sledila je sestra Christofferson, ki je pričevala o blagoslovih spolnjevanja zavez, starešina Christofferson pa je nato sestanek zaključil.

»Edina stvar, ki jo resnično potrebujete, je ljubezen in vera,« je dejal starešina Christofferson. »Vera je tista, ki nam pomaga v zakonu, družini, poklicu [in] zaposlitvi.«

Poudaril je, da nas zapovedi v življenju usmerjajo in nam pomagajo, da prejmemo to, kar je resnično pomembno.

Nato je svetoval tako mladim kot njihovim staršem, naj se zavežejo, da bodo sledili nasvetu, ki so ga prejeli v knjižici *Za moč mladih*.

»To bo močno okrepilo vaše otroke, tudi ko se bodo znašli sami - ker bodo vedeli, da po teh istih načelih živijo njihovi starši,« je dejal.

FOTO: JAMES DALRYMPLE

Starešina Christofferson je zaključil tako, da je članom v Argentini, kjer je služil pred skoraj petimi desetletji, povedal, da jih ima rad.

Ko sta bila starešina Christofferson in starešina Jensen v Salti, sta se sestala tudi s tamkajšnjimi misijonarji in mladimi samskimi, katerim sta predala pozdrave bratov.

Več o delovanju sodobnih apostolov, o obisku apostolov in o tem, da vam apostoli govorijo danes, lahko preberete na LDS.org. ■

V začetku novembra 2011 sta misijonarje iz argentinskega misijona Resistencia nagovorila tako starešina Christofferson kot starešina Jensen.

Gvatemalski Tempelj Quetzaltenango, ki ga je predsednik Dieter F. Uchtdorf posvetil 11. decembra 2011, je 136. tempelj Cerkev.

Posvetitev gvatemalskega Templja Quetzaltenango

Gvatemalski Tempelj

Quetzaltenango je v nedeljo, 11. decembra 2011, na treh predstavah posvetil predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu. Posvetitve so bile za občestvo Cerkev predvajane v tempeljskem okrožju.

»Kako lep tempelj je to,« je predsednik Uchtdorf dejal na sobotni kulturni proslavi, na kateri so mladi nastopajoči iz področnih občestev plesali, peli in pripravili slikovno predstavitev krajevne zgodovine in kulture. »Sveti se kakor dragulj in tudi je dragulj za to področje te dežele.«

Gvatemalski Tempelj Quetzaltenango je 136. tempelj Cerkev po svetu in peti v Srednji Ameriki. Ta tempelj bo služil približno 60.000 svetim iz poslednjih dni.

Cerkev položila temeljni kamen za sedmi tempelj v Braziliji

Starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov je 15. novembra 2011 predsedoval pri slavnostnem polaganju temeljnega kamna za brazilski Tempelj Fortaleza, sedmi tempelj Cerkev v Braziliji.

»Tempelj bo vir upanja, luči in vere v Boga za vse, ki pridejo in hodijo sem in v tej okolici,« je dejal starešina Bednar. »To mesto bo vedno boljše in drugačno zaradi templja, ki bo tu zgrajen.«

Tempelj bo zgrajen v kraju Avenida Santos Dumont v Fortalezi v Ceari v Braziliji. Predsednik Thomas S. Monson je gradnjo brazilskega Templja Fortaleza naznanil na oktobrski generalni konferenci leta 2009. ■

Na koncert v Puerto Ricu jih je prišlo na tisoče

18. decembra 2011 so člani petih kolov Puerto Rica sodelovali na božičnem koncertu, ki se je odvijal v kraju Paseo de las Artes v mestu Caguas. Nastopalo je približno petinosemdeset članov Cerkev, udeležilo pa se ga je okrog 2.500 članov skupnosti.

Novo središče za mlade odrasle je tretje v Afriki

Mladi odrasli iz južnoafriškega kola Soweto so 4. novembra 2011 imeli svojo prvo dejavnost v novi zgradbi, ki naj bi jo izključno uporabljali kot središče za mlade odrasle.

Po Evropi obstaja več kot 140 središč, nekaj pa jih je razkropljenih po Združenih državah. Središče v Sowetu je tretje takšno v Afriki; druga dva se nahajata v Demokratični republiki Kongo in v Zimbabveju.

Navdihnjeni pristop daje takojšnje odgovore

Rola papirja je bila 9. oktobra 2011 geneza »Vprašanja za Boga« misijonarske dejavnosti v mestu Nižni Novogorod v Rusiji.

V nadaljnjih nekaj urah se je ob dveh stojnicah na prometni ulici ustavilo več kot sto petdeset ljudi, prišlo za flomastre in zapisalo svoja vprašanja. Nazadnje je bilo na papirnato rolo napisanih štirinosemdeset vprašanj. Veliko ljudi je izrazilo željo, da bi odgovor dobili od navzočih misijonarjev.

Več o teh in drugih zgodbah na news.lds.org. ■

Potrebni kompas

Liahona je v tem življenju moj svetilnik. Z njim se ne bom nikoli izgubila. Verjamem, da vsak, ki bere cerkvene revije, lahko najde točno to, kar potrebuje. Sem predsednica Osnovne in vidim, da otroci radi poslušajo zgodbe iz revije o otrocih, ki so kakor oni sami. *Liahona* je prav ta nujno potrební kompas v našem življenju; pomaga nam, da se izognemo Satanovim pastem.

Yanina Ivanivna Davydenko, Ukrajina

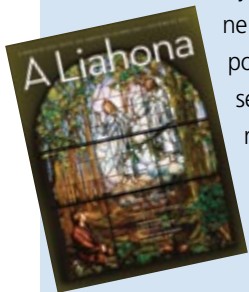
Izkušnje ponujajo tolažbo

Liahona mi je s svojimi sporočili in članki zelo veliko pomagala. V nemirnem življenju, ki ga imamo, se pogosto sredi dneva ustavim in preberem članek v reviji, ki govori o življenjskih izkušnjah drugih članov. Ti članki mi vedno pomagajo

najti nekaj duhovne tolažbe in mi povrnejo željo, da bi se z družino vrnil v navzočnost Boga in Jezusa Kristusa.

João Carlos, Brazilija

Prosimo vas, da svoje vtise in predloge pošljete na liahona@ldschurch.org. Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti priredimo. ■

Tokratna izdaja vsebuje članke in dejavnosti, ki jih lahko uporabite pri družinskem večeru. Sledita dva predloga.

»**Blagoslov seminarja**«, str. 20: Članek prej ponovno preberite in se odločite, kako boste sporočilo najbolje prenesli svoji družini.

Če imate na seminarju najstnike, začnite tako, da jih vprašate, zakaj je seminar zanje pomemben. Nato preberite del, ki se imenuje »Prejemanje obljubljenih blagoslovov«. Majhne otroke spodbujajte, naj se pripravijo, da bodo, ko bodo dovolj stari, hodili na seminar. Če mladi niso dovolj stari za seminar, članek preberite in se potem pogovarjajte o pomembnosti seminarja za dandanašnje mlade.

»**Vsi poznajo Blecka**«, str. 42: Premislite, da bi v uvodu zapeli hvalnico »Delaj vse prav« (*HO*, str. 64). Preberite ali povzemite zgodbo o Blecku. Družinske člane prosite, naj spregovorijo o neki svoji izkušnji, ko so morali sprejeti težko odločitev glede različnih poti, in kakšne so bile posledice odločitve, ki so jo sprejeli. Zaključite z branjem navedka predsednika Thomasa S. Monsona. ■

Preprost, miren in nepozaben

To je bil nepozaben družinski večer z najinima dvema deklicama, Angélique, ki je bila stara šest let, in Béthanie, ki je imela štiri leta. Oba z možem sva se sesedla v stol, utrujena in ne vedoč, kje začeti. Zato sta pobudo prevzeli najini hčeri in zavrteli kolo zadolžitev za družinski večer ter vsakemu dali nalogo. Moj mož je dobil nalogo, da vodi petje, Béthanie je bila zadolžena za pesmi, jaz za dejavnosti, Angélique pa naj bi podala lekcijo.

Béthanie je izbrala pesem »I Love to See the Temple« (*Children's Songbook*, str. 95) in smo jo skupaj zapeli. Ati je imel otvoritveno molitev. Nato je Angélique vzela zadnjo številko *Liahone* in izbrala članek v delu za otroke. V šoli se uči brati, zato nam je članek prebrala. Doma je vladal občutek miru. Duh je pričeval o resnici tega, kar je brala.

Skupaj smo se šli nekaj iger, nakar sem imela zaključno molitev. Ko sem molila, nisem mogla kaj, da se ne bi nebeškemu Očetu zahvaljevala za njegovega Duha in ljubezen in tudi, ker je najin dom blagoslovil s tema dvema dušicama. Z možem veva, da je najina odgovornost, da skrbiva zanju in ju učiva evangelij. Družinski večer je že ena takšnih svetih odgovornosti. ■

Sylvie Poussin, Réunion

škof

Richard C. Edgley

prvi svetovalec
v predsedujočem
škofovstvu

UPANJE V ODKUPNO DARITEV

S poznal sem ljudi, ki so izgubili vse upanje. Čutijo, da je kesanje zanje nedosegljivo in odpuščanje zunaj njihovega dosega. Takšni ne razumejo očiščujoče moči odkupne daritve. Oziroma če jo razumejo, niso ponotranjili pomena trpljenja Jezusa Kristusa v getsemanskem vrtu in na križu. Če kdo zgubi upanje, da bi lahko prečistil svoje življenje, to pomeni, da zanika globino, moč in razsežnost njegovega trpljenja za nas.

Pred nekaj leti sem moral imeti med kolsko konferenco razgovor z enaindvajset letnim fantom, da bi ocenil njegovo osebno vrednost za služenje misijona. Torej, generalne osebnosti ponavadi nimajo razgovora s potencialnimi misijonarji. Zato je bilo to nenavadno. Ko sem prebral pojasnilo za razlog za razgovor z menoj, me je v srcu zbolelo. Ta fant je zagrešil skoraj vse grehe. Mislim, da je nekatere presstopke izumil sam. Čudil sem se, zakaj bi bil jaz poklican, da se pogovorim z nekom s takšno preteklostjo, in zaključil sem, da bi bilo nadvse nenavadno, če bi ga priporočil za misijonarja.

Po sobotnem popoldanskem delu konference sem odšel v pisarno kolskega predsednika na razgovor. Ko sem čakal, je do mene stopil čeden mlad moški s čudovitim izrazom na obrazu. Razmišljal sem, kako naj se opravičim, kajti bilo je očitno, da se je želel pogovarjati, jaz pa sem imel razgovor z zelo zaskrbljujočim mladeničem. Nato se je predstavil. To je bil

Upanje ne sme temeljiti samo na znanju in pričevanju, temveč tudi na poosebljenju odkupne daritve.

tisti mladenič, zaradi katerega sem bil tam.

V pisarni sem mu zastavil le eno vprašanje:

»Zakaj imam razgovor s tabo?«

Nato je spregovoril o svoji temni preteklosti. Ko je končal, je začel pojasnjevati korake in osebno trpljenje, skozi katere je šel. Govoril je o odkupni daritvi – neskončni moči odkupne daritve. Pričeval je in izrazil svojo ljubezen do Odrešenika. Potem pa je rekel: »Verjamem, da sta Odrešenikovo trpljenje v getsemanskem vrtu in njegova žrtev na križu dovolj močna, da rešita celo takšnega človeka, kot sem jaz.«

Ganjen zaradi ponižnosti in Duha sem rekel: »Priporočil te bom, da boš služil kot predstavnik Jezusa Kristusa.« In nato sem rekel: »Prosil te bom le eno. Želim, da si najboljši misijonar v vsej Cerkvi. To je vse.«

Tri ali štiri mesece kasneje sva s sestro Edgley govorila v središču za usposabljanje misijonarjev. Po končanem ognjišču sem se pogovarjal z misijonarji, ko sem opazil fanta z znanim obrazom.

Vprašal je: »Se me spomnite?«

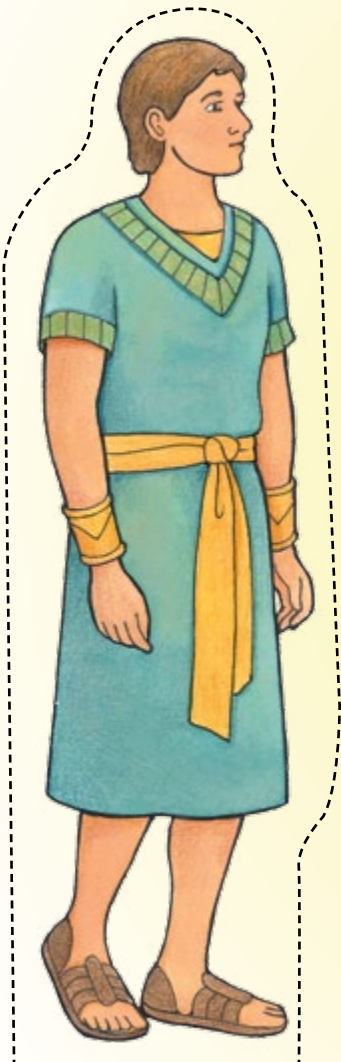
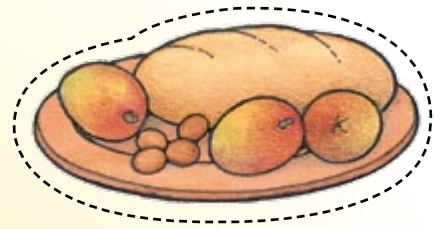
Nekoliko v zadregi sem rekel: »Žal mi je. Vem, da bi se te moral spomniti, toda nikakor se te ne.«

Nato je rekel: »Naj vam povem, kdo sem. Sem najboljši misijonar v središču za usposabljanje misijonarjev.« In verjel sem mu.

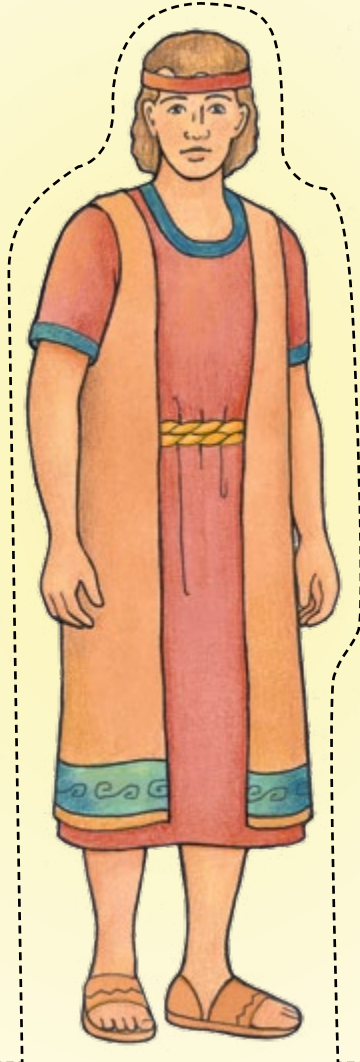
Upanje tega mladeniča ni temeljilo le na znanju in pričevanju o odkupni daritvi, temveč tudi na poosebljenju tega daru. Razumel je, da je zanj osebno! Poznal je moč odkupne daritve in upanje, ki ga daje, ko se vse zdi izgubljeno oziroma brezupno. ■

*Z ognjišča na Univerzi Brigham Younga, 4. nov. 2008.
Celotno besedilo v angleščini najdete na speeches.byu.edu.*

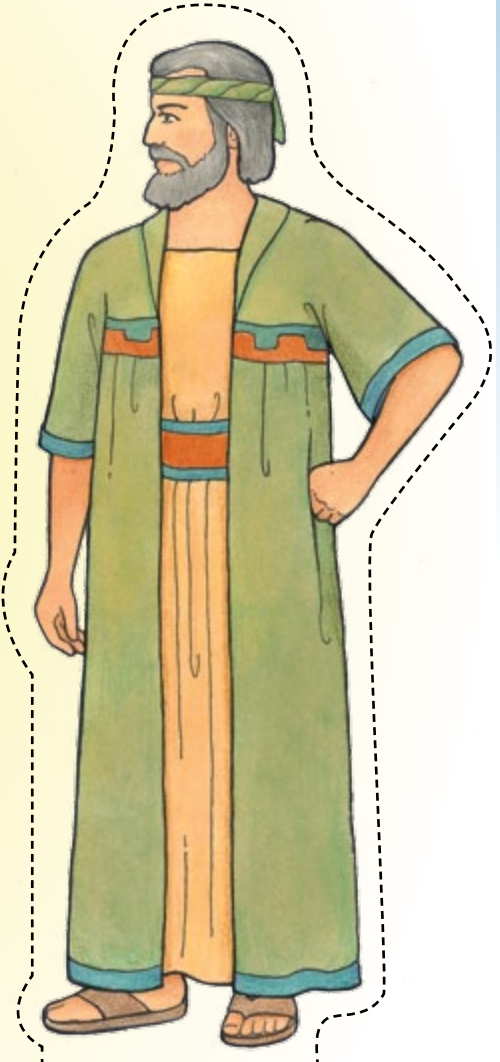
Letos bo veliko izvodov *Liahone* vsebovalo zbirko likov iz svetih spisov, in sicer iz Mormonove knjige. Da bodo trdnjši in da jih boste lažje uporabljali, jih izrežite in prilepите na trd papir, manjše papirnate vrečke oziroma na palčke. Vsako zbirko shranite v ovojnico oziroma vrečko skupaj z okvirčkom, na katerem piše, kje lahko najdete zgodbo iz svetih spisov, na katero se določen lik nanaša.

Alma

Amulek

Zezrom

Misijon Alma in
Amuleka v Amonihu

Al 8-14

»Vi in jaz v trenutku šibkosti lahko zakličemo: 'Nihče ne razume! Nihče ne ve,« piše starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov. »Morda ne ve nobeno človeško bitje. Toda Božji Sin popolnoma ve in razume, kajti naša bremena je občutil in nosil, še preden smo jih mi. In ker je plačal najvišjo ceno in nosil to breme, ima popolno sočutje in nam lahko ponudi roko milosti v tako številnih obdobjih našega življenja. Lahko se skloni k nam, se nas dotakne, nas tolaži – dobesedno priteče k nam – in nas krepi.« Gl. »Odkupna daritev in življenjsko potovanje«, str. 12.